

Giới thiệu Mùa Đông Ấm Ấp

Bạn đang theo dõi truyện Mùa Đông Ấm Ấp, đây là bộ truyện teen hay đầu tiên của tác giả Hoàng Minh Thư sáng tác. Tác giả rất mong nhận được sự ủng hộ nhiệt tình từ phía bạn đọc .

Trong lòng cô tồn tại một người , cứ tưởng sẽ mãi không bao giờ quên đó . Trước giờ cô đều nghĩ : mình sẽ mãi mãi không bao giờ quên được người đó . Nhưng rồi lại có một người người con trai khác xuất hiện . Anh trong truyện hay được mệnh danh là Giám đốc lạnh lùng , là người mà cô bị ép cưới. Cô cứ nghĩ mình rất ghét anh nhưng mỗi lúc cãi nhau thì anh lại càng đi vào lòng cô . Cuối cùng cô cũng phải chấp nhận : mình là " yêu " anh rồi . Chính anh đã chinh phục được trái tim cô.

Có người thắc mắc: Vì sao mùa đông ấm áp? Ai trong chúng ta có lẽ cũng có mối tình đầu nhưng nó chưa chắc là mối tình cuối , người đó sẽ vĩnh viễn ở một góc nào đó trong trái tim cô và cũng chỉ là một thứ gọi là " quá khứ "

Bạn đang đọc truyện *Mùa Đông Ấm Ấp* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Liên Võ Đạo

Trên đường Tô Uyển tại Bắc Kinh - Trung Quốc ,bầu trời trong xanh không một gợn mây . Kiều Từ Khiết đang chậm rãi bước đi trên đường Tô Uyển . Cô bỗng nhìn lên bầu trời ,hôm nay quả thật bầu trời rất đẹp ,lúc trước cô chưa từng thích màu xanh của bầu trời . Nhưng có một người từng nói với cô : bầu trời trong xanh ,rất thanh nhã thoát tục ,pha lẫn sự thuần khiết cao quý . Vậy nên từ đó việc ngắm bầu trời trong xanh là một trong những sở thích của cô

Đi đến cuối đường Tô Uyển ,Kiều Từ Khiết bước chân dừng lại ,quay ra phía bên đường vẫy tay đón taxi về nhà. Về đến nhà Kiều Từ Khiết vội vã lên phòng ,ngả dựa vào chiếc ghế sofa dài ,vội tay lên chiếc bàn kê bên cạnh lấy ra một tấm hình . Cô lấy tấm hình ôm vào lòng ,nước mắt từng giọt cứ thế tuôn rơi . Cô khóc một hồi rồi khẽ giọng : Triển Bạch sư huynh ,em rất nhớ anh ,Triển Bạch sư huynh.

Kiều Từ Khiết cô vốn là thiên kim của tập đoàn Bất Động Sản Kiều Thị ,21 tuổi cô tốt nghiệp một khóa học tại Pháp về ngành Thiết Kế thời trang tại một trường đại học nổi tiếng ở Paris . 3 năm trước cô đã quay về nước nhưng lại nói với ba mẹ đi du lịch khắp thế giới . Thật ra bởi vì khi về nước cô mới phát hiện ra một nơi rất tuyệt đẹp ,đó là Liên Châu . Lúc đó cô bạn thân nhất của cô ở trong nước đó là Dị Như - Thiên kim của Dị Thị , cô ấy nói dối ba mẹ của mình là đi du học nhưng thực chất lại đến Liên Châu học võ . Liên Châu là nơi bắt nguồn của Liên Võ Đạo do Liên Ngạn tông sư sáng lập ,sau đó được phổ biến khắp toàn quốc . Mà hiện nay ở một số nước ngoài cũng rất thịnh hành Liên Võ Đạo . Tại Liên Châu này là một nơi mà cô vô cùng thích ,không ô nhiễm môi trường và lạc hậu như nông thôn lại không ồn ào náo nhiệt như thành phố . Tại nơi đây , không khí vô cùng trong lành ,thoải mái ,khiến tinh thần con người ta trở nên sáng khoái

Dị Như là cũng là người luyện Nguyên Võ Đạo ,thuộc đạo quán Ngạn Dương . Lúc này cô lại muốn ở Liên Châu để lấy cảm hứng thiết kế và cũng muốn luyện Liên Võ Đạo

Và cuộc sống của cô ở Liên Châu cũng từ đó bắt đầu . Sau khi là người của đạo quán Ngạn Dương ,hàng ngày cô dậy từ sớm chạy 10 vòng quanh đạo quán ,bật cóc 100 lần ,đánh quyền 1000 lần ,đá chân 500 lần . Tuy lúc đó rất mệt nhưng tính cách của Kiều Từ Khiết rất kiên cường , chịu được trong vòng một tháng . Khi đó gần cột cô đã gần ra ,cơ thể dẻo dai hơn ,có thể bắt đầu luyện tập với mọi người trong đạo quán . Ngoài Dị Như ra , thì các sư huynh đệ tỷ muội đều cũng giúp đỡ cô rất nhiều

Nhất là Triển Bạch sư huynh ,ngoài thời gian luyện tập trên võ quán ,anh còn luyện cùng cô ,chỉ dẫn từng chút từng chút một . Đối với Triển Bạch ,cô luôn xem anh như thần tượng vì anh đối với mọi người đều ôn nhu ,giúp đỡ người khác ,nhất là nụ cười của anh rất ấm áp dịu dàng

Cô vốn là đại tiểu thư nên có rất nhiều việc cô không biết làm , Triển Bạch sư huynh đều dạy cô như : Nấu ăn ,quét nhà ,nhất là đến lúc cô được phân công lau sàn nhà thì anh đều làm cùng cô . Mỗi lúc hoàng hôn ,dưới gốc cây hoa đào ,Triển Bạch sư huynh cùng cô luyện Liên Võ Đạo ,lúc anh chỉnh sửa tư thế cho cô ,chính là lúc tim cô đập rất nhanh .

Cứ thế gần 2 năm ,Liên Võ Đạo của cô đã tiến bộ rất nhiều ,mới đó đã lên được đai đen nhất đẳng . Trong mỗi lần kiểm tra hằng tháng thành tích của cô đều rất tốt . Chỉ 2 năm cô đã giống như Dị Như là sư tỷ của đạo quán Ngạn Dương . Lúc tham gia cuộc thi Liên Võ Đạo tại Ngạn Dương giành chức quán quân phái nữ ,Triển Bạch sư huynh chính là động lực của cô vì cô từng hứa với Triển Bạch sư huynh sẽ cố gắng luyện tốt Liên Võ Đạo , sau này đến cuộc thi Thanh Thiếu Niên Liên Châu cũng phải giành quán quân

Cô nhớ hôm đó mình từ siêu thị trở về thì tự nhiên gặp phải trời mưa to ,khi cô đang trú tại một mái hiên thì Triển Bạch sư huynh cầm dù đến che cho cô ,đưa cô về . Tuy anh không nói nhưng lại đưa cho cô một sấp tờ giấy A4 ,toàn là mấy chữ lung tung không nghĩa và một bảng số ,kêu cô giải mã . Cô liền thức trắng một đêm cuối cùng cũng giải được . Sáng hôm sau cô liền đến tìm Triển Bạch sư huynh , anh lại chưa nói gì kéo cô vào phòng anh ,nhẹ nhàng hôn lên môi cô ,khiến tim cô đập nhanh nhất trong tiềm thức của cô lúc bấy giờ . Từ đó cô và anh công khai yêu nhau với tất cả mọi người trong đạo quán Ngạn Dương

Thật ra sấp tài liệu đó chính là lời tỏ tình của anh đối với cô : Trên thế giới này ,mỗi một người đều rất cô đơn ,cô đơn là một bức tường thành rất cao .

Anh là một người lí trí lại lạnh lùng ,anh không biết thế nào là tình yêu . Nhưng đến một ngày cái tôi lí trí của anh lại không thắng nổi cái tôi tình cảm đó . Bởi có một cô gái tình nghịch thuần khiết như em xuất hiện ,mang một thứ rất lợi hại phá hủy bức tường thành đã vây hãm anh . Mà thứ vũ khí đó ,nhân loại gọi là " Tình Yêu "

Cô yêu anh được một năm ,trong khoảng thời gian đó mà nói là đối với cô chính là lúc hạnh phúc nhất . Nhưng ngày cô đoạt giải quán quân Thanh niên Liên Võ Đạo tại Liên Châu ,lúc mọi người chuẩn bị đi ăn mừng thì anh lại ngất xỉu ,khi đến bệnh viện thì phát hiện trong đầu anh có một khối u trong não không trị khỏi . Anh hôn mê bất tỉnh 4 tháng thì qua đời

Lúc đó cô thật sự rất buồn ,vào đêm trời mưa chạy ra sân dưới cây hoa đào kia khóc nức nở . "Sao anh lại rời khỏi em , Triển Bạch sư huynh . Chẳng phải anh đã hứa với em sẽ nắm tay em đi trong ngày lễ Thất Tịch ,hàng ngày luyện Liên Võ Đạo .... "Lúc Dị Như phát hiện cô thì cô đã ngất ,phải 2 ngày sau mới tỉnh dậy

Sau khi Triển Bạch chết , cô rời khỏi đạo quán Ngạn Dương . Lúc này cô mới thật sự đi du lịch khắp thế giới . Từ lúc đó tính tình cô cũng hơi lạnh lùng hơn ,ít nói hơn

Cho đến 3 tháng trước ,cô quyết định quay về Bắc Kinh sống với ba mẹ và tạo dựng sự nghiệp của mình

Bạn đang đọc truyện *Mùa Đông Ấm Ấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2: Ép Cưới

Kiều Từ Khiết còn đang ngồi khóc trên ghế Sofa thì đã thấy tiếng gõ cửa " cóc ,cóc ,cóc " Cô vội vàng lấy khăn giấy lau nước mắt ,cố gắng kìm chế cảm xúc . Cô đứng dậy mở cửa phòng thì thấy người đó chính là mẹ cô " mẹ ,có chuyện gì vậy mẹ " Cô khẽ giọng hơi cuối đầu nói chuyện . Mẹ cô nhìn thấy rõ đôi mắt cô có chút sưng đỏ nhưng cũng không nói nhiều ,bà cũng không quên mục đích chính lần này " Từ Khiết ,mau thay một bộ đồ đẹp đi con ,hôm nay ở nhà có khách đó " Mẹ cô Lâm Tuyết ,bà dịu dàng mỉm cười nắm lấy tay cô vừa cười vừa nói " Con nhanh đi ,bố mẹ đợi con dưới phòng khách " . Kiêu Từ Khiết vốn định phản bác nói nhà có khách thì có liên quan gì tới con nhưng cô đã không còn sức lực ,không muốn vì chuyện nhỏ này mà cãi với mẹ nữa nên đành ngoan ngoãn mở tủ quần áo ra . Lấy một bộ đầm màu đen tới đầu gối rồi nhanh chóng mặc . Kiêu Từ Khiết lúc bước xuống dưới phòng khách thì thấy 1 anh chàng rất đẹp trai . Cô không dám thất lễ vội vàng tới chỗ bố mẹ cô ,ngước nhìn anh kia ,khẽ cuối đầu mỉm cười chào hỏi " ,chào anh " Cô nói xong thì lễ phép ngồi cạnh mẹ mình . Ba cô chính là Kiêu Vĩnh Quốc cười to giới thiệu từng người từng người một với cô " Từ Khiết ,đây là Tổng Giám Đốc của Lục thị - Lục Thần Hi ,cũng là chồng tương lai của con đó " Trong cười Kiêu Vĩnh Quốc và Lâm Tuyết đang cười lớn thì cô đang muốn á khẩu . Lục Thần Hi này cô từng nghe qua ,lúc anh 17 tuổi thì bố mẹ lần lượt qua đời ,lúc đó anh đã tiếp quản Hoàn Ảnh ,còn làm cho nó phát triển như vậy . Hơn nữa anh còn được mệnh danh là " Mỹ nam lạnh lùng " ,lúc còn nhỏ cô từng nghe nói là mình có hôn ước với thiếu gia nhà nào đó nhưng lúc cô 15 tuổi đã đi du học nên cũng không quan tâm nhiều . Không ngờ hôm nay lại chính là buổi xem mặt . Cô không ngừng nhìn chăm chăm quan sát anh ,nhưng cô không nghĩ là anh lại đang khinh thường và nghĩ cô đang " ngấm " anh a.

" Từ Khiết ,đúng là càng ngày càng xinh đẹp " Giọng nói lạnh lùng phát ra từ Lục Thần Hi ,anh đúng là rất băng lãnh lại càng có chút khí phách . Tuy cô không muốn nhưng giáo dưỡng của một tiểu thư được huấn luyện từ nhỏ khiến cô đành miễn cưỡng trả lời " Anh quá khen rồi "

Đúng lúc này từ ngoài cửa có một người mặc áo vet tiến vào " Kiêu tổng ,ngày tốt có rồi ạ ,là cuối tháng này ,rất thích hợp cử hành hôn lễ " Người này chính là trợ lý của ba cô - Tô Cường . Khi anh ta nói xong thì Lục Thần Hi nhếch môi băng lãnh nhìn về phía cô tràn ngập sự trào phúng . Không khí xung quanh bắt đầu sôi nổi " tốt ,anh làm việc rất tốt ,vậy 18 ngày nữa cử hành hôn lễ ,Thần Hi con thấy sao " Ba cô nét mặt vẫn như cũ mỉm cười nhìn về phía Lục Thần Hi nhưng không hiểu sao cô thấy nó có chút sự miễn cưỡng . " Tất cả nghe chú Kiêu sắp xếp ,cháu có việc bận phải đi trước " Anh ta nói xong lập tức quay người rời đi một chút chào hỏi cũng không có ,cô nghĩ anh ta nhất định rất bất lịch sự . Khi xác định anh ta đã rời khỏi nhà ,cô mới tức giận quay ra phía ba cô " ba ,con không muốn lấy chồng ,nhất là cái tên Lục Thần Hi đó . Cô nói xong còn dụi mắt khiến Kiêu Vĩnh Quốc giờ mới phát hiện mặt cô hơi sưng " con khóc à ,Thần Hi rất tốt ,con già cho nó tuyệt đối không có vấn đề ,hơn nữa đây là hôn ước giữa hai nhà Uất - Lục ,không phải con không thích là có thể hủy bỏ " ba cô lớn tiếng mắng cô ,đây là lần đầu ông lớn tiếng với cô như thế ,hơn nữa lại vì cái hôn ước kia khiến cô càng thêm tức giận . Cô còn chưa kịp nói gì thêm thì ba cô đã lạnh lùng phát tay rời khỏi phòng khách ,mẹ cô thấy vậy cũng theo ba cô lên lầu . Lúc này nổi bức tức của cô còn không biết trút giận lên ai

Bạn đang đọc truyện *Mùa Đông Ấm Ấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Hôn Lễ Thế Kỉ

17 ngày trôi qua ,Kiêu Từ Khiết không nói chuyện suốt 17 ngày liền . Kiêu Từ Khiết ngồi kế bên chiếc bàn cạnh cửa sổ nhìn qua bên ngoài . Lòng thầm

lặng ,có rất nhiều chuyện muốn nói nhưng không thể nói ra . Cô mới lần đầu gặp Lục Thần Hi mà đã phải cưới anh ta ,đây vốn là đạo lí gì chứ . Hơn nữa cô từ nhỏ được đi du học tại nước ngoài nên tư tưởng rất thoáng ,thời buổi này rồi làm gì mà có chuyện hôn nhân do hôn ước ,do ba mẹ hai bên sắp đặt chứ . Kiều Từ Khiết đang trầm tư suy nghĩ thì tiếng điện thoại vang lên " RRR.....RRRRRRR.....RRRRRR ....KENG KENG...RRRR... KENG " Cô cầm điện thì thấy trên màn hình điện thoại hiện lên tên của Dịp Như ,cô liền cầm máy lên trả lời

" Như Như ,cậu gọi mình để làm gì thế " Cô vừa nói xong thì tiếng bên kia đã vang lên

" Từ Khiết ,hôm qua ba mẹ mình mới gọi cho mình bảo mình về dự hôn lễ của cậu đấy ,bộ cậu định lấy cậu ta thật sao " Giọng của Dịp Như thâm trầm ừ rử nói

" Háo ra cậu biết rồi à ,phải đó là do cái hôn ước gì đó . Cũng không phải là mình muốn . Đứng rồi ,mọi người trong đạo quán có trách mình không thể " Nói đến câu cuối thì Kiều Từ Khiết ập ứng chờ mong

" Biết hết rồi ,hôm qua lúc ba mẹ mình gọi họ cũng ở đó . Nhưng mà cậu yên tâm ,không ai trách cậu đâu. Phải rồi ,ngày mai là hôn lễ của cậu nhưng cũng là ngày mất của Triển Bạch sư huynh đó . Mọi người sẽ thả hà đăng cầu nguyện cho anh ấy ,mình sẽ làm thêm một cái hà đăng giùm cậu . Cúp máy đây " Nói xong chưa đợi Kiều Từ Khiết trả lời thì Dịp Như đã tắt máy . Kiều Từ Khiết thầm chửi trong lòng : đúng là tính nào tật nấy mà .

Kiều Từ Khiết dùng tay đặt lên trái tim của chính mình ,chỉ cần trái tim của cô vẫn còn có Triển Bạch sư huynh thì bất luận cô có lấy ai cũng không quan trọng Từ giờ trở đi cô không thể ừ rử buồn bã như thế . Triển Bạch sư huynh nhất định vẫn muốn nhìn thấy Kiều Từ Khiết thuần khiết trong sáng như ngày xưa ,nhất định ,nhất định . Nở một nụ cười thật tươi lên khuôn mặt ,cô liền chạy đến phòng ba mẹ ,gõ cửa mấy cái thì đã nghe thấy tiếng của ba cô " Vào đi "

Thấy ba cô đang xem hồ sơ của công ty nhưng thấy cô vào thì lập tức dừng hết thấy công việc qua một bên để nói chuyện với cô khiến lòng cô ấm áp " Từ Khiết ,lại ngồi bên cạnh ba " Nghe thế cô liền tiến đến ngồi bên cạnh ba mình

" Ba ,con nghĩ thông rồi ,con đồng ý lấy Lục Thần Hi" Cô vừa nói vừa khẽ mỉm cười . Ba cô biết cô vẫn là đứa con ngoan tuy không muốn nhưng xưa nay luôn nghe lời người lớn ,khiến lòng ông chưa xót

" Từ Khiết ,con biết tại sao ba muốn con lấy Lục Thần Hi không , thật ra ba mẹ cũng vì lợi ích của gia tộc . Kiều Thị gần đây xuống dốc ,chính vì nhà Lục - Kiều có hôn ước nên ngân hàng mới cho chúng ta vay vốn . Hơn nữa hiện giờ có 10% cổ phần Kiều Thị trong tay Lục Thần Hi " Ba cô nói xong vẫn luôn nhìn về phía Kiều Từ Khiết ,muốn xem cô có phản ứng như thế nào nhưng không ngờ cô lại còn an ủi ông

" Ba yên tâm đi ạ ,con sẽ lấy Lục Thần Hi mà , hiện tại con có việc muốn ra ngoài . Con đi trước " Kiều Từ Khiết đã nói như thế khiến Kiều Vĩnh Quốc an lòng . Chỉ có điều ông vẫn áy náy ,nếu năm xưa khi Lục Thị gặp nguy ,khi đó ông chịu giúp đỡ họ thì không đến mức cha mẹ của Lục Thần Hi tự sát . Khiến cậu ta xưa nay vẫn luôn hận nhà họ Kiều ,Từ Khiết bảo bối của ông cũng không phải hi sinh lớn như vậy

Kiều Từ Khiết đi lang thang ngoài đường đến 10 giờ đêm mới về . Khi về tới nhà thì lăn ra giường ngủ một giấc thật ngon . Ngày mai là ngày rất đặc biệt ,cô không biết nên là vui hay buồn. Đó là ngày mà Triển Bạch sư huynh người yêu của cô ra đi ,nhưng cũng đồng thời là ngày hôn lễ của cô với một người mà cô không có chút cảm giác nào mà chỉ gặp có một lần . Mai là ngày mọi người sẽ cầu nguyện cho Triển Bạch sư huynh tại Ngạn Dương nên không thể đến được

Ngủ một giấc sáng hôm sau khi mới tỉnh dậy thì đã có một đám nhân viên đến trang điểm cho cô . Bộ lễ phục cho ngày hôm nay cũng là bộ " Đồi cánh tình yêu " do nhà thiết kế nổi tiếng nhất ở Italia sáng chế ra ,hiện nay trên toàn thế giới mới có 5 bộ thể mà Lục Thần Hi có thể mua được ,cô đúng là phải nên nhìn anh ta bằng con mắt khác . Khi ngồi trên xe hơi loại mới nhất do hãng xe lớn nhất Bắc Kinh mới tung ra thị trường thì cô đúng là cảm thấy anh ta quá là lợi hại rồi . Khi đến nhà thờ thì xung quanh có rất nhiều người đến ,trong đó toàn là những đối tác làm ăn lớn của Kiều Thị và Lục thị . Hơn nữa nhà thờ này chính là nhà thờ " Thiên Sứ " lớn nhất Trung Quốc ,đã thể Lục Thần Hi con bao trọn nhà thờ trong vòng một ngày . Cô được vệ sĩ của Lục Thần Hi mở đường đi vào nhà thờ . Khi vừa mới vào thì đã tới giờ làm lễ . Tất cả mọi người ngồi yên ổn ở chỗ của mình ,ba cô cầm lấy tay cô đến chỗ làm lễ rồi đặt tay cô lên tay Lục Thần Hi. Sau đó cha xứ đọc tuyên thệ

" Anh Lục Thần Hi ,anh có nguyện ý lấy cô Kiều Từ Khiết làm vợ cho dù giàu hay nghèo ,khỏe mạnh bệnh tật hay không "

" Tôi đồng ý " Giọng nói của Lục Thần Hi vừa băng lãnh vừa ôn nhu thật khiến người ta nghe thấy dễ chịu nhưng không hiểu tại sao cô lại thấy đáng sợ . Cô còn đang suy nghĩ thì cha xứ lại hỏi cô " Thế còn cô ,cô Kiều Từ Khiết "

" Tôi đồng ý " Giọng của Kiều Từ Khiết không lớn không nhỏ nhưng cũng đủ khiến tất cả mọi người nghe được . Khi thực khi nói xong cô mới phát hiện nhịp tim của mình đập rất nhanh ,rất giống với lúc cô lần đầu tiếp xúc với Triển Bạch sư huynh . Nhưng chính cô cũng không biết tại sao tim mình lại đập nhanh như thế . Cũng không hiểu sao mỗi lần tiếp xúc với anh ta cô cứ thường nhìn nhìn thấy bóng dáng của Triển Bạch sư huynh trong người anh ta ,bản thân cô cũng không biết tại sao chính mình lại như thế . Triển Bạch sư huynh vừa ôn nhu dịu dàng vừa quan tâm chăm sóc người khác ,còn anh ta lại lạnh lùng băng lãnh như tu là từ địa ngục . Rõ ràng là khác nhau đến vậy cơ mà . Khi cô nắm tay Lục Thần Hi chúc rượu với mọi người ,chỉ có cô mới biết cô đã nghiêng răng nghiêng lợi đến mức nào . Khi hôn lễ kết thúc ,cô từ phòng thay đồ đi ngang qua nhà vệ sinh nam thì thấy Lục Thần Hi đang nói chuyện với một người đàn ông nào đó liền núp sau cánh cửa nghe lén

" Thần Hi ,anh định lấy cô ta thật sao " Người đàn ông kia vừa hút thuốc vừa nói chuyện với Lục Thần Hi . Nhưng Lục Thần Hi thì ánh mắt không thay đổi nhìn chằm chằm vào anh ta " Vậy thì sao ,sau này sẽ hành hạ con gái bảo bối của Kiều Vĩnh Quốc ,cho cô ta sống không bằng chết . Điều Phong anh đi điều tra tư liệu mấy năm nay của cô giùm tôi đi " Nói xong Lục Thần Hi vỗ vai Điều Phong rồi bước chân ra khỏi nhà vệ sinh

Kiều Từ Khiết nghe vậy chạy một mạch rời khỏi ,đừng quên cô là cao thủ Liên Võ Đạo ,ngày nào cũng chạy 10000 m ,nên đối với cô chả là khó khăn gì. Nhưng Lục Thần Hi anh ta lại muốn điều tra cô khiến cô lo lắng . Kiều Từ Khiết đi vào quán Cafe gần đó ,lấy điện thoại ra gọi cho Trình Quân

" Alo ,tôi là Từ Khiết đây "

" Từ Khiết hả ,gọi tôi có chuyện gì không "

" Lục Thần Hi muốn điều tra em,em muốn anh chỉ để anh ta biết được em đi du học ,3 năm trước đi du lịch khắp thế giới "

" Được ,anh biết rồi "

Sau khi nói chuyện với Trình Quân xong khiến cô thấy nhẹ nhõm . Kì thật Trình Quân là bạn thân của cô với Dị Như ,hiện anh ấy chính là * Ông Trùm tin tức của toàn Bắc Kinh * cũng là văn phòng thám tử lớn nhất Trung Quốc

Bạn đang đọc truyện *Mùa Đông Ấm Ấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Sự Thật Không Cách Nào Tin

Kiều Từ Khiết đang ngồi trong phòng tân hôn ,à không phải gọi là phòng của Lục Thần Hi mới đúng . Cô đang mặc một cái đầm ngắn màu trắng tới đầu gối ,tóc cô hơi quan xả dài ,nhìn cô lúc này y như một tiên nữ thật sự . Lúc này ngoài phòng ,tiếng bước chân của Lục Thần Hi càng tới gần ,cho đến lúc anh mở cửa ra . Về mặt anh vẫn lạnh lùng như vậy ,nhưng còn toát lên một vẻ * Không thích thú * khiến Kiêu Từ Khiết thấy bức bối trong lòng : anh tưởng là tôi muốn lấy anh lắm sao

" Kiêu Từ Khiết , cô đừng tưởng bây giờ mình đã là vợ của tôi thật sự ,lo mà làm tốt cái danh Lục Phu Nhân của cô cho tốt đi " Đôi mắt anh tràn đầy sự căm ghét nhìn cô ,càng lúc càng tới gần . Hai hàng mi của anh hơi nhướn lên ,dùng tay nâng cằm của cô ,khôe môi hơi cong đầy sự nhiều cợt " Cô nghe cho rõ đây ,ba cô đặt rất nhiều hi vọng lên người cô đó ,cô biết không . Cô có biết vì sao tôi đồng ý lấy cô không . Vì ông ta tặng cho tôi 3 tháng thời gian để hành hạ con gái bảo bối của ông ta . Sau khi dự án lần này của Kiêu Thị kết thúc ,tôi sẽ ly hôn cô với điều kiện là đổi lấy 10% cổ phần Kiêu Thị " Nói xong anh lấy tay hất cô ra đứng lạnh lùng nhìn cô

" Qua hôm nay ,cô có thể từ từ hưởng thụ . Hơn nữa từ ngày mai không có sự cho phép của tôi thì không được bước vào căn phòng này . Rõ Chưa . Phòng của cô ở kế bên " Nói xong anh hùng hăng đẩy cửa ra ngoài

Trong căn phòng xa hoa tráng lệ này chỉ có Kiêu Từ Khiết một mình ngồi trên giường . Vào lúc này cô cảm nhận được đây chính là sự cô đơn cùng với đau lòng . Cô tự nhiên ,hóa ra ba cô dùng cô đổi lấy 10% của Kiêu Thị . Trái tim của Kiêu Từ Khiết đau nhói ,cô cứ dùng tay đập mạnh vào người mình ,sao lại thế này ,tại sao tất cả mọi người đều lừa cô . Ba cô sao có thể tàn nhẫn với cô như thế ,Triển Bạch sư huynh sao lại nhẫn tâm ra đi . Khuôn mặt của cô trắng bệch ,thì ra bây giờ cô cuối cùng cũng hiểu ,cảnh giới đau nhất của sự đau khổ không phải là khóc mà là khóc từ trái tim ,khóc không ra nước mắt ,trong trái tim cứ như chính là Vụn vỡ xuyên tim

Trong không gian tĩnh mịch cùng sự hiu quạnh này . Cô không tự nhủ được mà kêu một tiếng " Triển Bạch sư huynh " Nhưng chẳng có bất kì tiếng trả lời nào ,phải ,một năm nay khi buồn bã ,khi cô thầm gọi cái tên này thì chưa từng có tiếng trả lời . Nhưng có lẽ nó từ 4 năm trước đã thành thói quen ,bất luận khi nào ,chỉ cần khi cô cần thì Triển Bạch sư huynh đều là người ở bên cạnh giúp đỡ cô . Dù đã 1 năm nhưng cô vẫn không cách nào tự không chế nổi bản thân . Và chắc có lẽ từ nay cho dù có nhiều chuyện xảy ra hơn nữa ,cô cũng chỉ có thể tự đối mặt ,tự giải quyết

Dưới phòng khách nhà của Lục Thần Hi

Diêu Phong cầm xấp hồ sơ đưa cho Lục Thần Hi " Tư lịch của Kiêu Từ Khiết không có gì đặc biệt . 15 tuổi đi du học ngành thiết kế tại trường đại học nổi tiếng ở Paris . 4 năm trước quay về sau đó đi du lịch khắp thế giới . Thần Hi ,tôi nghĩ chuyện 8 năm trước cô ấy không biết đâu " Diêu Phong vừa dứt lời thì thấy Lục Thần Hi đang siết chặt hồ sơ kia nên ngậm miệng rồi lấy cớ ra về trước

Lục Thần Hi ngã dựa vào ghế Sofa ,thật ra anh cũng rất mâu thuẫn khi phải đối với cô như thế . Anh hoàn toàn hiểu rõ ,chuyện năm xưa là do nhà họ Kiêu nợ nhà họ Lục . Nhưng anh cũng thừa biết cô vô tội ,anh cũng không hiểu mình lại dùng 10% cổ phần trong Kiêu Thị để đổi lại 3 tháng hôn nhân với cô . Chỉ có trời biết đất biết khi anh 10 tuổi lần đầu đến nhà cô chơi . Khi đó cô lại chỉ có 5 tuổi . Một bé gái 5 tuổi với dáng vẻ hồn nhiên ngây thơ thuần khiết đang chơi với hoa trong vườn . Khi cô bé đó nở một nụ cười thật trong sáng ,anh mới biết tim mình đập vô cùng nhanh . Sau đó thỉnh thoảng anh có đến nhà cô chơi vài lần nhưng sau đó anh lại phải đi du học ở Anh nên không gặp cô nữa . Khi anh 17 tuổi quay về nước ,mới biết khi Lục Thị gặp nguy nan ,ba mẹ anh đã từng đến cầu xin nhà họ Kiêu thế nào ,xong họ vẫn không chịu giúp đỡ làm ba mẹ anh tự sát . Khi anh tiếp nhận công ty anh đã rất khó khăn để cứu vớt nó ,rồi đưa nó huy hoàng như hôm nay . Chính là toàn bộ tâm huyết của anh . Anh không biết mình có phải đã thích cô từ lúc nhỏ hay không nhưng tại sao anh lại không nhẫn tâm ra tay với cô . Lúc này ở trong phòng anh đã phải dùng bao nhiêu sức mới có thể nín ra mấy lời tàn nhẫn đó . Khi thấy cô đau lòng anh cũng cảm nhận được trái tim mình cũng rất đau

Bạn đang đọc truyện *Mùa Đông Ấm Ấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5: Sáng Sớm Gặp Rắc Rối

1 buổi tối trôi qua trong căn biệt thự xa hoa này. Kiều Từ Khiết nằm thiếp trên giường, bộ dáng rất đáng yêu như chú mèo nhỏ. Còn về phần của Lục Thần Hi thì ngủ suốt cả một đêm trên ghế Sofa khiến khắp cơ thể anh đều nhức mỏi.

Sau khi thức dậy rồi đánh răng rửa mặt xong cô mới đi gặp thím Chu và chú Phùng chính là quản gia của cái nhà này. Sau đó thím Chu dẫn cô đi tham quan khắp nơi trong biệt thự. Mặc dù thấy bà ta sắc mặt luôn hiện lên vẻ chán ghét cô, hơn nữa còn có lúc cố tình nói móc cô. Nhưng cô cũng chẳng quan tâm, dù sao 3 tháng nữa không phải cũng ly hôn sao.

Kiều Từ Khiết đi đến phòng bếp, mở một hồi mới biết các gia vị và dụng cụ để ở đâu. Sau đó cô bắt tay vào công việc nấu nướng của mình. Suy nghĩ một hồi cô quyết định hôm nay sẽ làm món Cháo trứng. Vì có thể nói đây là món ngon nhất mà cô làm, lúc còn ở Đạo quán Ngạn Dương đã số đều ăn cháo hơn nữa điển hình nhất là món cháo trứng này. Lúc nấu xong, khi mới múc ra tô chuẩn bị ăn muống đầu tiên thì Lục Thần Hi dăng về như cũ đi tới lạnh lùng liếc mắt sau đó khẽ nhếch môi nở nụ cười lạnh "Hình như cô tự cho mình là nữ chủ nhân của căn nhà này nhỉ."

Kiều Từ Khiết một bụng căm tức không chịu nổi. Chỉ là mụn nhà bếp của anh có một chút thôi cũng keo kiệt vậy sao, đúng là đồ nhỏ mọn. Cô đi đến trước mặt anh, hung dữ trừng mắt với anh "Đồ nhỏ mọn." Sau đó cô bưng tô cháo trên tay ra bàn lớn ở phòng khách ăn.

Lúc này Lục Thần Hi hơi sững sờ, cô cứ như một con mèo nhỏ như vậy, vẫn cứ giống với 15 về trước nhưng suy nghĩ này chỉ mới thoáng qua đã dập tắt bởi suy nghĩ của anh. Anh phải nghĩ Kiều Từ Khiết không có gì tốt đẹp.

Kiều Từ Khiết đang ăn tới muống cgaos cuối cùng thì từ ngoài cửa đã có một cô gái tuổiit chắc cũng bằng cô mặc một bộ đồ vet đen với chiếc túi xách hiệu Love rất nổi tiếng trên thị trường thì cũng biết cô ta chính là tiểu thư nhà giàu. Lúc Kiều Từ Khiết còn đang nghĩ xem cô ta là ai thì cô ta đã ngổ ngáo mà hỏi cô "Cô chính là Kiều Từ Khiết sao?"

"Đúng vậy." Kiều Từ Khiết vẻ mặt tươi cười hơi nhướn mày lên nhìn cô ta. Sau đó dăng về cô ta càng tức giận hơn, tiến tới trước mặt Kiều Từ Khiết hung hăng giơ bàn tay lên định tát Kiều Từ Khiết. Nhưng cái tát kia chưa được giáng xuống thì cô ta đã bị Kiều Từ Khiết cho một cái tát "Bốp."

"Cô cho rằng cô là ai mà dám đánh tôi chứ?" Cô ta vừa nói vừa trợn mắt la. Đúng lúc này Lục Thần Hi từ phòng bếp đi ra, thấy thế nên cô ta lập tức dựa vào người anh hai mắt hơi đỏ lên "Thần Hi, anh xem kia cô ta dám đánh em đó." Khuôn mặt cô ta dựa sát vào mặt Lục Thần Hi nhưng sau đó đã bị anh đẩy ra. Cuối cùng cô cũng biết cô ta là ai * Tình nhân của Giám đốc mặt lạnh *.

"Cô đến đây làm gì chẳng phải tôi đã bảo cô cut rồi sao?" Lục Thần Hi lên tiếng mắng cô gái kia sau đó cô gái kia lập tức không nói gì mà rời khỏi.

Kiều Từ Khiết thấy thế mỉm cười nói với anh "Anh thật biết chọn phụ nữ nhỉ. Nói xong cô liền thè lưỡi rồi chạy lên tầng 3 đi vào phòng của Lục Thần Hi lấy cái vali chuyển sang phòng bên cạnh như lời anh đã nói rồi mắng quần áo lên. Cô tự nhủ với lòng mình rằng: Chẳng phải là 3 tháng thôi ư."

Bạn đang đọc truyện *Mưa Đông Ấm Ấp* được tài miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 6: Triển Vọng

Kiều Từ Khiết xếp xong quần áo của mình sau đó có tiếng chuông điện thoại vang lên. Là Dị Như gọi cho cô.

"Từ Khiết, đêm tân hôn của cậu được chứ?" Giọng của Dị Như còn pha lẫn sự hài hước khiến Kiều Từ Khiết có chút khó chịu liền tắt máy. Cô tức giận định ra ngoài giải khuây, vừa hay đúng lúc đang xuống cầu thang thì thấy một cô gái dung mạo như hoa mặc một bộ đồ vet đang nói chuyện với Lục Thần Hi. Cô lại khinh thường anh ta, đúng là đồ háo sắc hết cô gái này lại đến cô gái khác. Cô mang theo vẻ mặt khinh thường tiếp tục đi xuống cầu thang, mà Lục Thần Hi từ vị trí ghế Sofa nhìn cô.

"Từ Khiết, em xuống rồi à?" Giọng anh tuy nghe có vẻ ấm áp nhưng quả thật cô có thể cảm nhận được là rất lạnh lùng. Ánh mắt anh vẫn liếc nhìn về phía cô, cô hiểu được ý anh. Chính là ép cô phải phối hợp diễn cảnh vợ chồng ân ái này.

"Ừ, cô gái này là ai vậy anh?" Kiều Từ Khiết nghiêng răng nghiêng lợi mà trả lời. Chỉ sau chốc lát thì cô gái đó đã tiến đến gần cô, đưa bàn tay ra khuôn mặt tươi cười thân thiện chào hỏi cô.

" Cô Kiều ,à không Chì Lục em là Lư Sờ -trợ lý của Lục Tổng " Cô vẫn mỉm cười lạnh nhạt một cái với cô ta . Lục Thần Hi sao có thể chọn loại cô gái này làm trợ lý chứ ,anh ta nhất định điên rồi . Kiều Từ Khiết không quan tâm đến Lư Sờ ,bắt tay chào hỏi xong cô vội rút tay về sau đó ung dung bước ra khỏi cổng nhà . Một mình đi dạo khắp , dù gì cô cũng phải biết cuộc sống xung quanh ngôi nhà mà cô sẽ ở trong 3 tháng này chứ

Kiều Từ Khiết một thân một mình đi lang thang trên đường Minh Châu . Bất chợt một bóng lưng màu trắng lướt ngang trước mặt cô . Bóng lưng này khiến cô thực sự rất quen thuộc ,là một người đã từng chiếm trọn trái tim cô nhưng lại nhả tâm để cô lại một mình trên thế giới này . Kiều Từ Khiết một mạch chạy đuổi theo bóng lưng ,cô bỗng hết hồn tên : Triển Bạch sư huynh

" Hình như cô gọi lầm rồi " Người đó quay lưng lại ,nhìn thẳng vào mắt cô . Khóe môi hơi nhếch cười ,mí mắt hơi nhướn lên . Nụ cười của anh tựa như ánh mặt trời chiếu thẳng vào tim cô . Cô thực sự không cách nào khống chế nổi bản thân ,gương mặt này thật sự rất giống với Triển Bạch sư huynh ,giống y như đúc ,tựa như hai giọt nước . Kiều Từ Khiết nhìn thấy Triển Bạch không nhận ra mình nên đỏ mặt nói

" Triển Bạch , em là Kiều Từ Khiết , anh sao vậy , anh không nhận ra em sao " Trái tim cô đau nhói , không biết phải nói thế nào. Người mà chính mình ngày nhớ đêm mong thế nhưng khi thấy lại không hề nói gì

" Cô em ,em là đang muốn dụ dỗ tôi giữa ban ngày ban mặt thế này sao . Nhưng nếu cô em muốn thì ,à tôi tên Triển Vọng" Anh ta càng lúc càng tiến đến gần cô ,ghế sát vào tai cô khẽ nói bằng một giọng thật đào hoa đã kéo cô từ mộng cảnh trở về hiện thực . Phải ,Triển Bạch sư huynh sao có thể không nhận ra cô chứ ,sao có thể nói những lời đó.,người này nhất định không phải

" Tôi không hiểu ý của anh ,tôi đã nhận lầm người rồi ,xin lỗi ,tôi có việc cần đi trước " Lúc cô đang muốn rời đi thì phát hiện tay mình đang bị anh ta nắm chặt ,vì thế cô vội dùng lực rút tay lại ,bước chân thật nhanh rời khỏi anh ta

" Hướng Vinh ,anh lập tức điều tra cô gái tên Kiều Từ Khiết cho tôi " Triển Vọng sau khi thấy cô rời khỏi liền móc điện thoại từ trong túi áo vét của mình ra gọi cho trợ lý là Hướng Vinh . Kì thật vừa rồi anh có nghe Kiều Từ Khiết gọi tên anh trai mình là Triển Bạch nên rất có hứng thú với cô . Cộng thêm việc cô dám rút tay lại từ trong tay anh khiến anh càng thêm có cảm hứng với cô nên mới quyết định điều tra cô

Còn Kiều Từ Khiết sau khi rời khỏi chỗ của Triển Vọng liền bắt taxi về nhà mình ,à không phải gọi là nhà ba mẹ mới đúng ,từ khi cô gả cho Lục Thần Hi thì cô đúng là đã không xem đó là nhà mình nữa rồi

Bạn đang đọc truyện *Mưa Đông Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Dị Như Quay Về

Kiều Từ Khiết đứng trước nhà ba mẹ ruột của mình ,cô cảm giác chính bản thân mình đối với nơi này rất xa lạ . Từ lúc nghe Lục Thần Hi nói về việc kết hôn ba tháng khiến cô vô cùng đau xót ,chẳng lẽ ba mẹ chỉ xem cô là món đồ để lợi dụng sao

Cô vốn định tiến vào nhưng lòng lại tức giận nên rời khỏi ,quay về biệt thự Lục thị .

Cô mới vào tới nhà thì thấy Lục Thần Hi đang ngồi trên bàn ăn cầm cùi với sắp tài liệu . Cô không muốn làm phiền đến anh nên bước chân thật nhẹ nhàng đi lên lầu . Vậy mà nào ngờ anh ta lại đang tay ôm lấy cô vào người . Kiều Từ Khiết còn chưa phản ứng kịp thì phản hiện khuôn mặt anh ta ngày càng sát gần với mình . Đôi mắt anh đúng là thể hiện một sự quyến rũ nhưng cô thật sự không bao giờ trúng tiếng sét ái tình với anh anh . Nhưng có một điều khiến cô thấy bức bối với chính bản thân mình ,sao lại không cảnh giác chứ ,lẽ nào cô vốn không hề đề phòng anh . Suy nghĩ còn chưa hết cô đã dùng hết lực đánh mạnh vào người anh ta

" Anh là đồ cảm thú sao ,đáng ghét mà " Cô trợn mắt với Lục Thần Hi sau đó quay mình thoát khỏi anh ta

" Xem ra cô không giống với những con gái khác " Đôi mắt anh ta vẫn không thay đổi ,ánh mắt vẫn chăm chăm nhìn cô . Cô đang định mở miệng cãi với anh ta thì anh ta đã lên tiếng trước

" Tôi nay có bữa Dạ Tiệc ,cô nhớ chuẩn bị cho tốt . 2 tiếng nữa có mặt tại đây ,tôi sẽ đưa cô đi " Anh ta vừa nói vừa chỉ vào mặt ,khuôn mặt lạnh lùng kia của anh cũng nở một cười . Nói xong anh ta liền bước chân nhanh đi lên lầu khiến cô còn chưa kịp trả lời là muốn đi hay không . Thế nhưng nghĩ đi nghĩ lại đi vẫn tốt hơn ,không nên đắc tội Lục Thần Hi

Sau khi chuẩn bị xong tất cả Lục Thần Hi dùng chiếc xe đời mới chở cô đến buổi dạ tiệc . Hôm nay anh mặc một bộ vét trắng tinh còn cô mặc một chiếc đầm cũng màu trắng do cô mới thiết kế gần đây . Cô thầm chửi Lục Thần Hi ,có sao lại mặc trùng một màu với cô chứ . Người khác không biết còn tưởng hai người mặc đồ cặp nữa

Xe dừng tại Hoa Lệ Hoàng cung thì dừng lại ,Kiều Từ Khiết vốn định đi một mình vào trước nhưng ai biết Lục Thần Hi đưa tay ra rồi khoác tay mình vào tay cô . Cô thì khó chịu vô cùng còn anh mặt mày cười tươi như hoa khiến cô càng thêm bức bối . Đúng lúc này anh lại ghé sát vào tai cô thì thầm " Cô gắng làm tốt thân phận Lục phu nhân của mình đi "

Sau đó Lục Thần Hi và Kiều Từ Khiết tay trong tay ân ái đi vào buổi tiệc. Vì cô vốn đi du học ở Pari nên những buổi tiệc trong nước thế này cô chưa từng tham gia. Nhưng đánh giá khắp Hoa Lệ Hoàng Cung này không hề danh là nơi được chọn làm nơi tổ chức dạ tiệc cho giới quý tộc. Thật sự rất lấp lánh, thu hút lại rất hoa mỹ. Cô cảm nhận được biết bao ánh mắt đang nhìn chằm chằm vào mình. Lúc này cô thấy khó chịu nhưng Lục Thần Hi lại giả vờ như không nhìn thấy. Cuối cùng cô đành phải dùng sức rút tay lại.

" Bà nhìn xem, con gái và con rể của tôi thật hạnh phúc " Mẹ cô ở phía dưới trong đám phu nhân quyền quý cười nói đánh giá về chuyện của cô.

" Đúng vậy, Bà Kiều thật hạnh phúc "

" Tôi cũng thật ngưỡng mộ Bà Kiều đó nha "

Xung quanh mấy vị phu nhân lớn tuổi này tụ tập lại xì xầm. Trong lòng Kiều Từ Khiết đúng là càng khó chịu khi thấy những người này cười trên nỗi đau của mình. Cô nhẹ nhàng nâng gót đi về phía mẹ mình.

" Mẹ ơi, ba không đến sao " Hai hàng mi cô nhướn lên, ánh mắt long lanh trong veo mỉm cười nhìn mẹ cô.

" Ba con trên đường đi công tác ở Liên Châu rồi con, nơi đó tổ chức cuộc thi Liên Võ Đạo. Ba con đã đầu tư quyền góp phần giải thưởng nên Chủ tịch huấn luyện Liên Võ Đạo tại Liên Châu mời ba con đến làm giám khảo ấy mà " Nghe mẹ cô nói xong thì cô giựt cả mình. Sao tự nhiên ba cô lại đến Liên Châu chứ. Cô sợ ba sẽ phát hiện ra Dị Như vậy chẳng phải cô chủ Dị cũng sẽ biết hay sao. Cô thấy tình hình không ổn liền vội vàng có đi vào nhà vệ sinh một lát.

Sau khi đến nhà vệ sinh rồi cô lấy điện thoại ra gọi cho Dị Như nhưng cô ấy không bắt máy. Bỗng lúc này phía sau cô có một tiếng nói vô cùng thân thuộc.

" Từ Khiết, Từ Khiết của mình " Đó chính là Dị Như, cô ấy vừa cười nói sau đó lập tức chạy đến ôm lấy Kiều Từ Khiết " ôi, Từ Khiết, mình nhớ cậu nhiều lắm, thật đó "

" Dị Như, sao cậu lại đến Bắc Kinh vậy " Kiều Từ Khiết hơi nghiêng đầu, hai má mím mím cười " Cậu và Nhị sư huynh đã xảy ra chuyện gì sao " Thật ra cô vẫn luôn biết Dị Như đã đem Nguyên Hằng sư huynh trở thành " người trong lòng " từ lâu rồi. Ngay từ khi mới đến đạo quán Ngạn Dương, lúc thấy ánh mắt Dị Như nhìn Nguyên Hằng thì cô đã nghi ngờ. Sau đó dần dần cô càng chắc chắn nghi ngờ của mình. Cô nhớ có lần cô từng hỏi Dị Như có phải thích Nguyên Hằng sư huynh không. Cô ấy tuy không trả lời thế nhưng nét mặt lại vô cùng ghen ghét.

" Cậu biết đó thôi, anh ấy đâu có thích mình đâu. Vị hôn thê của anh ấy quay về rồi. Vì thế mình cũng trở lại Bắc Kinh luôn " Dị Như mặc dù cười nói thế nhưng vẫn không thể giấu được sự buồn bã " May mà mình quay về đúng lúc đấy. Mình mới nghe ba mình nói là ba cậu làm giám khảo cho cuộc thi Liên Võ Đạo ở Liên Châu làm mình muốn hết hồn. Thôi, đi, giới thiệu ông xã của cậu cho mình biết đi " Dị Như vừa nói vừa kéo tay Kiều Từ Khiết rời khỏi nhà vệ sinh.

Bạn đang đọc truyện *Mùa Đông Ấm Ấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Gặp Lại Triển Vọng

Dị Như cười tình quái kéo tay cô đến đại sảnh Hoa Lệ Hoàng cung- nơi tổ chức buổi tiệc. Hiện tại số người so với ban nãy càng nhiều hơn rất nhiều. Kiều Từ Khiết thấy tất cả mọi người đều nhìn về ngoài cửa nên cô cũng theo hướng đó nhìn đến. Vừa thấy người đàn ông đó khiến cô lẫn Dị Như đều thất thần như nhau. Lúc này Dị Như đã muốn chạy lại chỗ Triển Vọng nhưng cũng may là cô kịp kéo tay cô ấy lại. Cô khẽ nhủ thầm với Dị Như " Anh ấy không phải Triển Bạch sư huynh " Dị Như nghe hiểu ý cô nên thôi kích động. Thế nhưng sự hiếu kỳ về người này vẫn không thôi.

Khi cô lẫn Dị Như đều nhìn về phía anh thì Triển Vọng ung dung khoan thai tiến đến chỗ cô. Anh dang thẳng tay ra trước mặt cô, nét mặt đào hoa không giấu giếm được " Cô Kiều, không biết cô có thể nhảy với tôi một bài được không " Lời Triển Vọng vừa nói ra không những khiến Dị Như ngạc nhiên mà còn kinh động đến tất cả mọi người ở đây. Ai mà không biết ngành thiết kế đá quý ở Bắc Kinh có hai ông trùm chính là Lục Thần Hi và Triển Vọng. Hơn nữa Lục Thị và Triển Thị xưa nay vẫn luôn đối đầu với nhau tại sao hôm nay Triển Vọng lại muốn mời Kiều Từ Khiết làm bạn nhảy.

" Phiền anh Lục chọn bạn nhảy khác, hôm nay tôi và bà xã tôi đã chuẩn bị một tiết mục dành tặng cho mọi người ở đây rồi " Bỗng nhiên Lục Thần Hi từ phía ngoài tiến vào hùng hồn nói. Kiều Từ Khiết bỗng dưng hóa đá, cô và anh nào có chuẩn bị tiết mục gì. Cô còn muốn nói gì thế nhưng Lục Thần Hi đã đến chỗ cô, cầm lấy hai bàn tay của cô. Anh là đang khiêu vũ cùng cô sao, mỗi động tác đá chân hay nâng tay hoặc xoay người đều là anh làm đệm cho cô. Cho dù là cô có đứng yên thì cũng có thể khiêu vũ được. Cô nhìn anh với ánh mắt kì quặc, tại sao anh phải vậy cho cô chứ.

Nhảy được 5 phút thì đoạn nhạc kết thúc. Tất cả mọi người không ngớt vỗ tay khen ngợi.

" Ông Bà Lục đúng là hạnh phúc nhỉ "

" Hai người đúng là kim đồng ngọc nữ "

" Hai người đúng là một cặp "

" Ông Bà Lúc thật là trai tài gái sắc "

....

Hết người này đến người khác toàn ca ngợi tình yêu của cô và Lục Thần Hi khiến cô cảm thấy khó chịu. Đã thế mẹ của cô cũng ủa theo nói thêm càng làm cô bức bối. Triển Vọng vẫn thái độ vẫn như cũ rồi tự tìm một chỗ gì đó tùy tiện ngồi vào. Kì thật phải nói Triển Vọng đúng là một nhân tài thể nhưng lại rất đào hoa. Danh tiếng lãng tử đào hoa của anh làm cho cả Bắc Kinh này ai mà chẳng biết. Vì thế mọi người sau khi thấy tình cảm của Lục Thần Hi và Kiều Từ thì liền nghĩ nhất định là Triển Vọng muốn chọc tức Lục Thần Hi

11 giờ đêm, dạ tiệc kết thúc, Lục Thần Hi thể hiện là ông xã yêu chiều vợ nên nắm lấy tay của cô còn dịu dàng dìu cô lên xe. Trước khi rời khỏi cô vẫn không quên về phía Dịp Như. Cô là muốn ám chỉ cho cô ấy biết Triển Vọng không phải Triển Bạch. Dịp Như hiểu ý cô nên nhẹ nhàng gật đầu

Trên xe, Kiều Từ Khiết nhắm mắt lại giả vờ ngủ. Cô không biết tại sao một bóng dáng kia lại xuất hiện trong đầu cô. Nó chính là một giấc mộng cảnh mà cô vẫn không cách nào thoát được

" Chỉ cần em còn cần đến anh. Dù cho anh ở đâu đi chăng nữa. Anh cũng sẽ luôn đến bảo vệ em "

" Đừng đi mà " Kiều Từ Khiết bỗng giật mình mở mắt ra. Lại chính là mộng cảnh, là do cô quá nhớ nhung đến Triển Bạch sao. Kiều Từ Khiết hét lên một tiếng ấy làm cho Lục Thần Hi thấy kinh ngạc. Là cô muốn ai không được đi vậy nhỉ. Trong lòng anh tràn đầy nghi hoặc nhìn về phía Kiều Từ Khiết

" Cô đang nghĩ về ai sao "

" Không có gì, anh không cần quan tâm đâu " Kiều Từ Khiết làm ra vẻ mệt mỏi xoa đầu một cái. Lục Thần Hi thấy cô không muốn nói nên cũng không ép cô. Cô và anh ngồi trên xe không nói gì cả, cả không gian lúc này tĩnh lặng vô cùng. Xe cuối cùng cũng dừng trước biệt thự Lục Thi. Kiều Từ Khiết vội vã lên phòng của mình

Bạn đang đọc truyện *Mưa Đông Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Chẳng Qua Vì Cô Rất Giống Cô Ấy

Đêm nay Kiều Từ Khiết ngược lại ngủ rất ngon. Thế nhưng dường như ông trời lại chẳng tha cho cô. Khoảng 2 giờ sáng, bỗng nhiên Lục Thần Hi gõ cửa đánh thức cô " cộc, cộc , cộc "

Kiều Từ Khiết đang ngủ say xưa thì bị tiếng gõ cửa nát óc của anh làm thức dậy. Cô trong uể oải mà đi ra mở cửa phòng, miệng vẫn còn luôn mồm chửi anh

" Nè, Lục Thần Hi, anh có biết mấy giờ rồi không hả " Cô mắt nhắm mắt mở trong khó chịu mà lớn tiếng mắng anh. Thế nhưng Lục Thần Hi lại làm ra vẻ chẳng có gì cả. Anh hơi nhur nỉ, mi tâm nhìn sâu vào mắt cô sau nhìn đồng hồ trên tay " Khoảng 2 giờ thôi mà "

Nghe lời nói của anh khiến Kiều Từ Khiết tức đến tình dậy hẳn. Gì chứ, mới hai giờ, nghe ta nói như thế cô còn tưởng là bảy giờ nữa cơ. Cô tức giận không kìm chế nổi lấy tay chỉ vào người anh. Từng bước từng bước dồn anh vào sát vách cửa " Lục Thần Hi, anh có bị điên không vậy. Hai giờ đó anh có biết không vậy hả. Đêm hôm khuya khoắt anh đến tìm tôi làm gì "

" Tôi chỉ muốn nói cô biết, bắt đầu từ ngày mai dọn qua phòng tôi ở " Nói xong sau đó anh còn để lại ánh mắt đào hoa nhìn cô. Anh là Lục Thần Hi sao, sao cô nhìn anh bây giờ giống vớ Triển Vọng thế nhỉ. Cô trong mơ man gật đầu một cái. Sau khi thấy cô gật đầu rồi anh mới xoay lưng rời khỏi. Còn cô, một hồi sau mới biết mình vừa trả lời gì. Cô giật mình, chẳng lẽ cô phải ở chung phòng với anh ta sao. Cô suy nghĩ một chút rồi lại lăn ra ngủ tiếp

Còn Lục Thần Hi, anh một mình đi đến nhà bếp sau đó lấy từ trong tủ rượu ra một chai rượu vang. Anh ử rú rót từng giọt rượu vào ly, nâng ly uống cạn. Xem ra đêm nay anh lại phải thức trắng nữa rồi. Bây giờ đột nhiên khiến anh nhớ đến vào những ngày anh mới tiếp nhận Lục Thị cũng thường xuyên thức trắng như thế. Anh không hiểu chính mình đối với Kiều Từ Khiết là thế nào. Bởi vì anh từng động lòng với cô ấy từ khi còn nhỏ hay chính là vì cô rất giống cô ấy. Phải nói rõ hơn là anh Kiều Từ Khiết giống với người bạn gái của anh. Chỉ tiếc là, khi xưa Lục thị thất thế, anh không cách nào ở bên cô ấy. Thế nhưng khi anh có được những thành tựu như ngày hôm nay thì lại không cách nào tiếp tục với cô ấy. Là bởi vì anh vẫn cảm thấy giữa anh và bạn gái cũ của mình có rất nhiều điểm khác nhau. Sau này khi gặp Kiều Từ Khiết, anh lại cảm thấy mẫu người như cô mới có thể đáng để anh phải yêu thương bảo vệ. Nhưng ông trời trêu người, Kiều Từ Khiết lại là con gái Kiều Vĩnh Quốc. Lẽ nào cuộc đời anh định sẵn không thể yêu người nào cả đời sao

Sáng hôm sau Kiều Từ Khiết tỉnh dậy trong tình thần vô cùng mệt mỏi. Cô mặc một chiếc đầm màu xanh nhạt dài đến đầu gối sau đó thông thả đi tìm Lục Thần Hi. Cô qua phòng của anh lại không thấy anh đâu nên cứ tưởng anh đã đi đến công ty rồi. Thật không ngờ khi cô đang bước xuống cầu thang lại thấy anh đang nằm gục trong nhà bếp. Cô vội đi thật nhanh đến chỗ anh, lay người anh dậy " Nè, Lục Thần Hi, sao anh còn nằm lười thế hả dậy mau lên " Cô vừa nói vừa lay lay người anh, thế mà anh một chút động tĩnh cũng chẳng có. Cô thấy thế cũng hết kiên nhẫn đánh thức anh nên nhanh chóng xoay lưng rời khỏi. Nào ngờ khi cô chuẩn bị đi thì bàn tay cô đã bị ai đó nắm thật chặt. Anh hung hăng kéo cô lại gần người anh " Anh muốn làm gì thế " Kiều Từ Khiết vẻ mặt hơi ấp úng nhìn anh. Chẳng phải anh luôn rất ghét cô sao. Sao tự nhiên hôm nay lại thân mật như thế chứ

" Cho cô một ngày chuẩn bị, ngày mai tôi sẽ thu xếp cho cô đến Lục thị làm việc " Anh lạnh lùng nhìn cô một cái sau đó lập tức bước cô ra rồi xoay lưng đi lên lầu. Kiều Từ Khiết vẫn còn ngây ngốc nhìn theo bóng lưng của anh. Gì cơ, kêu cô đến Lục thị, cô vốn đâu muốn làm ở công ty anh chứ

" Xong rồi không ớn rồi " Kiều Từ Khiết xoa xoa đầu còn nhéo má chính mình một cái. Đây không phải là mơ, vậy cô sắp tàn đời rồi. Đối mặt với anh ở còn chưa đủ sao, bây giờ còn muốn cô vào công ty anh làm việc nữa chứ. Anh nhất định đang muốn trả thù cô nữa đây mà

Bạn đang đọc truyện *Mùa Đông Ấm Ấp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Lần Đầu Đi Làm

Kiều Từ Khiết đang ngồi trong taxi đến công ty. Hôm nay cô mặc một bộ vest đen do chính tay cô tự thiết kế. Khi đến tập đoàn Lục thị, Kiều Từ Khiết trả tiền cho tài xế sau đó mở cửa bước xuống xe. Kiều Từ Khiết đẩy tấm cửa kính ra rồi bước vào

" Cô thấy không chị ấy thật xinh đẹp "

" Phải đó "

.... Kiều Từ Khiết đang nghe được tất cả mọi người đều bàn tán về cô vì thế mới tỏ ra vẻ hơi ngượng ngùng. Bỗng lúc này Lục Thần Hi bất thành linh xuất hiện. Không những thế còn nắm lấy tay cô giới thiệu với mọi người " Mọi người, đây là bà xã tôi- Kiều Từ Khiết. Cô ấy cũng là một nhà thiết kế tài năng được du học ở Pháp về. Vì thế nên tôi quyết định để cô ấy làm quản lý ở bộ phận thiết kế " Lục Thần Hi hai má nhô ra, miệng cười toe toét. Anh rõ ràng biết cô học thiết kế thời trang vậy mà bây giờ lại muốn cô làm thiết kế trang sức. Đây chẳng phải là muốn làm khó cô sao

" Lục Tổng yên tâm, tôi nhất định sẽ chiều cô phụ nhân hết mình " Người này chính là Trương Võ- Giám đốc bộ phận thiết kế

" Vậy sau này mong mọi người giúp đỡ hơn " Kiều Từ Khiết mặc dù cảm thấy không thoải mái nhưng không thể để bản thân mình mất mặt được. Lục Thần Hi nghe cô nói thế cuối cùng cũng yên tâm mà rời khỏi. Khi anh đi thì tất cả mọi người cũng đồng loạt giải tán. Kiều Từ Khiết được người của bộ phận nhân sự đưa đến văn phòng làm việc. Bộ phận thiết kế nằm ở tầng 9. Phòng của cô cũng được thiết kế theo phong cách Trung - Pháp làm Kiều Từ Khiết cảm thấy có chút vui vẻ. Nếu như Lục Thần Hi đã có lòng như thế thì cô cũng không thể phụ lòng anh ta được. Mặc dù cô học thiết kế thời trang nhưng thiết kế trang sức chẳng phải cũng là thiết kế sao. Hơn nữa trí tuệ của cô thông minh lại cộng thêm có thể thực hiện ước mơ của mình. Nghĩ tới đây cô vội lấy giấy xách của mình ra. Lấy một vài tấm hình của mình đặt trên bàn. Sau đó cô cầm chiếc nhẫn trong hộp ra rồi ngồi vào ghế Sofa ngắm một hồi. Triển Bạch, em có thể đem tình yêu của chúng ta quảng bá trên thế giới. Có thể dùng lời cầu hôn mà anh nói với em để làm bài thuyết trình. Cuối cùng ước mơ của cô cũng có thể hoàn thành rồi. Kiều Từ Khiết ngã dựa ra ghế Sofa sau đó nhắm mắt. Cô nhất định sẽ làm ra một mẫu trang sức về tình yêu thật vĩ đại. Bất giác cô lại nghĩ về Triển Vọng, thật sự cô không cách nào tránh khỏi không xúc động khi nhìn thấy anh ta. Cô thật sự muốn ôm bóng hình đó, ôm người đó vào lòng. Thế nhưng cô lại không dám, không thể. Cô phải làm sao mới có thể bình tĩnh khi gặp anh ta được chứ

Buổi trưa đến, Kiều Từ Khiết vốn dĩ ăn thế nhưng lại nhận được điện thoại từ một số rất lạ. Cô bắt máy lên thì chính là giọng của Triển Vọng " Chị dâu, chúng ta gặp nhau một lát nhé "

" Tại sao anh lại muốn gặp tôi. Chúng ta dường như đâu có thân nhi " Cô hơi nhẹ giọng trả lời anh ta

" Vậy tôi gọi cô là chị dâu thì cô sẽ đến gặp tôi chứ. Khu mộ tại thành Bắc , một tiếng sau gặp " Triển Vọng nói xong câu đùa thì liền cúp máy

" rầm " điện thoại trong tay Kiều Từ Khiết rơi xuống đất. Cô không nghe lắm chứ, tại sao Triển Vọng lại gọi cô là chị dâu. Thật sự anh đã biết chuyện của cô và Triển Bạch sao. Cô không biết là nên vui hay mừng, cô từng nghe qua rất nhiều lời đồn về anh ta. Cô thật sự chẳng muốn liên quan gì đến anh ta thế nhưng nói thế nào anh ta cũng là em trai ruột của Triển Bạch. Gặp em trai của bạn trai mình, hơn nữa người đó lại có khuôn mặt giống y hệt bạn trai mình. Cảm giác muốn nói không nói được, muốn ôm không ôm được cô đã từng trải qua. Cô thật sự không muốn gặp anh ta nhưng lần này xem ra cô nhất định phải đi gặp anh ta một chuyện

Bạn đang đọc truyện *Mùa Đông Ấm Ấp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 11: Nguyên Nhân Cái Chết Thật Sự

Khu mộ tại thành Bắc, Kiều Từ mặc một bộ đồ công sở, trên mắt đeo kính mắt đen đi vào vào. Cô thấy được bóng hình của Triền Vọng nên hướng chỗ anh ta đi tới. Kiều Từ Khiết mang giày cao gót chậm rãi đến chỗ anh ta

"Triền Vọng, anh hẹn tôi ra đây rồi cuộc là có chuyện gì" Cô tháo kính mắt xuống rồi cất vào giỏ xách. Ánh mắt cương định đang che giấu cảm xúc của cô nhìn thẳng vào mắt anh

"Cô biết người trên hai bia mộ này chứ" Ánh mắt của Triền Vọng liếc nhìn về phía hai bia mộ sau lưng. Kiều Từ Khiết cũng theo hướng đó mà di chuyển ánh mắt nhìn vào bia mộ. Cô không khỏi ngạc nhiên, hai bia mộ này một bên khắc chữ Lưu Tuyết, người này cô biết, chính là mẹ của Triền Bạch và Triền Vọng. Còn bia mộ còn lại đề tên "Triền Bạch" Cô không khỏi xao xuyến khi nhìn vào cái tên này. Đau lòng, rất đau lòng, trước giờ cô chưa từng đến bia mộ của Triền Bạch. Chính bởi vì cô không dám tin anh đã chết, bởi vì cô muốn trốn tránh. Cô muốn lừa gạt chính bản thân của mình, cô không dám tin một Triền Bạch tuần tú nho nhã, một người luyện Liên Võ Đạo lại nằm dưới bia mộ kia

"Anh đã dời mộ của Triền Bạch sao" Cô nhắm mắt lại một lúc sau đó chậm rãi mở mắt ra. Giọng nói không lớn không nhỏ của cô tràn đầy sự đau khổ

"Phải, nếu cô còn xem chính mình là bạn gái của anh tôi. Thì mong cô hãy nghe tôi kể mọi chuyện" Triền Vọng hơi nghiêng đầu, mắt đen lấy chăm chú nhìn cô

"Được. Anh muốn nói gì thì nói nhanh lên đi" Kiều Từ Khiết hơi cúi đầu, hai tay khoanh trước ngực sau đó ngược đầu lên nhìn thẳng vào anh

"Cô biết anh tôi chết vì lý do gì, thế nhưng cô lại quên mất lý do tại sao anh tôi phải chết là thế nào. Cô biết không, mẹ tôi khi phát hiện ra bệnh của tôi đã chạy đến biệt thự Triền thị tìm ba tôi. Chỉ mong ông ấy có thể chi trả tiền phẫu thuật cùng với tìm các chuyên gia nước ngoài chữa trị cho anh tôi. Nhưng mà người vợ kế kia của Triền Chính, tức là Mộ Lệ Thu đã ngăn mẹ tôi lại. Bà ta tìm cách không cho mẹ tôi gặp ba tôi" Từng lời từng chữ của Triền Vọng như hàng ngàn mũi dao cứa vào tim cô. Nếu như mẹ của Triền Bạch thực sự gặp được Triền Chính. Anh ấy sẽ không chết, Triền Bạch sư huynh sẽ không rời bỏ cô. Triền Bạch sư huynh sẽ mãi luôn bên cạnh cô. Khóe mắt cô hơi ửng đỏ, một dòng lệ tuôn trào nơi khóe mi sau đó lăn xuống má. Triền Vọng nhìn thấy như vậy lại có chút không đành lòng. Anh dùng tay của mình lau đi dòng lệ trên mặt cô sau đó khẽ giọng an ủi cô

"Tôi nói chuyện này cho cô biết không phải để cô đau lòng mà khóc. Tôi chính là muốn nói với cô, tôi hận Mộ Lệ Thu, hận con trai và con gái bà ta - Triền Nghiệp và Triền Nhi. Tôi muốn cho cô biết, nếu như cô thật sự yêu anh tôi. Chúng ta cùng chung một kẻ thù. Tôi cho cô xem thứ này" Triền Vọng nói xong liền lấy từ trong áo túi áo vét của mình ra một tập hồ sơ đưa cho Kiều Từ Khiết. Cô nhận lấy tập hồ sơ từ tay anh sau đó lật từng trang mà đọc. Tuy nhiên khi đọc đến trang cuối lại khiến cho cô vô cùng kinh ngạc. Đây chính là hợp đồng ủy quyền cô phần. 20% cổ phần của Triền Chính sau khi mất sẽ chuyển cho Triền Bạch. Và tức là nó thuộc về cô, Triền Bạch đã đem số cổ phần này ủy quyền cho cô

"Anh ấy sao chẳng nói cho tôi biết gì hết vậy. Tại sao anh ấy lại giấu tôi chứ" Kiều Từ Khiết cầm tập hồ sơ trong tay mà cả hai tay đều run rẩy. Cô ngo ngắc nhìn Triền Vọng chỉ hi vọng anh có thể nói cho cô biết chuyện này rồi cuộc là thế nào

"Kiều Từ Khiết, anh tôi từng nói đây chính là món quà của anh tôi tặng cho cô khi hai người kết hôn. Thế nhưng sau này anh ấy lại đưa cho tôi, bảo tôi vào thời điểm thích hợp đưa cho cô. Ngày cô nhận làm tôi thành anh tôi. Tôi đã biết cô chính là Kiều Từ Khiết mà anh tôi nói. Thế nhưng số cổ phần này phải đợi khi ba tôi mất thì cô mới có thể sở hữu" Triền Vọng không nhanh không chậm giải thích cho cô. Anh ngược đầu lên nhìn mặt trời đang lặn cảm thấy sung sướng. Cuối cùng anh cũng đã hoàn thành di nguyện của anh trai mình. Nhìn thấy biểu cảm xúc động của Kiều Từ Khiết, thì ra lúc cô khóc vẫn đẹp lung linh như vậy. Anh thắm lặng nhìn cô, dưới ánh hoàng hôn đầy lãng mạn. Một cô gái mặc bộ đồ công sở màu đen, dung mạo vừa thanh lệ vừa thoát tục đang run rẩy nước mắt. Anh thật muốn đến ôm cô vào lòng, thế nhưng anh vẫn kìm chế bản thân. Cô ấy là bạn gái của anh trai anh, dù anh trai anh đã mất, dù cô đã lấy Lục Thần Hi. Anh cũng không thể với cô

"Mặc dù theo vai vế tôi phải gọi em là chị dâu. Nhưng em còn nhỏ hơn tôi vài tuổi, và lại em và anh trai tôi đã chia tay. Em nói xem tôi nên gọi em là gì thì thích hợp nhỉ" Triền Vọng lại quay về với bộ dạng hào hoa như trước. Hai má cười túm túm, khóe môi hơi cong lên

"Anh nghe rõ đây, đời này tôi yêu nhất là Triền Bạch, anh ấy không oai bạn trai cũ của tôi mà mãi là Triền Bạch sư, mãi là bạn trai trong lòng tôi. Nếu như anh muốn gọi tôi thì gọi tên tôi là được. Từ Khiết" Kiều Từ Khiết dùng tay lau đi mấy giọt nước mắt trên hàng mi. Triền Vọng nói đúng, là Mộ Lệ Thu phá hủy hạnh phúc của Triền Bạch, phá hủy gia đình anh ấy, phá hủy đi cơ hội tồn tại của anh ấy. Vì thế cô nhất định phải thay Triền Bạch trả thù bà ta

"Anh nói xem, anh muốn tôi giúp anh thế nào" Kiều Từ Khiết chậm rãi mở miệng nói, mặc dù cô không muốn chung chiếc thuyền với anh ta. Nhưng nói sao đi nữa Triền Vọng vẫn là em trai ruột cùng cha cùng mẹ của Triền Bạch

"Cô biết rồi đó, Trong tập đoàn Triền Thị, tôi chỉ có 40% cổ phần, mà ba tôi có 35%, Mộ Lệ Thu có 5%, Triền Nghiệp và Triền Nhi mỗi người có 5%, còn 10% còn lại thuộc về các cổ đông khác. Mà ba tôi cho anh tôi 20% khi ông mất. Tức là khi ông ấy mất, Triền Thị sẽ mở cuộc họp cổ đông chọn ra tổng giám đốc mới. Mà ứng cử viên chỉ có tôi và Triền Nghiệp. Trong tay Triền Nghiệp có 5% cổ phần, cộng với 15% thừa kế từ ba tôi, 5% của Triền Nhi và 5% của Mộ Lệ Thu và 10% các cổ đông còn lại vì bọn họ ai cũng ủng hộ Triền Nghiệp. Mộ Lệ Thu nghĩ anh tôi chết thì không thể bỏ phiếu cho 20% cổ phần của mình. Nhưng bà ta tuyệt đối không ngờ anh tôi đã ủy quyền cổ phần của mình cho cô. Điều mà tôi cần cô làm chính là vào

đó bỏ phiếu cho tôi là được " Triển Vọng hơi nhấp nháy mắt nhìn cô, lời mà anh mặc dù khiến cô không hiểu lắm nhưng cũng thông tin được. Tóm lại chỉ cần hôm đó cô bỏ phiếu cho anh là được

" Tôi biết rồi, anh là em trai ruột của Triển Bạch. Vì thế nếu khi nào cần giúp đỡ cứ nói với tôi, tôi sẽ dốc hết khả năng giúp anh. Và bây giờ tôi có thể đi rồi chứ " Kiều Từ Khiết chậm rãi nói từng chữ bằng giọng nói cương định dứt khoát

Còn chưa kịp đợi câu trả lời của Triển Vọng, cô đã quay lưng rời khỏi. Khi thấy cô đã ngồi trên xe thì ánh mắt anh mới thôi nhìn cô. Anh đã từng nghe anh trai mình kể về cô rất nhiều. Nhưng khi gặp được cô, anh không hiểu nổi chính mình. Anh thật sự không tin trên đời này lại có cô gái nào đẹp một cách thuần túy thanh thiết như cô. Trả trách anh của anh lại yêu cô nhiều đến thế

Bạn đang đọc truyện *Mưa Đông Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Chuyện Gì Cũng Có Anh Bên Cạnh. Em Không Cần Lo

Tối hôm đó quả là một buổi tối đau khổ đối Kiều Từ Khiết. Ban đầu cô định dọn qua phòng qua phòng của Lục Thần Hi nhưng sau đó cô phát hiện đêm đó Lục Thần Hi không về nên cô cũng chẳng gấp gáp gì. Dọn sáng mai rồi dọn đồ đạc cũng không muộn. Kiều Từ Khiết ngồi trên ghế quay, đầu dựa vào bàn. Cô vén màn cửa sổ ra, hai mắt thất thần nhìn thẳng ra ngoài khung cửa sổ. Ánh đèn lung linh huyền ảo bên ngoài chiếu vào mắt cô. Mặc dù đêm khuya không có người nhưng ánh đèn vẫn lung linh như vậy. Cô nhìn vào nó không khỏi nhớ đến chuyện xưa. Cô cùng Triển Bạch tay trong tay cùng nhau dạo chợ đêm. Khi đó chỉ cần cô thích gì đều nhanh chóng chạy đến chỗ đó cho bằng được. Tay của Triển Bạch bị cô kéo đưa đi. Có một lần, bởi vì rất thích một chiếc mặt nạ hình mặt trăng mà kéo tay Triển Bạch đi lướt qua thật nhanh, lần đó còn đụng trúng phải một đứa trẻ

Nhắm mắt sau đó hít thở thật sâu, những chuyện đã qua cũng chỉ là hồi ức, là quá khứ. Là một kỉ niệm tươi đẹp đọng lại trong tâm trí của mỗi con người. Kiều Từ Khiết lấy tay mở ngăn tủ ra, lấy ra tập hồ sơ ủy quyền cổ phần. Cô ôm nó vào lòng, giả như, giả như Triển Bạch còn sống, cô nhất định rất hạnh phúc. Cô chưa từng tặng cho Triển Bạch bất cứ món quà quý giá nào. Vậy mà anh lại tặng cô đến 20% cổ phần Triển thị

Ngoài trời bỗng nhiên đổ mưa, những hạt mưa rơi xuống đất cứ như là vũ khí chạm vào tim cô. Cô không khỏi nhớ lại mình điên cuồng thế nào khi Triển Bạch mất. Không khỏi nhớ lại hôm đó cô dầm mưa như thế nào.

" Keng ... Keng ... Keng " Điện thoại trên bàn rung lên, ánh sáng trên màn hình điện thoại hiện lên một dãy số vừa lạ vừa quen thuộc. Á, cô nhớ ra rồi, chính là số của Triển Vọng. Cô cầm máy lên, vuốt trượt màn hình rồi để lên tai nghe máy " A lô , là tôi đây. Anh gọi tôi có chuyện gì chứ "

" Từ Khiết, thông tin của em hình như quá chậm trễ vậy sao. Tin lớn như vậy lẽ nào em không biết " Giọng hoa hoa công tử của Triển Vọng làm cho cô muốn nổi da gà

" Triển Vọng, có gì anh mau nói đi. Đừng vòng vo nữa mà "

" Được. Từ Khiết, tôi không đùa nữa, tôi hỏi em. Có phải bây giờ Lục Thần Hi còn chưa về nhà không. Em muốn biết lý do thì xuống dưới nhà gặp tôi " Triển Vọng nói hết câu thì ngắt máy. Lúc này cô vừa vận nhìn xuống trước sân đích thực có một chiếc xe hiệu S mới ra, tựa như chiếc của Lục Thần Hi đang đậu phía dưới. Cô định xuống ngay lập tức thế nhưng lại phát hiện bản thân đang ăn mặc rất mỏng manh lại vừa lố lằng. Vì thế cô mở tủ quần áo ra, lấy một bộ váy ôm dài đến chân thay vào. Sau đó tiện tay lấy dù che mang theo rồi mới xuống gặp Triển Vọng

" Cốc cốc cốc " Cô xuống mở cổng ra, chạy đến chỗ của Triển Vọng. Chưa gì thì anh đã nhanh hơn cô một bước. Anh mở cửa xe ra, kéo cả người cô vào. Nguyên người của cô ngã dựa vào người anh

" Triển Vọng, anh làm cái gì vậy. Thôi ngay cho tôi, có gì thì mau nói cho tôi " Kiều Từ Khiết đẩy người anh ra, vuốt lại tóc cho chunhr chàng sau đó bực bội nói

" Từ Khiết, em đọc bài báo này sẽ rõ. Anh ta không phải không về. Mà là không biết phải đối diện với em thế nào " Triển Vọng lấy một tờ báo đưa cho cô

" Chuyện này, sao có thể, sao lại như vậy chứ " Cô nhận báo từ tay Triển Vọng sau đó chậm rãi đọc từng chữ. Cô vô cùng kinh ngạc, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì chứ. Vì sao Lục Thần Hi lại thu mua Kiều Thị. Tại sao lại vậy chứ. Cô kích động đến mức sắp ngất đi. Rốt cuộc tại sao anh lại muốn hại nhà họ Kiều đến thế

" Em nghe cái này sẽ rõ " Triển Vọng lấy một máy thu âm dạng nhỏ ra, sau đó nhấn vào nút phát lại

" Thần Hi, nếu anh còn muốn quay lại với em thì xin anh hãy chứng minh cho em thấy là anh không hề yêu Kiều Từ Khiết đi "

" Nhi Nhi, anh thật sự chỉ xem Kiều Từ Khiết là công cụ trả thù nhà họ Kiều mà thôi "

" Vậy tại sao anh không nhẫn tâm "

" Được. Anh nhẫn tâm cho em xem. Anh sẽ thu mua Kiều Thị, khiến nhà họ Kiều mất đi tập đoàn Kiều Thị trong tay rồi đến mức phá sản "

" Em nghe rõ chưa, anh ta làm vậy là vì bạn gái Triền Nhi của anh ta. Cũng chính là em gái cùng cha khác mẹ của tôi " Triền Vọng dùng tay của mình đặt lên bàn bàn đang run run rẩy rẩy của cô. Đôi mắt âm áp đen láy nhìn thẳng vào cô

" Tôi không tin " Cô nói xong liền lấy tay của Triền Vọng ra. Mở cửa xe sau đó chạy ra ngoài đường

Từng nhịp chân, từng bước chân của cô đều thể hiện sự đau đớn cùng với hàng lệ rơi. Cô không tin, không tin Lục Thần Hi lại kà như vậy. Hại cả nhà cô, thu mua công ty của gia đình cô. Từng hạt mưa bên ngoài thấm ướt cả người cô. Từng cơn gió trên cơ thể lộ rõ ra ngoài, cũng may hiện tại không có người. Nếu không cô thật sự mất mặt chết a

" Nè, Từ Khiết. Em đừng điên rồ như thế nữa " Triền Vọng một thân đồ vet cũng ướt hết cả người. Hai chân chạy theo chỗ cô vừa nói vừa hét

" Anh đừng đi theo tôi " Nghe Triền Vọng kêu như thế. Cô mới từ từ dừng lại, quay lưng chạy đến chỗ của Triền Vọng sau đó ngã vào lòng ngực anh mà khóc

" Triền Vọng, Kiều thị hết rồi. Lục Thần Hi lại vì Triền Nhi mà hại cả nhà tôi. Sao anh ta có thể ...có thể.. như... vậy chứ " Giọng của cô rất kiên định còn chứa cả sự thù hận bên trong. Cô dùng hai tay đánh mạnh vào người Triền Vọng một cách liên tục

" Chuyện gì cũng có anh bên cạnh. Em không cần lo. Anh đưa em về nhà " Từng câu từng chữ của Triền Vọng vang mãi bên tai cô. Giọng nói đầy sự âm áp mà đã lâu rồi cô chưa được nghe. Cô không chút đề phòng mà ở trong lòng anh. Để anh đưa cô đi, dưới trời mưa chẳng có dù này mặc dù khiến con người ta rất lạnh nhưng cũng vô cùng ấm áp

Bạn đang đọc truyện *Mưa Đông Âm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Vô Thời Hạn

Dưới trời mưa, đôi nam nữ như kim đồng ngọc nữ dịu nhau bước chậm rãi trên đường phía trước. Kiều Từ Khiết dựa vào người Triền Vọng, hai mắt từ từ nhắm lại. Có lẽ kà cô tin tưởng anh, tin tưởng đoạn đường phía trước sẽ có anh dịu cô bước đi

Triền Vọng đưa cô đến biệt viện nhỏ của mình ở Vinh Cẩm viên. Anh mang cô bước vào biệt viện, bế cô vào phòng của anh nằm ở tầng 2. Anh đặt xuống giường của mình cuối cùng cũng thở phào nhẹ nhõm

" Tự dưng trời mưa như thế lại nhảy xuống xe. Lần sau tôi sẽ không đuổi theo em nữa đâu " Anh phát giác ra cả người của anh và cô đều ướt cả hết. Thế nhưng anh không thể thay quần áo cho cô, vì thế anh chỉ có thể đem áo choàng của mình choàng vào người cô. Sau khi lo hết thấy vì cô, anh mới thả phào nhẹ nhõm mà đi tắm

Một đêm dần trôi qua, Kiều Từ Khiết ngủ trong phòng của Triền Vọng vô cùng ngon giấc. Còn Triền Vọng thì lại ê ẩm cả người, anh vì nhường chiếc giường lớn của mình cho cô nên chỉ đành ngủ trên Sofa. Khi thức dậy thì phát hiện bản thân vô cùng mệt mỏi. Nhưng anh lại chỉ cần nhìn thoáng qua gương mặt đang cười khi ngủ của cô thì cứ như xoa dịu đi nỗi đau của mình

----

Trên xe của Triền Vọng, Kiều Từ Khiết ngồi kế bên anh trầm tĩnh chẳng hề nói một câu nào. Triền Vọng cũng không biết nên nói cái gì cho phải thời điểm. Vì thế cả hai đều lặng câm không thốt lên một chữ. Cuối cùng Kiều Từ Khiết vẫn không nhìn được mà lên tiếng trước

" Triền Vọng, cảm ơn anh rất nhiều vì tối qua. Bởi vì tôi mà anh cũng dầm mưa, thế nên tôi xin cũng phải xin lỗi anh "

" Từ Khiết, em có thể đừng khách sáo với tôi như thế được không. Bây giờ em muốn quay về nhà của Lục Thần Hi sao " Anh thâm thúy nhìn vài ánh mắt đen láy của cô. Gương mặt lạnh nhạt còn pha chút cười đùa của anh in sâu vào mắt cô. Cô chỉ nghiêng đầu sang một bên, nhỏ giọng trả lời

" Đúng, tôi và anh ta có một số chuyện nhất định phải làm rõ "

" Từ Khiết, tôi chỉ muốn nhắc nhở em. Lục Thần Hi thích Triền Nhi "

Đến khi Triền Vọng nói hết câu thì xe đã dừng trước biệt thự Lục Thị. Cô chỉ nhẹ nhàng cười thoáng qua thay cho sự cảm ơn đối với Triền Vọng sau đó mở cửa bước ra khỏi xe. Cô ung dung tự giễu mà đi vào trong, ban đầu nhìn phòng khách phía dưới nhà chẳng có ai. Cô còn tưởng Lục Thần Gi vẫn chưa về. Thế nhưng khi cô mới bước vào phòng của mình thì đã phát hiện anh đang đứng bên trong phòng của cô

" Kiều Từ Khiết, cô một đêm không về là giải thích thế nào " Lục Thần Hi kéo người cô lại, hai tay anh vin vào tượng, gương mặt ép sát vào mặt cô hung hăng hỏi

" Lục Thần Hi, rốt cuộc anh muốn tôi nói thế nào. Anh muốn tôi như thế nào nữa chứ. Anh hại Kiều thị cìn chưa đủ thảm hay sao. Anh mua 50 % cổ phần của ba tôi với giá cực thấp. Hơn nữa anh không mua hết 60% mà vẫn còn để lại 10%. Anh chính là muốn ba tôi ở lại công ty chịu nhục đúng không. Còn nữa, chẳng phải anh quên thời hạn 1 tháng của chúng ta rồi sao " Kiều Từ Khiết về mặt kiên cường, cô băng lãnh hất tay của anh ra. Vô cùng kiên cường mà nói

" Kiều Từ Khiết, bây giờ tôi đổi ý rồi. Cô sẽ là người của tôi cho đến khi tôi chán ghét cô. Tức là vô thời hạn. Phải nhớ lấy, bởi vì các người, bởi vì gia đình cô cần tôi giúp đỡ " Anh thấy sự kiên cường trong mắt cô làm bản thân có chút đau lòng. Kiều Từ Khiết hồn nhiên, đáng yêu dường như đã không còn. Anh không để ý đến vẻ mặt căm hận của cô khi nhìn anh mà chỉ tức giận đẩy mạnh cửa đi ra ngoài

Kiều Từ Khiết ngồi bệt xuống đất, cô khóc, nước mắt cô đang rơi. Cô hận Lục Thần Hi, sao lại khiến gia đình cô như thế. Cô bỗng dưng cảm thấy có lỗi với ba mẹ nên lấy điện thoại ra, khi mở máy lên thì cô mới phát hiện điện thoại của mình vì tối qua bị dầm mưa nên có chút vấn đề. Cô đặt nó trên bàn sau đó tự mình thay đồ trang điểm. Cô tự mình lái chiếc xe thuộc nhãn hiệu G nổi tiếng mà Lục Thần Hi tặng cô khi đám cưới. Cô đạp gha nhanh chóng chạy về nhà ba mẹ mình

Bạn đang đọc truyện *Mùa Đông Ấm Áp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Ngày Càng Thân Hơn

Kiều Từ Khiết vừa bước xuống xe liền hấp tấp vội vã chạy vào nhà. Trước mắt cô chính là một cảnh hiu quạnh. Ba mẹ cô ngồi trên ghế sofa ủ rũ. Dàn người hầu trước kia trong nhà cũng không thấy đâu

" Ba mẹ, con xin lỗi... con không biết anh ta lại làm như vậy... con xin lỗi " Kiều Từ Khiết nhẹ nhàng bước đến bên cạnh mẹ mình. Cô nắm lấy hai tay của bà, khoe mắt cô ửng đỏ. Hai dòng lệ không kìm chế nổi mà lăn trên má cô

" Từ Khiết, con không có lỗi... Dù gì đây cũng là chuyện thương trường. Người có lỗi là ba mẹ mới đúng " Kiều Vĩnh Quốc ngồi kế một bên chậm rãi mở miệng nói. Sau đó dường như suy nghĩ điều gì, ông nhắm mắt lại rồi hít thật sâu lại tiếp tục nói

" Từ Khiết à, nếu có thể, ba nguyện dùng tất cả đổi lấy hạnh phúc cho con "

" Ba, ý của ba là sao vậy " Kiều Từ Khiết cảm nhận được có gì bất thường trong lời nói của ông. Cô quay sang nhìn ông, thì mẹ cô lại gọi cô

" Từ Khiết, hứa với ba mẹ. Cìn nhất định phải sống thật tốt nha " Mẹ cô cười rất âm áp, điều này lại càng khiến cô có cảm giác bất ổn. Nhưng cô không kịp nghĩ nhiều thì điện thoại đã vang lên

" Keng... keng.. keng " Cô lấy trong túi ai của mình ra một chiếc điện thoại. Sau đó lại nhìn thấy tên hiển thị trên màn hình là Lục Thần Hi. Cô lập tức trượt màn hình sau đó để nghe máy

" Anh gọi cho tôi có chuyện gì "

" Cô về đây ngay lập tức cho tôi. Nhanh " Anh hung hăng hét lớn làm cho cả ba mẹ cô ở cạnh bên cũng nghe được

" Tôi biết rồi " Cô bất đắc dĩ trả lời sau đó chỉ liếc mắt ra ám hiệu với ba mẹ cô. Nhanh chóng quay về bởi vì cô thật sự rất sợ sẽ làm mất lòng Lục Thần Hi

---

Cô lái xe vào nhà sau đó đậu trước sân. Cô bước xuống xe nhanh chóng chạy vào nhà thì thấy Lục Thần Hi về mặt khó coi đang xem TV trước phòng khách

" Anh gọi tôi về có chuyện gì " Cô đứng cách anh một khoảng xa, sau đó ánh mắt anh luôn nhìn chăm chăm vào cô. Cô hiểu ý anh nên tiến tới vài bước

" Rằm " Lục Thần Hi đặt một tập hồ sơ lên trên bàn

" Kiều Từ Khiết, một hạng mục hợp đồng của Kiều Thị do ba cô đứng tên có xảy ra vấn đề. Bên phía đối tác yêu cầu bồi thường, tôi đã thay ba cô trả nó đi. Nhưng tôi cảnh cáo cô, từ nay về sau nếu cô rời khỏi ngôi nhà này mà không báo trước thì đừng trách tôi " Lục Thần Hi giờ khắc này có thể nói là rất khó coi a. Nhưng cũng không thể phủ nhận, anh tức giận dù khó coi nhưng vẫn tồn tại một loại khí chất không cách nào diễn tả

" Lục Thần Hi, tôi hiểu ý anh nói rồi. Anh yêu Triển Nhi thì cứ yêu cô ta, nếu anh muốn giải thích quan hệ giữa hai chúng ta. Tôi sẽ đứng ra giải thích, nhưng sao anh lại hại cả tập đoàn Kiều thị chứ " Cô không nhang không chậm, từng bước từng bước đến gần anh. Sắc mặt của Lục Thần Hi có chút sùng sờ không hiểu nhưng vẫn không phản ứng gì. Không biết bởi lí do gì, anh đứng bật dậy ôm trọn lấy người cô

" Tôi nói cô biết, mặc kệ lí do gì. Dù trăm ngàn lí do tôi cũng có lí do để tiêu diệt Kiều thị. Còn nữa, nói cho tôi biết vì sao cô biết tôi và Triển Nhi, nói " Lục Thần Hi càng nói càng nhân mạnh sau đó lớn giọng khiến cô giật mình. Cô có chút đau lòng mà hất anh ra khỏi người cô

" Lục Thần Hi, tôi xin phép lên phòng của mình " Cô không nói gì, chẳng đợi anh trả lời đã chậm rãi bước lên lầu. Đi vào phòng của mình, cô đóng cửa mạnh lại " Rằm "

Kiều Từ Khiết nằm dài trên giường, bỗng nhiên điện thoại trong túi áo vang lên. Là số của Triển Vọng

" A la, Triển Vọng anh gọi tôi làm gì nữa vậy "

" Từ Khiết của anh, em đang làm gì vậy, anh rất nhớ em. Bây giờ anh thật sự muốn gặp em dù một chút cũng được " Triển Vọng dùng giọng hoa hoa công tử nói. Kiều Từ Khiết vốn đang buồn lại phát cười

" Ha ha, Triển Vọng, tôi và ạn thân như vậy từ khi nào thế. Còn nữa, cái gì mà Từ Khiết của anh, nghe muốn nôn thật đó " Kiều Từ Khiết mặc dù buồn bã nhưng cô sẽ không bao giờ để cho người khác biết. Cô chưa bao giờ muốn người khác đau lòng thay cô

" Từ Khiết, em yên tâm. Thù của Kiều thị, anh nhất định sẽ trả. Hiện tại anh đang hợp tác với Dịp thị. Anh sẽ cố hết sức để tiêu diệt Lục thị "

" Anh hợp tác với Dịp thị sao " Kiều Từ Khiết nghe có chút không hiểu. Chuyện này Dịp Như thật sự chưa từng nói với cô

" Phải, cô thiên kim của Dịp thị chẳng phải là sư muội của anh tôi sao. Lần trước tôi có gặp cô ấy, nói chuyện một hồi cũng rất hợp " Triển Vọng nói chuyện ôn nhu khác hẳn như ban đầu. Kì thực cô cũng phải thừa nhận, từ đêm hôm đó, cô và anh ngày càng thân hơn

-----

Bạn đang đọc truyện *Mùa Đông Ấm Ấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 15: Xin Em Hãy Cho Anh Cơ Hội Có Thể Theo Đuổi Em

Tối hôm ấy là một buổi tối vô cùng khó khăn đối với cô. Cô cảm thấy bản thân mình vô cùng bất lực. Cái bất lực này, cô không cách nào làm được chuyện mà cô muốn. Cô không thể giúp ba mẹ, không thể giúp Kiều thị. Cái cảm giác này cũng tuyệt vọng giống như khi cô biết người mà mình yêu đã rời xa mình mãi mãi

Kiều Từ Khiết nhắm mắt lại, cô nằm dài trên giường mà không phát ra một tiếng động. Bề ngoài cô đã ngủ, nhưng thật sự cô rất tỉnh táo, chẳng qua vì cô muốn nhắm mắt. Cô đang trốn tránh sự thật, cô không muốn đối diện với những chuyện hiện tại

" Keng... Keng... Keng " Tiếng chuông điện thoại vang lên, cô vội tới đầu tủ cầm chiếc điện thoại lên tay. Là số của Dịp Như, cô thấy vậy không chán chừ mà lướt trên màn hình nút trả lời

" Dịp Như, cậu có biết giờ này là mấy giờ không. Tại sao cậu còn không cho mình yên hà " Kiều Từ Khiết cười cười gờn gờn còn pha chút giận dữ

" Được rồi mà Từ Khiết, mình biết chuyện Kiều thị khiến cậu đau lòng. Cậu yên tâm, mình đã thuyết phục ba mình hợp tác với Triển Vọng rồi. Nhưng mà hôm nay là sinh nhật của mình. Cậu phải ở bên cạnh chung vui với mình. Cậu ngoại thành phía Bắc khu mộ của Triển Bạch sư huynh đi. Xem như là có anh ấy cùng ăn mừng với chúng ta. Nhớ đó, nhanh lên nha Từ Khiết " Dịp Như nói một hơi thật dài sau đó cúp máy ngay. Kiều Từ Khiết cầm điện thoại trong tay đã muốn đập nát vì tức giận. Dịp Như này đúng là lần nào cũng như lần này mà thôi

Kiều Từ Khiết đứng dậy mở tủ quần áo của mình ra, thay vào một chiếc quần bó với áo thun. Kiều Từ Khiết vốn định mở cửa xuống nhà đi bằng cửa chính. Nhưng cô chợt nhớ ra, hiện tại đã gần 12 giờ. Nếu Lục Thần Hi biết cô rời khỏi nhà giờ này, nhất định sẽ không tha cho cô

Chỉ cịn cách này thôi, sinh nhật của Dịp Như cò nhất định phải đến. Nghĩ vậy cò vội kéo mành cửa sổ ra, mở khung cửa sau đó chui ra ngoài. Sau đó lại chui xuống gầm giường lấy ra một sợi dây thừng. Cò buộc một đầu sợi dây vào cửa sổ. Một đầu buộc vào lưng mình, cò chui ra khỏi cửa sổ. Kiều Từ Khiết hai chân bám vào tường. Từ từ đáp xuống mặt đất, Kiều Từ Khiết không dám dùng xe của mình. Vì thế cò đi một đoạn đường sau đó lại bắt Taxi đến ngoại thành phía Bắc

----

Kiều Từ Khiết bước xuống Taxi sau đó trả tiền cho tài xế. Cò từ xa đã nhìn thấy bóng lưng của Dịp Như. Nhưng không phải có một mình cò ấy. Triển Bạch, bóng lưng đó, đứng vậy, người con trai đó mặc một áo thun màu trắng với quần bó màu đen. Đúng là Triển Bạch, nhưng không thể nào là Triển Bạch hiện hồn về. Đúng, là Triển Vọng, nhưng tại sao anh ấy cũng xuất hiện ở đây chứ, lại còn đi chung với Dịp Như

"Dịp Như " Kiều Từ Khiết cất tiếng to gọi Dịp Như. Hai chân cũng đồng thời hướng chỗ Dịp Như mà đi tới

"Từ Khiết, cậu chịu đến rồi, mình tưởng cậu sẽ không đến nữa chứ " Dịp Như ôm lấy Kiều Từ Khiết, giọng nói còn mang theo sự nhõng nhẽo của con nít lên ba

"Được rồi mà, mình không đến sẽ yên với Dịp Như cậu sao. Còn anh ta, sao anh ta cũng ở đây " Kiều Từ Khiết cười cười sau đó lấy hai tay của Dịp Như ra. Ánh mắt cô liếc về phía Triển Vọng đang đứng kế bên

"Cái này... à ... thật ra, à .. " Dịp Như mở hai mắt to ra nhìn về phía Kiều Từ Khiết và Triển Vọng. Nhất thời cũng chẳng biết nên nói cái gì

"Từ Khiết à, hôm nay là sinh nhật của Dịp Như. Cò ấy muốn đến đây xem như có Triển Bạch cũng chung vui. Nhưng chỉ có hai người cũng chán, nên cò ấy rủ tôi. Với lại tôi cũng là em trai ruột của Đại sư huynh cò ấy mà " Triển Vọng vuốt mái tóc, tay đặt lên vai Kiều Từ Khiết nhỏ giọng giải thích

"Thôi mà, hôm nay sinh nhật mình nhưng mình cũng không có tâm trạng mở tiệc. Rủ mọi người đến đây chẳng qua là muốn được ở cạnh mọi người thôi. Nào, chúng ta cùng cầu nguyện cho Triển Bạch sau đó đến quán ba nào đó chơi một chút rồi về " Dịp Như đôi mắt tình quái nhìn Triển Vọng và Kiều Từ Khiết. Kì thực việc đến thăm Triển Bạch, đến việc tại sao anh ta có mặt ở đây đều do tự anh ta sắp xếp. Không những thế, Triển Vọng còn có ý mặc đồ giống Triển Bạch. Cũng chỉ là muốn thân thiết hơn, chủ yếu là muốn theo đuổi Kiều Từ Khiết. Dịp Như chỉ là nhân vật trung gian mà thôi

Cả ba người đứng trước mộ của Triển Bạch chấp tay cầu nguyện

"Anh à, em biết Kiều Từ Khiết là bạn gái của anh, cũng xem là chị dâu của em. Nhưng mà hôm nay em muốn xin phép anh, để cho em theo đuổi cô ấy " Triển Vọng vừa nói vừa quỳ trước mộ của Triển Bạch thổ lộ. Kiều Từ Khiết nghe muốn giựt cả mình. Còn Dịp Như thì như đã biết mọi chuyện sẽ diễn ra như vậy nên cũng không có biểu cảm gì đặc biệt

"Triển Vọng, anh đứng dậy đi, anh có biết mình đang nói gì không hả. Tôi là chị dâu của anh đó, là bạn gái của Triển. Ngoài anh ấy ra tôi sẽ không yêu ai khác " Kiều Từ Khiết kéo tay Triển Bạch đứng dậy. Cô nhắm mắt lại chẳng nói gì thêm. Tuy nhiên, lòng của cô đã rồi bởi lên hết

"Từ Khiết, em nghĩ yêu tôi sẽ có lỗi với anh ấy. Vậy em lấy Lục Thần Hi là không có lỗi sao. Anh yêu em nhiều hơn Lục Thần Hi. Anh hứa sẽ không đào hoa như trước, chỉ yêu mỗi mình em. Cũng không quan tâm những gì xảy ra giữa em và Triển Bạch. Từ giờ khắc này, anh chỉ muốn nghĩ đến tương lai. Yêu em, bảo vệ, chăm sóc em. Anh biết anh không phải là hoàng tử trong mơ của em. Nhưng xin em hãy cho anh cơ hội có thể theo đuổi em " Triển Vọng đứng dậy, nắm lấy hai tay cô đặt vòng trái tim anh. Kiều Từ Khiết không dám mở miệng. Cô sợ từ chối anh sẽ làm cho anh đau lòng nhưng cô không thể chấp nhận anh

"Cậu muốn đi quán ba thì đi cùng anh ấy đi. Mình về trước " Kiều Từ Khiết rút hai tay lại, xoay người nâng gót chậm rãi bước đi

Triển Vọng từ xa nhìn theo bóng lưng cô, trái tim anh như có thứ gì đó xe nát nghiền nhỏ. Anh lấy tay chùi lên mắt của mình. Là một giọt nước mắt, không ngờ có ngày Triển thiếu anh cũng sẽ khóc vì một chữ " Tình "

Triển Vọng vẫn đứng như trời trồng ở đó, Dịp Như thấy vậy chỉ còn cách an ủi anh. Không những thế cò còn hứa sẽ giúp anh theo đuổi Kiều Từ Khiết. Vì dù sao đi nữa, trong mắt của Dịp Như, về phương diện nào Triển Vọng cũng đều tốt hơn Lục Thần Hi. Nghe được lời như vậy từ Dịp Như, Triển Vọng cuối cùng cũng đồng ý rời khỏi

Bạn đang đọc truyện *Mùa Đông Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 16: Lục Thần Nguyên

Kể từ ngày hôm ấy, sau khi thổ lộ với Kiều Từ Khiết nhưng thất bại. Mặc dù Triển Vọng rất đau khổ nhưng anh vẫn mang một tia hi vọng. Anh sẽ dùng chân tình lẫn thành ý, nhất định sẽ có một ngày cô chấp nhận anh

Bắt đầu từ đó, anh không chỉ luôn tỏ ra thân thiết với cô như là gọi điện thoại hằng ngày, luôn chủ động giúp đỡ cô. Hơn nữa trong công việc, thành tích của anh luôn nỗ lực vượt trội. Cách đây 3 ngày, tập đoàn Triền Thị được kí một hợp đồng với công ty bên Pháp. Mà hợp đồng này là do Triền Vọng mang về. Điều này đã đem lại lợi ích không nhỏ cho Triền Thị

Triền Vọng luôn làm theo lời đã nói, không đào hoa bay bướm như trước nữa. Từ nửa tháng trước, khi anh tỏ lộ thất bại. Anh đã chinh được tật xấu của mình. Anh không chỉ không lăng nhăng bên ngoài, mà còn ra dáng vẻ chính chắn nghiêm túc hơn trước rất nhiều

Bất ngờ, lại có tin đồn là Triền Vọng để ý đối tượng nào đó. Nhưng vẫn chưa để người đó xuất đầu lộ diện, bên trong nhất định có chuyện gì đó. Mà bỗng dưng có người nhắc đến chuyện buổi tiệc hôm ấy. Triền Vọng muốn mời cô làm bạn nhảy hơn nữa thái độ lại còn vô cùng âm ảm. Khi đó vì có Lục Thần Hi giải vây nên mới không có nhiều người nghi ngờ. Còn hiện tại, Lục Thần Hi hại cả Kiều Thị. Bên ngoài còn có tin tức anh và cô cãi nhau

Sáng hôm nay trời có lẽ không đẹp lắm nhưng cũng không đến nỗi nào. Kiều Từ Khiết mặc bộ đầm trắng ngang đầu gối. Bên vai còn mang cả túi xách dài màu đen đến tận lưng. Cô mang đôi giày cao đi trên đường Lục thị. Cũng như thường ngày, công ty vẫn sôi nổi bàn tán xôn xao. Nhưng thái độ đối với cô không còn là ngưỡng mộ mà là sự thương hại

" Cô có nghe tin gì chưa, Tổng giám đốc của chúng ta vừa mới thu mua 50% cổ phần của Kiều thị. Bây giờ Kiều Thị đã thuộc quyền sở hữu của Triền Nhi. Cũng kìa do cô ta làm Tổng giám đốc "

" Thật vậy sao, còn Tổng giám đốc Kiều, chẳng phải là ba của chị Lục sao "

" Ôi, cô còn chưa hiểu sao, người Tổng giám đốc thích là cô hai nhà họ Triền- Triền Nhi "

" Vậy mà tôi còn tưởng Tổng giám đốc thích chị Lục cơ chứ "

" Chuyện này chắc cô không biết rồi, ba mẹ của chị Lục năm xưa cũng xem như gián tiếp hại chết ba mẹ của Tổng giám đốc đó "

" Thật vậy à "

...

Biết bao lời nói khó nghe đều lọt vào tai Kiều Từ Khiết không sót một chữ. Cô siết chặt hai bàn tay của mình lại. Sau đó cô phát hiện mọi người đã nhìn thấy sự xuất hiện của cô. Cô từ từ thả lỏng bàn tay ra, cô không nhìn lại ánh mắt của bọn họ mà trực tiếp đi vào thang máy đến phòng làm việc của mình

Vừa mới mở cửa vào, điều khiến cô ngạc nhiên chính chỗ ngồi của cô đã có người khác ngồi vào. Mà người đó không ai khác chính là Lục Thần Hi

" Kiều Từ Khiết, chuẩn bị tài liệu hồ sơ sau đó đi cùng tôi tới nhà hàng Đông Phương " Lục Thần Hi hai chân vắt chéo lại, khuôn mặt băng lãnh của anh được ánh nắng chiếu vào cứ như một thiên thần. Kiều Từ Khiết nhìn anh một lúc sạ đó di chuyển tầm mắt sang hướng khác. Từ đầu đến cuối, cô chỉ nói duy nhất một chữ " Ừ "

" Đi theo tôi " Lục Thần Hi lấy trên bàn một tập hồ sơ sau đó đứng dậy kéo tay cô ra ngoài. Thật ra nói là cô chuẩn bị hồ sơ, nhưng thật ra anh đã chuẩn bị sẵn hết cả rồi. Chỉ cần cô chịu đi theo anh mà thôi

-----

Lục Thần Hi lái chiếc xe hiệu Z mà anh mới mua đưa cô đến trước nhà hàng Đông Phương. Anh lại chẳng hỏi han gì cô, tùy tiện nắm tay cô bước vào. Kiều Từ Khiết hiện tại cũng chẳng cần quan tâm làm gì. Cô biết đời này cô phải gắn liền với Lục Thần Hi. Tự do của cô còn phải dựa vào anh

Anh và cô tay trong tay bước vào, có một phục vụ thấy anh và cô liền chạy tới

" Anh Lục chị Lục, mời theo tôi đến phòng Vip " Anh ta vừa nói vừa lễ phép đưa tay ra chỉ đường. Lục Thần Hi chỉ cười khể sau đó cùng cô đi theo sự hướng dẫn của phục vụ kia. Kiều Từ Khiết mặc dù không nói nhưng vẫn luôn muốn hỏi anh, hợp tác làm ăn tại sao lại dẫn cô đi. Kí hợp đồng thế này đáng lí ra phải do người trong bộ phận Luật hay bộ phận Pháp vụ chứ

" Lục Thần Hi, tôi biết lần này không phải kí hợp đồng gì hết. Thật ra anh muốn đưa tôi đi đâu " Kiều Từ Khiết rốt cuộc cũng không nhịn được mà hỏi anh

" Vào trong cô sẽ biết "

Lên đến tầng 5 chính là phòng mà Lục Thần Hi đã đặt trước. Cánh cửa ở phòng 19 được mở ra, anh anh kéo tay cô đi vào

" Thần Nguyên, em về rồi, anh rất nhớ em đấy " Lục Thần Hi vừa đi vào vừa cười tươi nói chuyện. Kì thực đáng vẻ lúc này của anh cô chưa bao giờ được nhìn thấy

" Em ngồi ở đây đi " Trên bàn vốn có bốn chỗ ngồi, cô là Lục Thần Hi ngồi đối diện với Lục Thần Nguyên

Nhưng, người này thật sự là Lục Thần Nguyên ư. Không thể nào, sao có thể chứ, đây rõ ràng là Nguyên Hàng sư huynh, là nhị sư huynh của cô kia mà

" Anh, chị dâu " Nguyên Hàng có lẽ thông qua Dị Như mà biết được chuyện hiện tại của cô. Có lẽ anh cũng muốn giúp cô cũng như giúp anh. Không

hề nhắc đến chuyện hai người có quen biết trước. Cô sức nhớ ra, cô có nghe ba mẹ nói, chẳng phải Lục Thần Nguyên du du học ở Anh sao. Hóa ra anh cũng như cô và Dịp Như, đều là con nhà giàu che giấu thân phận đi học võ nhĩ. Cô còn không biết vì sao Dịp Như lại thân với Nguyên Hàng sư huynh, còn phải gọi là thích. Có lẽ bọn họ đã quen biết nhau lúc trước hay chính bởi vì Nguyên Hàng gia nhập Liên Võ Đạo nên Dịp Như mới đuổi theo anh ấy đến Liên Châu

" Anh à, chị dâu của em thật xinh đẹp a " Nguyên Hàng, à không, phải gọi là Lục Thần Nguyên. Anh ấy cười cười giỡn, có phần vui tính hơn một chút. Cô nhớ khi còn ở đạo quán thì anh ấy với Triển Bạch hay Lục Thần Hi cứ như là một. Đầu ít nói ít cười, lạnh lùng như nhau

" Em nên nói về bạn gái của em đi, khi nào mới để anh gặp em dâu đây " Lục Thần Hi khui chai rượu vang trên bàn rót vào ba ly. Anh ngửa cổ uống một lần là hết, Kiều Từ Khiết ngồi kế bên còn cảm thấy hăm mộ

" Keng... keng ... keng " Điện thoại của Lục Thần Hi vang lên. Anh lấy điện thoại trong túi áo ra nghe máy

" Có chuyện gì vậy "

" Tổng giám đốc, không hay rồi, cô Triển bị tai nạn xe hiện đã nhập viện rồi "

" Gì cơ, bệnh viện nào tôi đến ngay "

" Bệnh viện Minh Thanh "

Lục Thần Hi biết được địa chỉ liền lập tức chạy khỏi phòng xuống trước nhà hàng lái xe rời khỏi. Trong phòng lúc này chỉ còn mỗi Lục Thần Nguyên và Kiều Từ Khiết. Thật ra nội dung vừa rồi tuy bọn họ không nghe hết được, nhưng vẫn nghe thoáng hai chữ " Cô Triển "

Như thế cũng đoán được chính là vì chuyện của Triển Nhi

" Từ Khiết, thật ra Triển Nhi là bạn gái cũ của anh trai anh " Lục Thần Nguyên nhìn thấy sự bất ổn trong mắt của Kiều Từ Khiết. Anh hiểu rất rõ, mặc dù cô không yêu anh trai mình. Nhưng anh trai mình nhất định sẽ làm tổn thương cô. Anh từng hứa với Triển Bạch sư huynh là phải bảo vệ cho cô thật tốt. Vì thế anh sẽ không để anh trai mình làm tổn thương cô

" Nguyên Hàng sư huynh, không ngờ anh lại là em trai ruột của Lục Thần Hi. Anh yên tâm, anh biết trong lòng em ra sao, em không đau lòng đâu " Lời nói của cô đã quá rõ ràng, người trong lòng cô là Triển Bạch. Không lí do nào cô lại đau lòng vì Lục Thần Hi

" Chuyện Kiều thị anh đã nghe nói, thật lòng thay mặt anh trai anh xin lỗi cả nhà em. Chuyện năm xưa cũng thật sự không phải lỗi của ba mẹ em. Chẳng qua vì anh ấy cố chấp không chịu hiểu thôi. Cần anh đưa em về không " Lục Thần Nguyên giờ phút này cứ như là anh trai bảo vệ em gái. Chứ không phải như ban nãy là tôn kính với chị dâu

" Được, à phải, chuyện của Dịp Như anh tự nói với cô ấy nhé " Kiều Từ Khiết cùng với Lục Thần Nguyên rời khỏi nhà hàng sau đó về thẳng biệt thự Lục Thị

Khi đó trước khi cô vào phòng mình, cô còn để lại cho anh lời nhắn " Sáng ngày mai em sẽ cho anh một bất ngờ lớn " Nói xong cô chỉ cười cười rồi vào phòng của mình. Thật ra bất ngờ kia chính là Triển Vọng. Nếu Lục Thần Nguyên nhìn thấy Triển Vọng không biết sẽ như thế nào. Có khi lại nghĩ là cô dùng phép thuật đưa anh ấy từ địa ngục về nhân gian chăng

Bạn đang đọc truyện *Mưa Đông Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Từ Chối Ly Hôn

Liên Võ đạo, đạo quán Ngạn Dương, Liên Châu. Những cái tên này đối với Kiều Từ Khiết cô giống như một nỗi đau cũng là một kỉ niệm. Nó có chứa đựng khoảng thời gian hạnh phúc nhất, cũng có đoạn thời gian vô cùng đau khổ. Nhưng nếu nói nơi mà cô thích nhất thì vẫn là Liên Châu

Ánh nắng hôm nay vô cùng rực rỡ, ánh nắng xuyên qua rèm cửa sổ chiếu thẳng vào mặt cô. Kiều Từ Khiết cũng bởi thế nên mới từ từ tỉnh dậy. Cô dụi mắt sau đó nhìn sang kế bên, là đàn ông sao. Nhìn kĩ lại mới nhận ra rõ, là Lục Thần Hi. Nhưng tại sao anh lại ở đây chứ

" Lục Thần Hi, sao anh lại nằm trên giường tôi chứ " Kiều Từ Khiết thấy vậy như tỉnh hẳn, cô lay lay người anh. Vậy mà anh một chút động tĩnh cũng chẳng có. Mỗi một lúc sau anh mới mở mắt ra trả lời

" Nhà này là của tôi, vậy căn phòng là của tôi. Khi nào thành của cô vậy hả " Lục Thần Hi kéo lấy tay cô ngã vào người anh. Anh ôm lấy người của cô, một tay vuốt nhẹ lên mái tóc cô. Lục Thần Hi bằng lòng ngày thường như đã khác hẳn. Cô cảm thấy hôm nay dường như rất ôn nhu hơn mọi khi

" Từ Khiết, em thật sự không muốn tôi bên Triển Nhi sao " Khóe môi hơi nhếch lên, anh mắt trong chờ mong ngóng của anh chiếu thẳng vào mắt cô. Kiều Từ Khiết nằm trong lòng ngực anh, trong nhất thời lại chẳng nói nên gì cứ như là cứng đờ cả người

" Lục Thần Hi, mặc kệ anh bên Triển Nhi hay bên ai thì có liên quan gì đến tôi sao. Anh đừng quên tôi ghét anh đến mức nào, hơn nữa chúng ta chỉ là hôn nhân giả mà thôi " Kiều Từ Khiết không biết mình nói như vậy có phật lòng Lục Thần Hi không. Thật sự cô rất sợ anh sẽ trả thù cô a

" Thật ư, vậy tôi qua ai nằm mơ lại nói Lục Thần Hi anh đúng là đồ đáng ghét. Tại sao có thể vì Triển Nhi mà làm tất cả chứ. Câu này tôi qua chính là em nói đó " Lục Thần Hi đặt người cô sang một bên, anh ngồi dậy ngáp một cái sau đó lại nhìn cô

" Tôi... chẳng lẽ anh nghĩ tôi thích anh nên mới nói như vậy sao " Kiều Từ Khiết quả thực không ngờ trong mơ chính mình lại nói như vậy. Trong nhất thời lại chẳng biết nên giải thích như nào. Lòng cô rối bời như tơ, cô làm sao mới giải thích để Lục Thần Hi không hiểu lầm đây

" Không thừa nhận cũng không sao, tôi sẽ làm cho em phải thừa nhận. Chuẩn bị đi, 2 giờ chiều hôm nay chúng ta sẽ đi du lịch " Anh mỉm cười sau đó lại đứng dậy đi thẳng ra khỏi phòng

Kiều Từ Khiết chỉ còn ngơ ngác nhìn bóng lưng của anh. Cô không hiểu tại sao hôm anh lại có biểu hiện khác thường như vậy chứ

Lục Thần Hi về phòng mình thay đồ đi làm. Kì thực mặc dù anh để Kiều Từ Khiết đến công ty nhưng thật ra sắp xếp cho cô việc rất nhàn hạ. Hằng ngày muốn thiết kế ở nhà hay công ty đều có thể. Nên hôm nay Kiều Từ Khiết mới được rảnh rỗi nghỉ ngơi ở nhà như thế. Anh càng lúc càng như nhận định rằng đời này anh phải theo đuổi cô. Tối hôm qua Triển Nhi nói với anh muốn anh ly hôn với cô. Nhưng anh lại luôn từ chối, anh cũng biết rõ, lòng anh cô đã có một vị trí rất quan trọng rồi. Nếu anh muốn hủy Kiều Thị, trong 2 năm gần đây đã có thể, nhưng anh không làm như thế. Anh cũng hiểu rất rõ, chỉ vì anh muốn có được Kiều Từ Khiết. Hôm qua nửa đêm về nhà, anh chỉ muốn ngắm cô. Nhưng không ngờ lại nghe cô nói những lời ấy. Nhất thời hưng phấn mà không nghĩ rồi đi. Cho đến khi bản thân ngủ khi nào mà cũng chẳng hay

Bạn đang đọc truyện *Mùa Đông Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Ông Xã Biến Thành Ông Chủ

Lục Thần Hi hôm nay vô cùng vui vẻ, anh đến Lục Thị một chút sau đó liền đi dạo khắp nơi. Cho đến khi 1 giờ 30 mới quay về nhà. Anh hưng phấn đến phòng của Kiều Từ Khiết vốn muốn hỏi cô đã chuẩn bị xong chưa nhưng nào ngờ lại thấy cô nằm dài trên giường. Anh bất giác đến gần cô, anh ngồi trên giường, vắt chéo hai chân lại. Đôi tay vuốt lên mái tóc xoăn mượt của cô sau đó khẽ cười. Anh thầm nghĩ trong lòng " Có phải xưa nay là anh sai rồi không. Anh cứ nghĩ anh có chút cảm giác với cô. Là bởi vì cô hao hao giống Triển Nhi. Nhưng anh làm rồi, anh thích Triển Nhi mới đúng là vì cô ta quá giống Kiều Từ Khiết "

" Lục Thần Hi, sao anh lại ở đây vậy " Kiều Từ Khiết có giác quan nhạy cảm, vừa rồi mặc dù đang ngủ nhưng có người cứ sờ lên tóc mình như vậy cô cũng có cảm nhận được. Cô từ từ mở mắt ra chậm rãi nói với Lục Thần Hi

" Từ Khiết, em quên 2 giờ chiều nay chúng ta có hẹn sao " Lục Thần Hi vừa cười tươi vừa đảo mắt thẹn thùng nhìn xung quanh. Anh vuốt tóc cô thật sự cho cô cảm giác đề phòng đến vậy sao

" Nhớ chứ, anh xem như là ông chủ của tôi sao tôi dám quên được. Tôi vẫn còn muốn sống dài dài đó " Kiều Từ Khiết đứng dậy, tiến đến bên tủ quần áo. Từ bên trong lấy ra một chiếc vali. Cô mỉm cười chỉ vào vali mà nói " Anh xem, tôi không có quên "

Lục Thần Hi nghe vậy cũng có chút mất lòng, anh gật đầu nhẹ một cái sau đó tiến đến xách vali giùm cô " Anh xách vali giùm em "

Anh nói xong liền đoạt lấy vali từ trong tay của cô sau đó lặng lẽ đi ra ngoài. Còn Kiều Từ Khiết vẫn còn sững sờ vì những hành động từ sáng đến giờ của anh. Cô không tin nổi tại sao một người có thể thay đổi nhanh như vậy chứ. Hơn nữa Lục Thần Hi lại đối tốt với cô như vậy, cô còn nghĩ anh bị thần kinh. Suy nghĩ một hồi, cô không dám chậm trễ cũng bắt đầu theo anh ra ngoài

Xuống vừa bước xuống sân thì đã thấy ngồi trong xe đợi cô. Cô không chần chừ mà nhanh chóng lên xe

Cứ thế, chuyến đi du lịch của cô và anh cũng bắt đầu. Trên xe, anh mở bài " Nụ cười của Vy khuyên thành ". Cô cũng biết bài này, đây chẳng phải là bài do Dương Dương, nam thần đang nổi gần đây đó sao. Hơn nữa đây còn là nhạc phim của phim " Yêu em ngay từ cái nhìn đầu tiên " được chuyển thể từ tiểu thuyết ngôn tình nổi tiếng của Cố Mạn. Thật ra mà nói cô cũng xem như là một " dân ngôn tình " chính hiệu. Nhưng nói rõ thì ban đầu cô cũng không thích ngôn tình cho lắm. Chẳng qua là Triển Bạch lại rất thích ngôn tình. Có đôi khi, vào lúc luyện võ xong, cô và Triển Bạch dưới ánh trăng đầu tựa đầu, vai tựa vai cùng đọc tiểu thuyết. Nghĩ tới đây cô laik cảm thấy cái mũi của mình hơi cay cay. Cô liếc nhìn sang bên Lục Thần Hi. Cô không thể đau lòng hay rơi lệ trước mặt anh ta. Vậy mà Lục Thần Hi lại nhìn ra điểm khác thường của cô

" Từ Khiết, nghe bài này em cảm động đến khóc sao, có phải em thấy anh hôm nay rất lãng mạn hay không " Lục Thần Hi một tay vừa lái xe vừa vịn nút tắt nhạc. Không khí trên xe càng trở nên yên tĩnh

"Không phải, tự đừng nhớ đến một số chuyện cũ mà thôi. Đứng rồi, Thần Nguyên đâu rồi, sao từ sáng giờ tôi không thấy cậu ấy. Tôi có hẹn với cậu ấy rồi." Kiều Từ Khiết bỗng nhiên nhớ ra tối hôm qua cô có nói sẽ cho Nguyên Hằng sư huynh một bất ngờ. Nhưng hôm nay cô lại đi du lịch cùng Lục Thần Hi nên chưa thể gặp anh. Cô định lấy điện thoại ra gọi cho Lục Thần Nguyên thì Lục Thần Hi lại ngăn lại.

"Không cần, có gì su này hãy nói. Em đi du lịch với anh nó cũng biết mà." Lục Thần Hi như bị ăn giấm chua. Lời nói còn mang theo chút ganh tị. Anh thâm bực trong mình. "Tại sao người cô hẹn không phải anh mà lại là Lục Thần Nguyên chứ?"

Kiều Từ Khiết không muốn cãi nhau thế nên mới không làm nghịch với ý của anh. Cô dựa vào ghế, nhắm mắt lại, từ từ đi sâu vào ngủ. Còn Lục Thần Hi vẫn im lặng lái xe, đôi khi có đèn đỏ, anh còn nhìn cơ hội đó mà quan sát cô một lúc.

Bạn đang đọc truyện *Mùa Đông Ấm Ấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Ngày Đầu Tiên Du Lịch Ở Liên Châu

Trên xe cả cô và anh đều không nói gì, cô ngủ một giấc rất ngon. Cho đến khi xe dừng lại, Lục Thần Hi đánh thức cô dậy thì cô mới cảm thấy nơi đây vô cùng quen thuộc.

"Em muốn ở trên xe riết sao, anh còn phải để xe ở bãi đậu xe du lịch. Em xuống xe vào quán ở trước mắt ăn gì đó cho đỡ đói. Sau đó chúng ta bắt đầu đi tham quan Liên Châu." Lục Thần Hi cười như là ánh nắng ban mai. Thế nhưng anh nhắc đến chữ cuối cùng thì Kiều Từ Khiết cũng nhận ra. Tại sao cô đối với nơi này thân quen như vậy, hóa ra nơi đây chính là Liên Châu. Cô gật đầu một tiếng sau đó mở cửa bước ra khỏi xe, cô đi vào một quán nhỏ bên lề đường đợi Lục Thần Hi.

Kiều Từ Khiết mặc một quần thun bó cộng với chiếc áo tay dài thun. Phong cách vừa mới mẻ, không cầu kì, giản dị, lại vừa toát lên vẻ xinh đẹp của một thiếu nữ.

Kiều Từ Khiết kiểm đại một bàn còn trống sau đó ngồi vào. Vốn chỉ định đợi Lục Thần Hi nhưng cô lại ngồi không chẳng biết làm gì. Cô vẩy tay một cái sau đó đã có một nam phục vụ tay đi tới. "Cho hỏi cô muốn dùng gì ạ?"

"Cho tôi một phần nui hoành thánh, không cần để thịt và rau." Kiều Từ Khiết cười nhẹ sau đó chậm rãi nói. Kì thực cô nghĩ phục vụ này nhất định là người mới rồi. Bằng không tuyệt đối sẽ không hỏi cô như thế. Thật ra cô chính là khách vip của tiệm này, nhớ khi xưa, vào khoảng 11 hay 12 giờ gì đó, đại khái là lúc đêm khuya. Cô và Triển Bạch sẽ đều đến đây, hơn nữa lần nào cũng đều gọi nui hoành thánh. Dần dần, mỗi khi cô và Triển Bạch tới thì đã có người đem nuôi hoành thánh lên rồi.

"Ái chà chà, Cô Kiều của chúng ta hôm nay lại tới rồi. Không biết ngọn gió nào thổi cô đến đây vậy. Tính ra thì gần một năm rồi cô Kiều chưa đến ủng hộ đó." Từ bên trong quầy có một người phụ nữ trung niên bước ra hướng tới chỗ Kiều Từ Khiết đi tới.

"Chị Lam quả nhiên vẫn như xưa, một năm nay em về Bắc Kinh nên tất nhiên không đến được. Hôm nay em đến Liên Châu du lịch, thế nên mới ghé đây đó." Kiều Từ Khiết mỉm cười, quả thật cô và chị Lam có thể xem như bạn bè lâu năm. Chị Lam cũng luôn tốt với cô, những kinh nghiệm đi trước đều truyền lại cho cô. Có nhiều đêm cô còn ở đây tới tận mấy giờ sáng để cùng tâm sự với chị Lam.

"Nui hoành thánh đây ạ." Phục vụ kia nhanh chóng bưng ra một nui hoành thánh. Kiều Từ Khiết cười một cái sau đó ngửi mùi thơm một chút. Đúng là mùi vẫn như cũ, cô vội cầm muỗng và đĩa lên ăn.

"Chị Lam à, nước này rất ngon đó, lâu rồi em chưa được ăn." Kiều Từ Khiết húp một ngụm súp sau đó cười lớn còn để ngón cái lên trước mặt chị Lam ý bảo số 1.

"Ngon là được, có gì rảnh nhớ ghé tiệm chị nhé. Bây giờ chị phải đến tiệm để làm tóc rồi." Chị Lam thờ dãi ra vẻ tiếc nuối, Kiều Từ Khiết chỉ gật đầu một cái sau đó lại tiếp tục ăn. Rất nhanh chóng, chị Lam đã rời khỏi tiệm.

Cô ăn xong lại rảnh rồi nên lấy điện thoại ra lướt QQ. Thật sự đã lâu rồi cô chưa từng lên QQ. Bởi vì trước kia, nick QQ của cô tên là "Bạch Khiết". Trên đó toàn uup hình của cô và Triển Bạch. Cô mỉm cười sau đó xóa hết tất cả các ảnh trên QQ. Vừa lúc cô định vào nick của Mễ Mễ xem thì Lục Thần Hi đã quay lại.

"Từ Khiết, chúng ta đi thôi." Lục Thần Hi bước vào, cầm lấy tay Kiều Từ Khiết rời khỏi tiệm. Giờ này cũng đã gần tối, bên ngoài đường lại càng tấp nập hơn. Những người bán dạo càng nhiều không đếm xuể. Kiều Từ Khiết lôi kéo anh đến cửa hàng thù nôi bông. Đứng trước cửa hàng, cô chỉ tay vào một con gấu nhỏ.

"Nè Lục Thần Hi, anh xem chú gấu này, thật dễ thương." Cô cười toe toét sau đó lén nhìn anh. Hiểu được ý của cô, anh liền lấy trong túi áo vet ra một tấm thẻ. Anh gật đầu nhìn ông chủ tiệm sau đó rất nhanh chú gấu kia đã được đưa ra trước mặt Kiều Từ Khiết. Anh đưa thẻ của mình cho chủ tiệm.

quẹt. Sau khi lấy lại thể anh lại cùng Kiều Từ Khiết đi dạo khắp nơi

"Nè anh làm gì vậy "Lục Thần Hi đang muốn nắm lấy tay của cô thế nhưng cô lại rút tay lại còn giận dữ nói

"Từ Khiết, nick QQ của em là gì vậy "Anh lại dùng chiêu chuyển đề tài. Nhưng Kiều Từ Khiết cũng chẳng dám nói gì. Dù sao thì cô cũng đã xem anh là "ông chủ " rồi

"Anh biết không, ngày mai ở Liên Châu sẽ tổ chức cuộc thi Thanh Thiếu Niên về Liên Võ Đạo. Hôm nay hay chúng ta về khách sạn trước. Sáng mai tôi muốn đi xem cuộc thi đấu đó "Kiều Từ Khiết vô tình nhìn thấy tấm dán quảng cáo về cuộc thi thanh thiếu niên mới chợt nhớ ra. Chính là cuộc thi này, đúng 10 tháng trước cô đã hứa với Triển Bạch là sẽ cố gắng hết sức để đoạt giải quán quân Thanh thiếu niên Liên Châu. Vậy nên dù ngày mai không thể chính thức thi đấu thì cũng phải đến xem

Lục Thần Hi nhìn thấy vẻ kiên định trong mắt cô. Anh không nói gì nhiều, chỉ gật đầu sau đó bắt Taxi đưa cô về khách sạn. Sau khi nhân viên khách sạn xác định Chứng minh nhân dân liền đưa chìa khóa phòng cho anh. Anh mượn chỉ một phòng làm cho Kiều Từ Khiết muốn á khẩu không nói nên lời

Bạn đang đọc truyện *Mùa Đông Ấm Ấp* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Đồng Môn Hội Ngộ- Quán Quân Phái Nữ Liên Võ Đạo Của Liên Châu

Một đêm ở khách sạn, Kiều Từ Khiết và Lục Thần Hi ngủ chung trên một giường. Thế nhưng chính giữa có chiếc gối ôm ngăn lại. Nửa đêm, Lục Thần Hi dù có ý đồ gì cũng bị Kiều Từ Khiết phát giác ra được

Sáng hôm sau, Kiều Từ Khiết dậy rất sớm, cô mở vali ra lấy một bộ đầm Cát Hàn ra thay vào. Vừa mới thay đồ xong, Lục Thần Hi cũng vừa tỉnh dậy. Anh cũng chỉ thay ra một bộ đồ khác, sau đó lại dắt cô ra ngoài ăn sáng

----

"Từ Khiết, em nói xem, mẫu người đàn ông trong mắt em là thế nào hả "Lục Thần Hi cùng Kiều Từ Khiết đi dạo trên mấy con phố. Sau đó bỗng nhiên anh dừng lại, hỏi một câu như vậy làm cho Kiều Từ Khiết không biết nên trả lời thế nào "Liên quan gì đến anh, anh quên chúng ta chỉ là hư danh thôi à "

"Nhưng dù sao đi nữa em cũng nên nói cho tôi biết một chút đi chứ "Lục Thần Hi vẫn mặt dày làm nũng khiến Kiều Từ Khiết có chút không quen. Dạo gần đây anh đối tốt với cô như vậy, thật không biết là vấn đề gì

"Chú đẹp trai kia ơi, mua hoa tặng vợ đi chứ "Bỗng nhiên từ phía sau lại xuất hiện một đứa bé gái nhỏ. Tay cầm theo mấy bó hoa hồng. Cô bé này rất đáng yêu, cô bé lấy một bó ra sau lưng Lục Thần Hi "Mua giúp cháu đi chứ "Lục Thần Hi và Kiều Từ Khiết cùng xoay người lại, Kiều Từ Khiết vốn muốn giải thích cho đứa bé kia nhưng không ngờ Lục Thần Hi đã chắn ngang miệng cô

"Cô bé này nói rất hay, chú hết số hoa này giúp cháu "Lục Thần Hi xoa đầu bé gái kia sau đó lấy trong túi quần ra một chiếc bóp da. Anh lấy tiền ra đưa cho đứa bé kia "Cháu thật biết ăn nói đó, mà còn nói đúng sự thật nữa đấy "Bé gái kia nhận tiền từ trong tay Lục Thần Hi sau đó mỉm cười rồi cúi đầu, sau đó chạy đi

Lục Thần Hi đưa hoa cho Kiều Từ Khiết, cô bất đắc dĩ nhận đại sau đó cầm trên tay. Cô chợt nhớ gì đó nên hoảng hốt nói "Anh nhanh lên đi được không, cuộc thi sắp bắt đầu rồi. Anh chạy không nhanh bằng tôi nên ở đây đi nha. Tôi phải nhanh chóng đến đó, có gì đến tìm tôi sau. Tôi đi đây "Kiều Từ Khiết thấy bó hoa trong tay cho Lục Thần Hi, cô gấp gấp chạy nhanh về phía trước hướng chỗ thi đấu mà chạy tới

Lục Thần Hi ngơ ngác nhìn theo bóng lưng của Kiều Từ Khiết. Đúng là bây giờ anh mới càng để ý, nói về sức khỏe và thể thao thì Kiều Từ Khiết đúng là rất giỏi. Anh thờ dài nhìn số hoa trong tay mà cũng không biết làm gì. Dù gì mua tặng cô nhưng cô lại không nhận, anh giữ lại làm gì chứ. Anh quăng đại nó vào một chỗ nào đó sau đó bắt taxi đến chỗ đó. Bởi vì anh lần đầu đến Liên Châu, làm sao biết chỗ thi đấu kia diễn ra ở đâu chứ

Kiều Từ Khiết gấp gấp chạy vào chỗ khán đài. Cô nhìn xung quanh cuối cùng cũng thấy chỗ của cửa các thí sinh đạo quán Ngạn Dương. Cô nhanh chóng chạy lại đến đó

"Su ty, Từ Khiết su ty, ty đến thật a "Cô gái kia tên là Ôn Nhu, là một sư muội cũng rất thân của cô khi còn ở đạo quán. Ôn Nhu không kìm chế được mà ôm cô còn khóc một hồi "Em rất nhớ su ty, nhớ thật đó "

"Được rồi, đừng khóc nữa, cuộc thi sắp bắt đầu rồi mà "Kiều Từ Khiết lấy tay của Ôn Nhu ra, đi tới nhìn mặt các sư đến sư muội khác. Cô nhẹ nhàng

hỏi " Phải rồi, cuộc thi thanh thiếu niên mỗi đạo quán chỉ được cử ra hai người. Là ai vậy "

" Sư tỷ à, chị cũng biết đạo quán chúng ta một năm nay đã không còn giống khi xưa. Triển Bạch sư huynh mất, Nguyên Hàng sư huynh và Dịp Như sư tỷ về Bắc Kinh. Tỷ cũng vậy nữa, nên nhân tài của đạo quán chúng ta đâu còn ai nữa chứ " Kinh Phong vừa nói vừa thở dài một tiếng. Kiều Từ Khiết nghe xong cũng thấy đau lòng, đạo quán Ngạn Dương năm xưa xem như là đạo quán lớn mạnh ở Liên Châu. Hiện nay nghe Kinh Phong như thế không khỏi không thương tiếc

" Sư tỷ, hay là tỷ cũng với Kinh Phong sư huynh tham gia đi. Dù sao hiện tại tỷ và Kinh Phong sư huynh là mạnh nhất nhất ở đây rồi " Ôn Nhu như nghĩ ra được một ý kiến gì đó nên reo lên. Những người khác nghe vậy cũng tán thành " Đúng vậy đó, sư tỷ nên tham gia, di sao chẳng phải Triển Bạch sư huynh cũng rất hi vọng tỷ đoạt được giải này hay sao " Các sư đệ sư muội khác vô cùng đồng ý với ý kiến của Ôn Nhu. Nên tìm hết mọi cách thuyết phục Kiều Từ Khiết

" Ban đầu chị đến đây chỉ để tham gia, nhưng nghe vậy xem ra chị phải lấy lại danh tiếng cho đạo quán Ngạn Dương chúng ta rồi " Kiều Từ Khiết gật đầu xong liền có một sư đệ khác đem võ phục và đai lưng đến cho cô " Mời sư tỷ "

Kiều Từ Khiết nhận lấy sau đó đi vài nhà vệ sinh thay đồ. Kiều Từ Khiết không hề hay biết khi cô đang trong nhà vệ sinh thì Lục Thần Hi đã tiến vào khán đài phía dưới. Anh chen lấn trong đám khán giả ngồi xem, đồng thời cũng nhìn xung quanh nhưng không thấy Kiều Từ Khiết đâu. Anh thấy lo lắng chuẩn bị đi tìm cô. Nhưng lúc này Kiều Từ Khiết từ trong nhà vệ sinh bước ra. Lục Thần Hi vốn định chạy đến chỗ cô. Nhưng mà đồng thời khi ấy, huấn luyện viên Dương Ly. Là huấn luyện viên cấp cao của Liên Châu, đứng phía dưới gần võ đài thối kèn một tiếng

" Tất cả các thí sinh, cuộc thi Liên Võ đạo- Thanh thiếu niên Liên Châu. Chính thức bắt đầu. Xin mời 4 đạo quán đã được chọn cử thành viên ra thi đấu " Dương Ly vừa mới kết thúc lời thì kế bên vị trí giám khảo, MC đọc Micro " Trận thứ nhất xin mời người của đạo quán Ngạn Dương đấu với đạo quán Bách Thắng "

Kiều Từ Khiết liếc mắt cho Kinh Phong, ý bảo cậu ta lên thi đấu. Bởi vì thực lực của đạo quán Bách Thắng yếu nhất trong số 4 đạo quán ở đây. Mà thực lực của Kinh Phong trừ cô, Triển Bạch, Nguyên Hàng, Dịp Như, thì đứng đầu ở Ngạn Dương rồi

" En sẽ cố gắng hết sức " Lúc Kinh Phong chuẩn bị bước lên võ đài thì từ bên ngoài quảng trường thi đấu. Một nam một nữ thân mặc võ đạo của đạo quán Ngạn Dương tiến vào. Đó chính là Nguyên Hàng và Dịp Như

" Nào, Kinh Phong, trận này cứ để sư huynh ra đấu " Nguyên Hàng và Dịp Như chạy tới chỗ nghỉ ngơi của Ngạn Dương. Nguyên Hàng vỗ vai của Kinh Phong vừa mỉm cười vừa nói

" Vậy trận nam do Nguyên Hàng sư huynh ra đấu, trận nữ thì nên Từ Khiết sư tỷ tham gia đi " Sau khi thống nhất hết mọi chuyện, Nguyên Hàng chậm rãi bước lên sân thi đấu. Từ bên trong vị trí khán giả, Lục Thần Hi kinh ngạc khi nhìn thấy Lục Thần Nguyên. Nhất là khi Mc nói " Nguyên Hàng của đạo quán Ngạn Dương đấu với Giả Thiết của đạo quán Bách Thắng "

Lục Thần Hi như không cách nào tin nổi, rõ ràng em trai anh là Lục Thần Nguyên sao lại biến thành Nguyên Hàng gì chứ. Nhưng anh cũng không biểu lộ ra ngoài mà tiếp tục quan sát trận thi đấu. Anh nhìn về phía của Kiều Từ Khiết, nhưng cô lẽ cô không thấy anh. Anh cũng càng hiểu rõ, thì ra cô và Lục Thần Nguyên quen biết từ trước. Hơn nữa còn là đồng môn

" Chào " Dương Ly hô khẩu lệnh, Nguyên Hàng và Giả Thiết cúi đầu chào nhau sau đó quay lại tư thế chiến đấu

" 1-2-3, bắt đầu " ba tiếng đếm của Dương Ly vừa kết thúc, Nguyên Hàng đã tấn công về phía Giả Thiết

Nguyên Hàng vốn mạnh hơn Giả Thiết, anh chủ động tấn công lại càng làm cho Giả Thiết trở tay không kịp. Nguyên Hàng dùng cú đá tấn công trực tiếp ở lưng của Giả Thiết. Giả Thiết bị Nguyên Hàng làm cho ngã xuống. Một lát sau, Giả Thiết chống hai tay, từ từ đứng dậy " Da " Hô to một tiếng sau đó lại như bay tiến đến chỗ của Nguyên Hàng. Nguyên Hàng nhanh chóng xoay lưng nên đỡ được cú tấn công kia của Giả Thiết. Nguyên Hàng nhếch môi sau đó một cước đá ngang ở đầu Giả Thiết. Sản tiện còn dùng cả mười cú đâm vào ngực anh ta. Giả Thiết ngay lập tức ngã xuống đất

" 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10 " Mười tiếng đếm xong, Giả Thiết vẫn chưa đứng dậy được. Huấn luyện viên Dương Ly tiến lên sân đấu. Nắm lấy tay của Nguyên Hàng dơ lên cao " Đạo quán Ngạn Dương thắng "

Tiếng vỗ tay to lớn của cả quảng trường vang lên. Người của đạo quán Ngạn Dương thì ôm nhau reo lên. Nguyên Hàng cúi đầu sau đó tiến xuống chỗ đạo quán của Ngạn Dương. Cười nói vui vẻ với mọi người sau đó anh lại nói với cô " Lát nữa em nhất định phải thắng. Phải cố hết sức, bởi vì thực lực quá rõ, cuối cùng người đấu với em nhất định là Lưu Tiên của Phong Vũ "

" Em biết mà, liều cả mạng cũng cố gắng giành lấy giải " Cô cười nhẹ sau đó gật đầu một cái. Mc phía trên đã hô lên, trận tiếp theo chính là đạo quán Minh Dương đấu với đạo quán Phong Vũ. Và đấu một hồi, tất nhiên kết quả vô cùng rõ ràng. Phải nam của Phong Vũ- Hoa Sinh chiến thắng. Sau đó một lúc sau, MC lại hô to " Bây giờ xin được mời Nguyên Hàng và Hoa Sinh lên võ đài, ai chiến thắng trận này sẽ là quán quân nam Thanh thiếu niên Liên võ đạo của Liên Châu chúng ta "

Nguyên Hàng chớp mắt một cái, sau đó nhanh chóng lên võ đài. Nguyên Hàng cùng với Hoa Sinh chào hỏi xong. Tiếng còi của huấn luyện viên Dương Ly vừa kết thúc. Nguyên Hàng và Hoa Sinh đã tiến về phía đối phương tấn công cùng một lúc. Khi Hoa Sinh ra đòn tấn công, Nguyên Hàng mặc dù đỡ được nhưng cũng không dễ dàng gì. Anh xoay lưng sau đó lại dùng một cú đá vào người Hoa Sinh. Nhưng Hoa Sinh phản ứng rất nhanh, cũng kịp né tránh. Trận đấu ngày càng kịch liệt, thành quả thắng bại khó mà phân định. Hoa Sinh nhanh như chớp tiến về chỗ của Nguyên Hàng đâm một cú ngay vào bên má trái của anh. Nguyên Hàng như phản ứng không kịp mà ngã xuống đất. Nguyên Hàng nắm chặt tay mình lại, anh nhắm mắt một hồi như lại ngộ ra điều gì đó. Cứ tiếp tục như thế nhất định Hoa Sinh sẽ thắng anh mất. Trong lúc như vậy, Nguyên Hàng lại nghĩ đến Triển Bạch. Nếu có đại sư

huynh ở đây thì Hoa Sinh này là cái thứ gì chứ. Năm xưa chẳng phải anh ta cũng thảm bại dưới tay của Triển Bạch hay sao. Trong lúc Nguyên Hàng đang suy nghĩ. Lại không hề hay biết phía khán đài có biết bao nhiêu người thể hiện ánh mắt thất vọng. Còn Hoa Sinh lại luôn trào phúng nhìn Nguyên Hàng. Đồng thời tiếng đếm của huấn luyện viên Dương Ly vẫn tiếp tục từ khi Nguyên Hàng ngã xuống

" 1-2-3-4-5-6-7-8 "

" Tôi vẫn tiếp tục được " Nguyên Hàng cắt ngang tiếng đếm của Dương Ly. Anh chống tay lên sàn, từ từ nâng người đứng dậy. Kiều Từ Khiết và Lục Thần Hi từ hai phía đều nhìn về chỗ Nguyên Hàng. Bất ngờ hai ánh mắt lại gặp nhau. Kiều Từ Khiết cảm thấy như hỗn loạn, tại sao Lục Thần Hi lại có mặt ở đây chứ. Cô cứ tưởng anh sẽ không đến nên mới chấp nhận tham gia thi đấu. Nào ngờ anh lại có mặt ở đây, vậy chẳng phải anh đã biết thân phận khác của Lục Thần Nguyên, hay nói cách khác là Nguyên Hàng

" Da " Hoa Sinh lại tiếp tục hung hãn tấn công Nguyên Hàng. Nhưng may mắn lần này Nguyên Hàng đã đỡ được. Sau đó cứ như chuyển bại thành thắng, anh như gió lại gần Hoa Sinh. Một lúc tung ra ba cú đá vào sống lưng của Hoa Sinh. Biết bao giám khảo lẫn những người có mặt ở đây đều cứ như không thể tin nổi. Liên hoàn tam cước này xưa nay rất hiếm có người làm được. Dù có cũng chỉ là mấy vị trưởng bối tông sư đức cao vọng trọng. Nhưng ở tuổi của Nguyên Hàng mà sử dụng liên hoàn tam cước. Đích thực là bọn họ chưa từng thấy qua. Hoa Sinh ngã xuống đất vẫn còn ngơ ngác nhìn Nguyên Hàng, chính là anh mất không tin nổi như những người khác

" 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10 " Huấn luyện viên Dương Ly đứng dưới võ đài đếm xong, liền lập tức bước lên, như lần trước vẫn nắm tay Nguyên Hàng đỡ cao lên " Nguyên Hàng- đạo quán Ngạn Dương chiến thắng. Cũng là quán quân Thanh thiếu niên phái nam Liên Võ đạo của Liên Châu chúng ta "

" Từ trên vị trí cao, có thể quan sát cả quảng trường. Một giám khảo từ trên bước xuống. Trong tay còn cầm theo một chiếc cúp, sau đó trao cho Nguyên Hàng. Nguyên Hàng sau khi nhận lấy liền chạy về phía đồng môn của mình

" Anh chiến thắng rồi " Tất cả những người của đạo quán Ngạn Dương ôm lấy nhau như một đại gia đình hạnh phúc

" Chúc mừng nhị sư huynh " Mọi người đồng thanh hô lên, sau đó Lục Thần Hi cũng bước đến

" Nguyên Hàng " Nghe thấy tiếng gọi của Lục Thần Hi, Nguyên Hàng như sững sờ

" Sao anh lại ở đây " Nguyên Hàng xoay lưng lại, mắt mở to không tin nổi mà hỏi

" Sao anh lại không được ở đây, em trai và vợ thi đấu Liên Võ đạo lại không cho anh biết à " Lục Thần Hi hơi nhướn mi, sau đó lại nhún chân. Còn những người trong đạo quán cứ như được gặp thần tượng mà reo lên " Lục tông giám đốc của Lục thị là anh sao "

" Đúng vậy, chào các em, anh là Lục Thần Hi, là anh trai của sư huynh các em, ông xã của sư tỷ các em " Lục Thần Hi như hân diện mà có chút khoa trương

" Dạ, dạ, chuyện này chúng em đều biết " Những trong đạo quán này đúng là thay đổi một lúc như nhau. Ban đầu bọn họ còn thật sự hâm mộ, nhưng mới nhớ ra là anh ta đã cướp sư tỷ từ trong tay đại sư huynh a

Bọn họ cứ người tung kẻ hứng nà nói chuyện vui vẻ, Lục Thần Hi không để ý tới ánh mắt của những người trong đạo quán, trực tiếp ngồi cạnh Kiều Từ Khiết. Trong lúc họ đang nói chuyện thì trên võ đài, Bách thắng và Minh Dương đấu với nhau. Minh Dương chiến thắng đấu với Phong Vũ. Sau đó MC lại nói " Xin mời Kiều Từ Khiết và Lưu Tiên lên võ đài, giành chức quán quân phái nữ Liên Võ đạo- Liên Châu

" Kiều Từ Khiết mỉm cười một cái sau đó bình tĩnh nhẹ nhàng đi lên võ đài. Chào hỏi xong xuôi, trận đấu chính thức bắt đầu

Lưu Tiên như có hận thù với cô, sức trong mỗi đòn tấn công đều rất mạnh. Hơn nữa còn là sát chiêu muốn cô thua một cách thảm hại. Nhưng cô không tấn công cô ta, chỉ né đòn. Đợi một lúc, cô lại từng bước từng bước tiến tới gần. Cô không phải không biết liên hoàn tam cước. Nhưng cô chính là không muốn tùy tiện sử dụng. Cô chỉ dùng quyền và cước mà tấn công. Mặc dù đòn tấn công của cô không có vẻ mạnh nhưng lại vô cùng mạnh. Nó cứ như là hoa đào rơi xuống, khẽ bay trong gió. Như là gió thoảng qua nước. Nhẹ nhàng uyển chuyển nhưng lại vô cùng có uy lực. Lưu Tiên bị cô đánh cho ngã xuống đất

" 1-2-3-4-5-6-7-8-9-10 " Mười tiếng đếm kết thúc, Lưu Tiên vẫn chưa thể đứng dậy nên cô chính là người chiến thắng. Giờ phút này trong lòng cô như có một cảm giác dâng trào, cô thắng rồi. Công sức bao năm luyện Liên võ đạo, hôm nay có thành tựu lớn lao rồi. Khi huấn luyện viên tuyên bố cô là quán quân, cô vui đến mức muốn khóc đi. Nhưng chính là muốn dựa vào người của Triển Bạch, vừa khóc vừa nói " Em làm được rồi, em thắng rồi ". Nhưng mà sự vui sướng này cứ như một làn gió bay qua, cô phát hiện Triển Bạch không còn

Cô bước xuống chung vui cùng mọi người. Mọi người cũng đã hẹn đi hát karaoke và chơi suốt hôm nay nên cô không thể không đi

Bạn đang đọc truyện *Mưa Đông Ấm Ấp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Lễ Tam Sinh

Sau khi đi chơi hết nguyên một ngày hôm qua, về đến tối. Anh lại không chịu ở lại khách sạn mà cứ nhiên lại mặc dày ở lại đạo quán. Kiều Từ Khiết không dám lên tiếng, Nguyên Hằng, à không, bây giờ tốt nhất nên gọi anh là Lục Thần Nguyên. Bởi từ khi nhận chức quán quân xong, anh đã chủ động rời khỏi Liên Võ đạo, rời khỏi đạo quán. Mà cô cũng vậy, đáng lý ra từ gần một năm trước đã nên không còn có dính liểu gì đến đạo quán Ngạn Dương. Nhưng bởi vì cuộc thi Thanh Thiếu niên, miễn cưỡng trên danh nghĩa ở lại. Cô và Lục Thần Nguyên như nhau, đều không thuộc về Liên Võ đạo, không thuộc về Liên Châu này. Lục Thần Nguyên mặc dù không muốn Lục Thần Hi ở đạo quán, nhưng anh cũng chẳng thể làm được gì.

Cuối cùng đành phải quyết định để Lục Thần Hi ở lại đạo quán, nhưng tất nhiên cô không thể để anh ngủ chung với cô. Vì thế nên cô đã sắp xếp cho anh một căn phòng trống bên cạnh.

Sáng hôm sau, trời xanh gió thổi vi vu, Kiều Từ Khiết đứng trước sảnh quán. Cô nhìn một lượt những thứ ở đây. Bao cát, ghế ngồi, bảng chữ "đạo quán Ngạn Dương", từng cây cột, sàn nhà, nóc nhà, ...

Mỗi một thứ này đều vô cùng có ý nghĩa với cô, có một số kỉ niệm trong tim đều cất giữ tại nơi đây. Nhớ hôm đó, cô với Triển Bạch cùng ngồi trên hàng ghế này, là anh đã xoa bóp chân cho cô. Cái sàn nhà này, là anh cùng cô lau dọn, kể cả cái cột cũng do chính tay anh cùng cô lau chùi. Bảng chữ, nóc nhà, cô khỏi tưởng nhớ về ngày xưa. Những hồi ức ấy cứ như chỉ mới vừa xảy ra ngày hôm qua. Tại cái không gian này, cô và anh cùng luyện tập hằng ngày. Cô đỏ mặt, cái mũi nhỏ cứ thút thích. Đôi mắt trong sáng như pha lê của cô nhắm lại, từng giọt lệ rơi trên khóe mi.

Cô đã đi qua rất nhiều nơi, rất nhiều thành phố. Có rất nhiều chỗ, dường như có thể nghe thấy giọng nói ấm áp của anh vang lên trong tai. Mỗi khi vào quán ăn, cô đều ngồi ở một chỗ đó, nhìn vị trí đối diện mà không khỏi đau lòng. Ghế thì có, nhưng anh lại nơi đâu. Gọi muốn cùng thích nhất, nhưng vẫn chỉ có một mình thương thức. Cô biết Triển Bạch đã không còn, nhưng lại không thể chấp nhận. Đã nói sẽ không đau lòng, nhưng tại sao lần nào cũng tự làm cho chính mình bị tổn thương. Cô muốn không đau lòng, muốn xóa đi anh trong tim cô. Thế nhưng lại không đành lòng, cô vẫn muốn anh tồn tại, dù là chỉ trong tâm trí của cô.

"Từ Khiết, cậu đừng đau lòng nữa mà, thật ra mình tin Triển Bạch không muốn nhìn thấy cậu như vậy đâu." Không gian yên tĩnh đột nhiên bị phá hủy. Bởi Dị Như từ ngoài tiếng vào, đánh mất sự hoài niệm trong tim Kiều Từ Khiết. Cô được lôi kéo về hiện thực, lấy tay gạt đi nước mắt.

"Mình không sao đâu mà, có gì đau lòng chứ, anh ấy không còn từ lâu rồi. Nhưng mỗi khi nhớ đến anh ấy thật ra vẫn còn, còn cơ hội bên mình. Mình lại không chịu được." Dị Như tiến đến chỗ Kiều Từ Khiết, Từ Khiết thấy vậy luôn tiện ôm Dị Như vào lòng.

"Được rồi, mình hiểu mà, cậu muốn nói đến chuyện Mộ Lệ Thu năm xưa sao?" Dị Như bĩu môi chậm rãi nói. Kiều Từ Khiết buông Dị Như ra. Cô tiến đến phía trước đi vài bước sau đó ngẩng đầu nhìn lên trời.

"Dị Như, cậu nói xem, mình đã lấy Lục Thần Hi. Thế mà lúc nào cũng luôn nghĩ về một người khác. Cậu nói xem, đây chính là cái đạo đức tốt mà những thiên kim tiểu thư như chúng ta được dạy từ nhỏ đó sao. Sao mình càng nghĩ lại càng khinh thường chính bản thân mình vậy?" Kiều Từ Khiết mỉm cười một cái sau đó lại dùng tay gạt đi hết nước mắt trên khuôn mặt. Cô không nói gì cũng không quay lại, chỉ vẫy tay một cái sau đó bước tiếp từng bước rời khỏi đại sảnh. Đến nửa đoạn đường khi về phòng, lúc ấy đang đi ngang qua khu luyện tập ngoài trời. Cô bỗng dừng ngã gục xuống đất, đôi mắt mở to ra nhìn phía trước.

Trời đã mưa, hơn nữa còn mưa rất dữ dội, cô muốn đứng dậy, muốn thể hiện sự kiên cường của mình. Nhưng lúc này cô như hoàn toàn không còn chút sức lực nào cả. Bàn tay nắm chặt lại, cô cố gắng vươn người lên phía trước, muốn tự mình đứng dậy. Nhưng rồi lại vẫn không đứng dậy nổi mà lại ngã xuống đất.

Kiều Từ Khiết lấy tay đập vài lần xuống đất, cô không kim chế mà kêu lên một tiếng "Triển Bạch". Mưa càng ngày càng lớn, gió cũng càng ngày càng mạnh. Kiều Từ Khiết bắt đầu cảm thấy cả người run run lên. Sau đó trước mắt cô chính là một người phụ nữ tiến lại gần. Sau khi biết đó chính là Dị Như thì cô cũng hoàn toàn ngất đi.

"Từ Khiết, cậu sao vậy, sao lại ngã thế kia?" Dị Như có lẽ vì quá mức lo lắng cho Kiều Từ Khiết. Vì thế khi rời khỏi sảnh, chính bản thân mình cũng quên đem theo dù. Dị Như khụy chân xuống, đỡ Từ Khiết dậy. Sau đó cả hai người cứ thế cùng đi về phòng.

Dị Như đưa Từ Khiết về phòng, sau khi chuẩn bị đi tìm bác sĩ đến, thì bỗng dưng chính cô cũng bị ngất đi. Dị Như ngã xuống bên cạnh giường của Kiều Từ Khiết.

Sáng hôm sau, ngoài sân vẫn còn đầm ướt dấu tích do cơn mưa tối qua để lại. Ánh nắng ôn hòa cũng xua đi cái lạnh băng giá của đêm hôm qua. Dị Như nằm bên giường Kiều Từ Khiết cả một đêm. Có lẽ bởi vì đau lưng nên chính Dị Như đã tỉnh dậy trước. Sau đó chính là đánh thức Kiều Từ Khiết dậy.

"Từ Khiết, cậu mau dậy đi nào, nhanh đi." Dị Như lay lay người của Kiều Từ Khiết một lúc. Cuối cùng cô cũng đã mở mắt ra.

"Nè, cậu đánh thức giấc ngủ của mình đó." Kiều Từ Khiết ngồi dậy, dùng hai tay xoa xoa mắt một hồi rồi nói.

"Thật ra Từ Khiết à, cậu còn nhớ hôm qua chính cậu như thế nào không. Mình hi vọng cậu bình tĩnh suy nghĩ lại. Lễ nào Triển Bạch không còn, lần nào gặp tình cảnh như thế cậu cũng như vậy sao. Mình biết mỗi lần cậu đứng dưới trời mưa, bao nhiêu khi cậu đau lòng lúc mắt anh ấy sẽ lại ứa về. Nhưng mình vẫn thật lòng muốn nói với cậu, Triển Bạch mất, không chỉ cậu đau lòng, tổ, Nguyên Hằng và tất cả mọi người trong đạo quán đều không vui. Nhưng không thể lấy đó là cớ để dày vò bản thân. Cậu hiểu không?" Dị Như vừa nói xong liền rời khỏi phòng của Từ Khiết. Từ Khiết quả thật muốn giải thích nhưng mà cũng chẳng biết nên giải thích thế nào. Vậy nên đành ngồi nghe Dị Như giảng bài vậy.

Chiều nay Từ Khiết được Lục Thần Hi đưa đi dạo chơi. Không chỉ thế, đồng hành còn có Lục Thần Nguyên và Dịp Như. Cô cũng hiểu rõ ý của anh. Nếu như chỉ là anh và cô đi, cô nhất định không đồng ý. Nhưng thêm hai người họ thì lại khác

Buổi chiều hôm đó, gió thổi nhẹ nhàng qua làn da. Bầu trời buổi chiều trong xanh, lại pha thêm chút ánh dương nắng chiều. Bầu không khí càng trở nên ấm áp lạ lẫm

"Nè, Lục tổng à, anh có biết hôm nay là ngày gì không vậy" Dịp Như đi kể Lục Thần Nguyên. Đôi môi bé bỏng của cô hơi nhếch lên, vừa nói vừa cười tươi như đóa hoa đang nở rộ

"Anh à, ở Liên Châu, hôm nay chính là ngày lễ Tam Sinh. Vào ngày này, những cặp đôi ở Liên Châu đều đến Tam Sinh miếu thắp hương cầu phát. Sau đó lại cùng người mình yêu tham gia các trò chơi mà Tam Sinh miếu đã sắp đặt sẵn. Mà lễ Tam Sinh này được hình thành, bởi vì đối với những người nơi đây. Đá Tam Sinh trong Tam Sinh miếu quyết định nhân duyên. Vì vậy hằng năm, Tam Sinh miếu sẽ đặt một tảng đá to lớn sau hậu viện. Để cho các cặp tình nhân khắc tên mình lên đó " Nguyên Hàng hơi cười cười, ánh mắt có hơi nhìn qua Dịp Như, nhưng lại không dám nhìn thẳng. Liệu anh có thể cùng Dịp Như khắc tên lên đá Tam Sinh không. Chẳng phải vị hôn thê của anh, là Vi Tiểu Giản- thiên kim của Giản Giản thế kì. Anh và cô ấy đã được đính ước từ khi còn nhỏ. Mà khi ấy, anh chưa hề quen Dịp Như. Vi Tiểu Giản vẫn luôn thân mật đi theo anh. 5 năm trước, Vi Tiểu Giản đi du học ở Úc, nên anh vì buồn chán mới đến đạo quán Ngạn Dương. Nhưng kể từ khi biết Dịp Như, anh đã biết mình có thứ tình cảm không thể diễn tả với cô ấy. Vậy mà vào thời khắc quan trọng này, Vi Tiểu Giản lại quay trở về. Anh thật sự không nhẫn tâm phá hủy nụ cười đáng yêu trên mặt Vi Tiểu Giản. Hơn nữa anh biết, Dịp Như rất kiên cường. Nên anh mới lựa chọn buông tay Dịp Như

"Nguyên Hàng sư huynh, anh cứ như người thất thần hử. Đang nghĩ chuyện Vi Tiểu Giản gì đó sao " Kiều Từ Khiết đứng bên cạnh Lục Thần Hi. Lại nhìn thấy Lục Thần Nguyên tỏ ra vẻ mất hồn, nên hơi lớn tiếng

"Đâu có gì, mọi người đi chơi vui vẻ, em về trước đây anh " Lục Thần Nguyên hơi nhăn mặt. Khuôn mặt trông rất khó coi. Anh nói xong cũng không để lại lời nào khác mà trực tiếp bỏ đi

Dịp Như trầm mặc nhìn bóng lưng đã khuất của Lục Thần Nguyên. Sau đó cô đành thở dài " Từ Khiết, mình về trước đây" Dịp Như cảm thấy Lục Thần Nguyên đã đi rồi. Cô cũng không nên ở đây làm kì đà cản mũi. Vì vậy cũng nhanh chóng rời khỏi

Chẳng mấy chốc, bốn người nay chỉ còn có hai người. Trong giờ phút này, có lẽ người vui nhất chính là Lục Thần Hi. Anh đã có cơ hội ở riêng một chỗ với Kiều Từ Khiết. Đây cũng là mục đích ban đầu của anh

"Em nói xem, Tam Sinh miếu kia nghe có vẻ thật thú vị đó. Chúng ta cùng đến đó được không. Sẽ khắc tên của mình lên đá Tam Sinh " Lục Thần Hi vừa cười nói vừa nắm lấy tay của Kiều Từ Khiết. Khóe môi giãn ra, hai má nở nụ cười

"Lục Thần Hi, anh muốn tôi phải nói bao nhiêu lần thì anh mới thôi đi mấy cái chiêu tán gái này. Tôi sẽ không bị anh mê hoặc đâu. Và tôi nói rồi, tôi vĩnh viễn không yêu anh " Kiều Từ Khiết thu tay của mình lại. Chớp mắt một cái rồi dừng cảm nói một hơi với anh

Nhưng mà, đích thực anh không hề nói gì. Nhưng lại bất thành linh chạm vào môi cô. Môi chạm môi, đây chính là hôn. Trước đây, cô chỉ từng hôn Triển Bạch. Một số kí ức bất ngờ lại hiện lên, nó như phá hủy cái cảm giác ngọt ngào của nụ hôn. Không kiềm chế được bản thân. Sau đó vung tay cho anh một cái tát " Chi át "

"Lục Thần Hi, trên đời này không phải thứ gì anh cũng có thể xem như đồ vớ vẩn, mà chơi đùa trên tay. Dù anh là ai, anh cũng không được tùy ý hôn tôi. Càng ngày, tôi thật sự càng ghét anh " Kiều Từ Khiết tức giận đến mức bỏ chạy. Cô vừa đi vừa khóc, có mấy giọt lệ vẫn còn rung rung trên mặt. Cô sai rồi, là cô không đúng. Cô nên để phòng anh, như thế hôm nay sẽ không xảy ra chuyện như thế. Nếu Triển Bạch trên trời linh thiêng, có phải sẽ giận cô lắm không

"Anh hôn người ta như thế, thật sự làm người ta giận đó. Với lại có phải anh đã tìm người làm thử nghiệm trước rồi hay không "

"Làm gì có, em là người con gái đầu tiên và cũng là cuối cùng mà anh hôn đó. Cả thế giới này, quan trọng với anh nhất là em "

"Anh quan trọng đối với em còn hơn cả thế giới. Em chỉ hôn duy nhất anh mà thôi. Triển Bạch, em yêu anh "

"Từ Khiết, smily "

... Có lẽ những thứ đó, vĩnh viễn chỉ là quá khứ

Bạn đang đọc truyện *Mùa Đông Âm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 22: Vi Tiểu Giản

Sáng hôm sau, đoàn người bốn thành viên kia chung một chiếc xe quay về Bắc Kinh. Tuy nhiên, bởi vì Lục Thần Hi hôm nay muốn để Lục Thần Nguyên

đến Lục Thị làm việc. Vì thế, anh một mình lái xe đưa Lục Thần Nguyên đến tập đoàn. Còn Kiều Từ Khiết và Dịp Như thì đi tản bộ trên đường phố

Bởi vì thời tiết vô cùng tốt, Dịp Như muốn rủ Kiều Từ Khiết đi shop thời trang một chuyến a. Dù sao kể từ khi gặp lại ở Bắc Kinh. Kiều Từ Khiết vẫn chưa có cơ hội đi dạo phố cùng với Dịp Như. Thế nên đành miễn cưỡng đồng ý

Hai mỹ nữ xinh đẹp của Bắc Kinh rào bước tiến vào một thương hiệu có tên " Thất Tịch "

Vừa mới bước vào, nhân viên trước cửa đều chào hỏi rất tận tình. Bởi vì họ đều biết, bước vào Thất Tịch chỉ có những quý cô thiếu gia nhà giàu thôi. Bởi vì Thất Tịch tuy quy mô không lớn. Nhưng những nhân hiệu được bán ở đây đều là nhân hiệu nổi tiếng của thế giới. Đặc biệt, ở Thất Tịch cho dù là thời trang nam hay nữ đều dẫn đầu ở Bắc Kinh. Mà điều quan trọng đề nói ở đây không phải Thất Tịch tốt cỡ nào. Mà quan trọng hơn, nó được xem là công ty con, hay là một chi nhánh của Tập đoàn nổi tiếng hàng đầu thế giới. " Thời Thịnh "

Đối với Tập đoàn Thời Thịnh mà đánh giá. Tính ra còn hơn cả Lục thị, Triển thị, hay Dịp thị, Giản Giản thế kỉ. Nếu nói 4 tập đoàn trên là rỗng. Thì Thời thịnh nhất định là long vương, có năng lực điều khiển những con rồng ấy. Hơn nữa đối với giới tài chính mà nói. 100 % con người, thì sẽ có 70% là người thường, 30 % còn lại là quý tộc, mà số 30 ấy đều chính là khách hàng của Thời Thịnh

---

Dịp Như lúi lúi kéo kéo Kiều Từ Khiết xem hết bộ này đến bộ khác. Ban đầu hai người họ cùng đi, thế nhưng một lúc sau. Kiều Từ Khiết bỗng nhiên thấy không khỏe nên đã về trước. Vậy nên cuối cùng chỉ còn mỗi Dịp Như quanh quẩn trong Thất Tịch, đến mãi mà vẫn chưa tìm được bộ nào ăn ý

Đi đến tận cùng trong shop, cuối cùng ở gian thứ nhất Dịp Như cũng thấy được thứ mình thích. Chính là bộ váy hồng phấn, bộ váy này lại chính là nhân hiệu mới nhất mà nhà thiết kế hàng đầu ở Pari - Emily

Vào lúc Dịp Như định cầm bộ váy kia lên tay, sau lưng lại cất lên một tiếng nói tràn đầy vẻ kiêu cô " Bộ đó, tôi đã nhìn trúng, nó tức là của tôi, cô tốt nhất không nên phí thời gian tranh giành với tôi "

" Ha ha ha, mắc cười quá đi, là tôi thấy trước, mắc mới gì phải tặng cho cô chứ " Dịp Như nghe thế liền quay lưng lại, cô không kim chế nổi liền cùng cô gái kia cãi nhau

Cô gái kia nói một cách chính xác, chính là vị hôn thê của Lục Thần Nguyên - Vi Tiểu Giản

" Cô có biết tôi chính là Vi Tiểu Giản, thiên kim của Giản Giản thế kỉ, là nữ diễn viên nổi tiếng từ nước ngoài mới về nước. Chắc cô từng nghe qua Candy chứ. Tôi chính là Candy, trước giờ tôi đều dùng tiếng anh, nhưng hiện tại tôi đã tiết lộ thân phận và tên tiếng hoa của mình rồi. Cô muốn tìm hiểu tôi có thể lên weibo mà xem. Còn bộ váy này, là của tôi " Vi Tiểu Giản vừa nói xong còn khiến cho Dịp Như mất cả tinh thần. Hóa ra hôm nay vừa quay về Bắc Kinh, lại nhanh như thế gặp phải tình địch. Hơn nữa, Vi Tiểu Giản quả thật rất có khí chất, ngoại hình, dung mạo,... So ra đều không hề kém cô, thậm chí còn là hơn. Vậy thì cô lấy tư cách gì mà tranh giành Lục Thần Nguyên với cô ta. Và lại, cô và Lục Thần Nguyên nhau gần năm năm, còn Lục Thần Nguyên và Vi Tiểu Giản chính là thanh mai trúc mã

" Sao cơ, đứng hình rồi cơ à, nếu biết điều thì mau tranh ra đừng làm chướng mắt tôi " Vi Tiểu Giản cười một cách tà mị, sau đó hất người Dịp Như ra. Lấy bộ váy kia xuống, đưa trước người mình ướm thử

Dịp Như như chẳng còn tinh thần, cô hoang mang ra khỏi Thất Tịch. Một mình đi trên đường như người mất hồn. Xem ra cả một chiếc váy cô cũng không thể giành với cô ta. Vậy cô có tư cách giành Lục Thần Nguyên không. Cô biết, nếu hôm nay cô thật sự cãi nhau hay ra tay đánh cô ta. Lục Thần Nguyên sẽ chẳng còn tình cảm gì với cô, đừng nói là sự huynh muội, hay dù lag bạn bè cũng chưa chắc còn ...

Bạn đang đọc truyện *Mưa Đông Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Thẩm Đông Quân

Tối hôm đó, Dịp Như trong một quán ba nhỏ trên đường Hải Nam. Cô bao cả quán ba này, một mình uống từng chai rượu, hết chai này đến chai khác

Dần dần, cô chính là đã say rồi, say trong thực tại lẫn trong trái tim. Trái tim cô như không muốn tỉnh nữa. Bởi khi tỉnh lại, cô sẽ đau lòng hơn bất kì lúc nào hết. Vi Tiểu Giản quay lại, Lục Thần Nguyên nhất định không lâu sau sẽ đính hôn cùng cô ta. Sau đó lại kết hôn, đến khi đó kể cả tư cách làm tình địch của Vi Tiểu Giản, cô cũng không có

Rốt cuộc là tại sao, tại sao cô lại không thể gặp Lục Thần Nguyên sớm hơn Vi Tiểu Giản. Tại sao người thanh mai trúc mã của Lục Thần Nguyên lại là Vi Tiểu Giản chứ không phải là cô

Rõ ràng cô cũng là thiên kim cao quý, gia thế rất tốt nhưng tại sao anh vẫn không chấp nhận cô chứ

Dịp Như vốn đã rất say rồi, giờ phút này cô như vô thức. Bản thân cầm một chai rượu trong tay, cô vừa uống vừa di chuyển khỏi quán ba

Dịp Như đi lao đảo, bước đi vừa cong vừa loạng choạng trên đường phố vắng người này

"A lo, nghe nói em đã về Bắc Kinh rồi đúng không " Một người đàn ông vừa đi vừa nói chuyện điện thoại. Có lẽ bởi vì anh ta vô ý nên đã đụng trúng vào người Dịp Như

"Nè .... cái anh kia... anh vừa đụng trúng tôi đó " "rầm " Dịp Như vừa lảo nhảo trong miệng thốt ra vài chữ. Sau đó liền sờ tay quăng chai rượu trong tay xuống mặt đất

Cô ngược lên nhìn người đàn ông này, mặc dù thoát nhìn không trẻ đẹp như Lục Thần Nguyên. Nhưng chắc cũng tầm hơn 30, đặc biệt nhìn qua mặt anh ta cũng đủ để hình dung chữ "ngầu " là thế nào

"Cô gì oi... cho tôi ... thật tình xin lỗi ... tôi không cố ý " Anh ta vừa lắp bắp đang muốn nói xin lỗi thì cả người Dịp Như lúc này đã hoàn toàn ngã vào lòng ngực anh ta

"Em sợ cô đơn lắm, anh đưa em về nhà có được không " Dịp Như lúc này đã lâm vào trạng thái bất tỉnh nhân sự. Lúc này nhất định là lại nói mớ

Người đàn ông kia ban đầu chỉ thờ dài một tiếng sau đó liền ôm cả người Dịp Như đưa đến bãi đậu xe. Tiếp theo sau đó đành vịn bắt đắc dĩ đưa Dịp Như về nhà anh ta

Nhà anh ta ở mặc dù nhìn vào có vẻ không lớn, tuy nhiên bên trong chính là được thiết kế vô cùng tinh xảo. Ngôi nhà này mặc dù chỉ hai tầng tuy nhiên vẫn có hồ bơi rất đẹp. Bên trái còn có cả bãi đậu xe. Vào bên trong nhà, nhìn thấy kiến trúc cũng đủ biết là rất dư tiền. Tất cả được trang trí bằng thủy tinh và pha lê. Tuy nhiên màu sắc rất giản dị ấm áp. Cũng phải, Tổng tài của Thời Thịnh sao có thể không giàu được chứ. Anh ta không ai khác chính là Thẩm Đông Quân - tổng tài của Thời Thịnh

Tối nay, Thẩm Đông Quân vốn là hẹn cùng bạn cũ đi ăn ở gần đó. Sau đó hát karaoke đến tận khuya. Nào ngờ Vi Tiểu Giản lại bất thành linh gọi cho anh ta. Kết quả khiến anh ta va vào Dịp Như. Nhưng mà nói trắng ra cũng là Dịp Như ngã vào người anh

Thẩm Đông Quân đưa cô lên phòng khách kế phòng của mình. Sau đó lấy khăn đắp lên trán cho cô. Mặc dù vốn không quen không biết, nhưng không hiểu tại sao. Nhìn thấy gương mặt đáng yêu của cô, Thẩm Đông Quân lại có cảm giác không muốn để cô bên ngoài một mình, nói chính xác là lo lắng

Thẩm Đông Quân ngồi kế bên cạnh giường, anh chăm chú nhìn gương mặt đầy sự đáng yêu thuần khiết pha chút men say này của cô. Phụ nữ Thẩm Đông Quân anh không thiếu, tuy nhiên đám đập cả chai rượu trước mặt anh. Đã thế còn say mèn trong lòng anh. Cô quả nhiên rất đặc biệt

Vào lúc Thẩm Đông Quân đang chuẩn bị rời khỏi thì Dịp Như trong mơ hồ lại kéo tay của anh lại, bàn tay nắm chặt lấy tay anh .

Trong giọng yếu ớt nói " Anh đừng đi mà... đừng xa em có được không... em không muốn rời khỏi anh chút nào hết... anh có biết không, chúng ta vốn chẳng là gì hết, chưa từng yêu nên chưa hề kết thúc. Anh biết khi anh gọi cho em... em .. em thật rất rung động hồi hộp biết bao " Dịp Như trong mơ liền thốt ra mấy lời tận đáy lòng. Nước mắt cô cứ từng dòng từng dòng tuôn rơi

" Cô nhận nhầm rồi, chúng ta lần đầu gặp nhau đấy " Thẩm Đông Quân cố gạt lấy tay cô ra, tuy nhiên cô thật nắm chặt a. Với lại hiện tại tâm trạng Thẩm Đông Quân không hiểu sao lại có chút tức giận. Anh từ khi nào lại bị một cô gái xem là thể thần vậy

" Anh biết không, em vẫn luôn thích anh ... thích rất nhiều... tuy nhiên em không dám thổ lộ.... có điều anh vẫn biết em thích anh mà, có đúng không... tại sao anh luôn giả vờ như không biết chứ "

Dịp Như lại tiếp tục lảo nhảo, Thẩm Đông Quân cũng hết cách. Chỉ đành tiếp tục ngồi bên cạnh cô

Bạn đang đọc truyện *Mưa Đông Ám Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Phải Nhớ Tôi Trong Buổi Tối Ngày Hôm Nay

Sáng hôm sau, Dịp Như sau khi tỉnh lại trong nhà của Thẩm Đông Quân. Cô đưa mắt nhìn xung căn phòng xa lạ không chút quen thuộc. Sau đó đầu óc như có gì đó, như một thước phim kí ức ủa về

Dịp Như gãi gãi đầu của mình, cô vất tay lên trán, nặn óc suy nghĩ. Đêm hôm qua, chính là sau khi cô rời khỏi từ quán ba, có người đã va vào người cô. Không, hình như là cô đã đụng trúng anh ta thì phải. Rồi tiếp theo sau đó, hình như có người đã ôm cô đi, một quãng đường rất dài. Còn có, hình như đêm qua cô còn nói mơ gì đó

Trong lúc Dịp Như đang cố nhớ lại, cánh cửa trong phòng được mở toang ra " rắc "

Một anh chàng mặc áo vét mà vàng nâu, mặc dù không giống soái ca ngôn tình. Tuy nhiên, vẫn rất ngầu và đẹp trai, vẫn có khí chất lịch lãm

" Anh ... anh là " Dịp Như thần thờ xa lạ nhìn anh ta, ấp úng nói

" Cô còn hỏi tôi, hôm qua cô thân con gái một thân một mình ra đường đêm khuya, còn uống say như vậy. Tôi vô ý va vào cô, bắt đắ dĩ đành đưa cô về nhà của tôi vậy " Thẩm Đông Quân bước đến gần phía cô, để lại vài câu nói đơn giản ngắn gọn. Sau đó lạnh lùng rời khỏi

Dịp Như chĩa môi, hai mắt bùng bùng nhìn theo bóng lưng anh ta. Dịp Như tức giận rời khỏi giường, vốn muốn lập tức rời khỏi nơi đây. Thế nhưng nghĩ lại, cô rõ ràng là nữ, vậy mà đêm hôm qua lại uất ức ở nhà của một người nam như. Ý nghĩ vừa lóe lên, Dịp Như liền điên rồ tùy hứng đập bẻ hết những thứ trang trí trong phòng " rầm, rầm, rầm "

Từ chiếc bình, đồng hồ báo thức, hay những vật khác tương tự vậy đều bị Dịp Như cho lên thiên đường hết. Quậy xong một trận hả hê như vậy, Dịp Như cũng thanh thần rời khỏi

Sau khi đi một hồi, cô mới chợt nhớ ra, cô còn chưa biết tên của anh ta. Và lại, lỡ như chuyện thêm kim tiểu thư Dịp thị ngủ một đêm ở nhà của người đàn ông khác. Như vậy báo chí sẽ làm ồn lên hết, đến lúc đó hậu quả không lường trước được

Dịp Như chán nản một hồi, sau đó liền nhớ ra Trịnh Quân mà. Cô nhất định phải tìm Trịnh Quân, đặc biệt là điều tra cái tên hôm qua rốt cuộc là ai. Cô khokng thể tin tưởng một tên xa lạ kia được. Lỡ như anh ta có mưu đồ bất chính, lợi dụng việc này có mưu đồ xấu đối với Dịp thị thì không hay

Dịp Như lấy trong túi áo ra một chiếc điện thoại thuộc hãng N.E , sau đó bấm vào danh bạ tìm số của Trịnh Quân rồi gọi cho anh ta

" A lo, Trịnh Quân, anh ở đâu vậy, anh ra gặp em một chút có được không " Dịp Như nói xong liền đưa mắt nhìn xung quanh. Phát hiện đối diện có một quán cafe liền nói tiếp " ở một quán cafe tên Tri Họa "

" Em muốn anh điều tra chủ nhân của ngôi nhà đó hay sao " Trịnh Quân ngồi đối diện với Dịp Như. Anh ta tiếp nhận tấm giấy địa chỉ mà Dịp Như giao cho

Xoẹt qua một cái, đôi mắt của Trịnh Quân có chút khác thường khi nhận lấy tờ giấy đó. Dịp Như dường như phát hiện ra gì đó, cô ấp úng hỏi anh " Địa chỉ đó có vấn đề sao "

" Không, em muốn anh điều tra giúp em người ở đây là gì đúng không. Anh không cần điều tra cũng có thể nói cho em biết " Trịnh Quân lấy tờ giấy đặt lên bàn, đôi mắt đen lấy vừa cười nhìn Dịp Như

" Muốn thì đi theo anh " Tinh Quân nói xong liền cười một cách tà mị. Sau đó đứng thẳng người dậy, liếc nhìn cô một cái sau đó theo hướng lối ra mà đi khỏi

" Nè nè Trịnh Quân, anh đi đâu đấy " Dịp Như há mồm nhìn theo anh, cuối cùng lấy tiền của mình ra trả. Sau đó liền nhanh như chớp đuổi theo Trịnh Quân

Đứng trước quán cafe? Dịp Như nhìn xung quanh nhưng chẳng thấy bóng dáng của Trịnh Quân đâu

" Em muốn biết lắm sao " Trịnh Quân như bất thành linh, đột nhiên xuất hiện sau lưng cô, vỗ nhẹ trên vai cô

" Anh muốn hù chết em sao " Dịp Như cười cười, khoe môi chu ra, đáng yêu nói

" Dịp Như, muốn anh nói cho em biết, được thôi, anh ta chính là Thẩm Đông Quân " Trịnh Đông Quân vừa nói xong liền khiến cho Dịp Như á khẩu. Thật không ngờ người đó lại là Thẩm Đông Quân. Vậy mà cô lại đập bẻ nhiều thứ trong nhà anh ta như vậy. Có phải sau này anh ta thật muốn trả thù cô không

" Nè nè, em ngẩn ngơ gì vậy " Trịnh Quân nhìn thấy bộ dạng thất thần của cô, vẫy tay trước mặt cô vài cái

" Dịp Như à, anh đã nói cho em rồi, vậy hôm nay em đi chơi một vòng Bắc Kinh với anh được không. Anh biết em thích đi bộ, nhưng phải có người công em. Vậy hôm nay anh công em đi dạo chơi khắp Bắc Kinh, được không " Trịnh Quân cốc nhẹ đầu cô một cái, khoe môi giãn ra nở nụ cười âm áp. Hai tay ôm lấy đầu của Dịp Như đặt vào lòng anh " Dịp Như, chúng ta biết lâu như vậy rồi, xưa nay anh luôn âm thầm bên cạnh em, bảo vệ chăm sóc em. Anh biết em thích Lục Thần Nguyên, nên trước giờ chưa từng thổ lộ với em. Nhưng bây giờ Vi Tiểu Giản đã quay lại rồi. Em có phải cũng nên buông tha cho Lục Thần Nguyên mà đón nhận anh không "

Dịp Như bắt ngờ trong lòng của Trịnh Quân khiến cô như ngây ngốc cả lên. Trước giờ Trịnh Quân đều luôn thích cùng cô cãi nhau. Nhưng lúc nào cũng luôn bên cạnh âm thầm bảo vệ cô. Mỗi khi cô cần, chỉ cần ngược nhìn lên phía trước, người xuất hiện luôn luôn là Trịnh Quân. Anh như một thiên sứ, luôn bên cạnh che chở cho cô

Tuy nhiên, cái cảm giác cô đối với anh chính là một loại ý lại. Một tình bạn thân thiết, cứ không phải là tình yêu. Trước giờ, mỗi khi cô đau lòng vì Lục Thần Nguyên. Trịnh Quân sẽ đến an ủi, công cô đi dạo chơi. Còn có, dẫn cô đi dạo ven công viên, ăn thịt nướng bên lề đường. Nhưng mà trong tim cô, anh vốn không phải người mà cô thích

" Trịnh Quân à, em biết anh luôn tốt với em, trước giờ có chuyện gì em đều sẽ luôn ý lại vào anh. Em chính là luôn xem anh như một thiên thần bảo hộ

em, xem anh như người bạn thân thiết giống như Từ Khiết vậy. Em thật sự không có chút cảm giác tình yêu với anh " Dịp Như ở trong lòng của Trịnh Quân, thù thì nhỏ nhẹ thốt ra từng câu từng chữ. Mỗi lời nói của cô, đều như dao đâm, như vạn mũi tên, như vạn côn trùng đang dần xé trái tim của Trịnh Quân. Anh biết, Dịp Như xưa nay luôn luôn xem anh là bạn tri kỉ, biết đó không phải tình yêu

Chính bởi vậy, xưa nay anh đều không dám thổ lộ, anh chính là sợ bị cô từ chối. Anh sợ, một khi anh nói ra tình cảm của mình. Thì đến cả dũng khí để tiếp tục yêu anh cũng không có. Khi Lục Thần Nguyên xuất hiện, anh đã nói sẽ mãi làm thiên thần bên cạnh bảo vệ, mãi là chỗ dựa, mãi là nơi mà cô có thể dựa vào. Cho đến lúc cô nói ra những lời kia, anh mới biết hóa ra dù không có Lục Thần Nguyên anh cũng không thể được cô chấp nhận

" Không sao, Dịp Như anh không sao. Nếu anh không thể làm hoàng tử của em, anh cũng sẽ như trước đây bên cạnh bảo vệ em. Không để bất cứ ai bắt nạt em, chỉ cần là em thích. Nhất định phải nói với anh, dù sao trên trời anh cũng lấy xuống tặng em. Nếu em buồn, nhất định phải đến dựa vào bờ vai của anh khóc thật nhiều. Chỉ cần tốt cho em, anh có làm bất cứ điều gì cũng hối hận " Trịnh Quân nhìn thấy Dịp Như đang khóc. Bởi thế lấy tay gạt đi nước mắt cho cô. Cô chính là luôn mỉm cười như vậy. Luôn luôn cần sự bảo hộ của anh, anh cũng sẽ không ngần ngại làm người bảo vệ cho cô

" Trịnh Quân à, em đi trước đây " Dịp Như đẩy người Trịnh Quân ra, cố gắng gượng cười một cái sau đó xoay người bước đi

Giữa dòng người đông đúc, Trịnh Quân luyến tiếc cười khổ nhìn theo bóng lưng của Dịp Như. Nhưng đến một lúc nào đó, cô đã hòa vào dòng người đông đúc ấy. Biến mất khỏi tầm mắt của anh

-----

Bên trong biệt thự Lục thị, Kiều Từ Khiết lúc này vừa mới ăn cơm xong. Cô vốn định lên phòng nghỉ ngơi, thế nhưng nào ngờ. Vừa bước lên phòng đã thấy Lục Thần Hi nằm dài trên giường của cô

" Nè Lục Thần Hi, anh có thể thôi như thế được không hà " Kiều Từ Khiết chĩa môi, lớn tiếng quát vào mặt của Lục Thần Hi

" Kiều Từ Khiết, em xem có người vợ nào lại lạnh lùng với ông xã như vậy không " Lục Thần Hi đứng thẳng người dậy. Tiến lại gần sau đó áp sát vào người cô. Nói nhỏ nhẹ bên tai cô " Bây giờ tôi bận rồi, hi vọng cô sẽ nhớ tôi trong buổi tối ngày hôm nay. Bởi bây giờ tôi sẽ phải đến công ty " Lục Thần Hi nói xong liền cười một cách tà mị. Nụ cười của anh làm cho cô cũng không biết nên giải thích thế nào. Nhưng vẫn mặc kệ anh, cô ngồi vào bàn. Vẽ vài bản thảo về một số trang sức

Bạn đang đọc truyện *Mùa Đông Ấm Ấp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Kiều Vĩnh Quốc Xảy Ra Tai Nạn

Ngày hôm sau, Kiều Từ Khiết thức dậy từ sớm. Đến khi mở mắt ra lại thấy Lục Thần Hi đang tà mị nhìn cô. Cô dụi mắt một hồi, su đó lấy mềm trộm anh lại " Nếu sau này mỗi buổi sáng tôi thức dậy mà thấy anh. Tôi sẽ lại trộm anh như thế này "

Kiều Từ Khiết lập tức không nói gì mà ra khỏi phòng. Lục Thần Hi lấy chiếc chăn ra. Lắc đầu cười một hồi sau đó nhẹ nhàng xếp chăn lại. Dù sao, đây mới là cá tính của Kiều Từ Khiết. Cũng chính là điểm đáng yêu của cô ấy

----

Kiều Từ Khiết hôm nay đi cùng một chiếc xe với Lục Thần Hi. Sau khi xuống xe, Kiều Từ Khiết nào ngờ bị anh nắm chặt lấy tay. Bất đắc dĩ liền diễn một màn " Vợ chồng ân ái "

Anh nắm chặt lấy tay cô, vừa mỉm cười vừa phong độ bước vào công ty. Cuối cùng, Lục Thần Hi quyết định buông tay cô ra, đi đến văn phòng của mình. Kiều Từ Khiết thở phào nhẹ nhõm

Nhưng chuyện này không ngoài dự đoán, cả công ty lại bàn tán sôi nổi

" Tôi thấy chị Lục cũng thật xứng đôi bên Tổng Giám Đốc mà "

" Cái đó chỉ là thể diện, tin đồn cho báo chí mà thôi. Ai ai nhìn vào cũng tưởng chừng như vậy. Nhưng mà nếu thật sự như vậy, sao Lục tổng lại có thể đem cả Kiều thị nhà chị Lục toàn thể đem tặng cho Triển Nhi chứ "

" Ai cha, cái đó cũng chưa thể nói được, nếu vậy Lục tổng lấy chị Lục làm gì. Chỉ bằng lấy cô Triển chẳng phải tốt hơn không. Về gia thế cô Triển cũng đâu thua chị Lục "

" Thôi thôi thôi, chuyện đó của Lục tổng, chúng ta mà tiếp tục bàn tán e là sẽ bị đuổi việc đấy "

Kiều Tử Khiết trầm mặc ngồi một mình trong văn phòng. Vốn định bang đầu, cô chính là muốn đến phòng nhân sự để từ chức. Tuy nhiên, nghĩ đi nghĩ lại vẫn thấy không ổn nên đành gác lại chuyện này. Dù sao hiện tại cô không quyền không thế. Nếu giờ rời khỏi Lục Thần Hi, những thứ cô có trong tay sẽ là số không. Mà ba mẹ cô sẽ không thể chấp nhận chuyện này. Bởi vì trong cuộc hôn nhân này của cô và Lục Thần Hi, ba cô đã đặt nhiều hi vọng, mong có thể đổi lấy gì đó. Mặc dù cô không tham lam mấy thứ kia. Tuy nhiên cô cũng muốn có thể lấy thứ gì từ tay Lục Thần Hi. Xem như là sự bồi thường cho thời gian qua của cô. Ít nhất, cô phải lấy được Lục thị

----- Tối hôm ấy, Lục Thần Hi từ sau khi tan làm liền cùng cô về nhà. Tuy nhiên sau đó, anh lại nhanh chóng rời khỏi. Cô cũng không muốn quan tâm nên cũng không hỏi nhiều

Nào ngờ, một lúc sau Triển Vọng lại gọi điện cho cô. Nói là tối nay, bên phía Kiều Thị mở cuộc họp bí mật không công khai. Mà nội dung chủ yếu chính là việc cắt chức cũng như thu mua lại hết toàn thủy cô phần của ba cô tức là Kiều Vĩnh Quốc

Mới ban đầu, Kiều Tử Khiết nghe xong cũng có chút kinh ngạc. Bởi vì cô không hiểu tại sao vô duyên vô cớ Lục Thần Hi lại muốn thu mua lại cổ phần của ba cô chứ. Chẳng phải anh muốn giữ lại số cổ phần đó, bắt ba cô vẫn còn dính dáng đến công ty. Chịu nhọc nhằn ở Kiều Thị hay sao

Lục Thần Hi con người này quả nhiên khó đoán. Nhưng dù sao cô cũng muốn ba cô không còn dính dáng đến Kiều Thị nữa. Có thể buông xuôi mấy chuyện kinh doanh thương trường đi

---

Tại phòng họp Kiều Thị, Một bàn dài gồm 15 người ở đây. Trong đó, người ngồi chính giữa không ai khác là Triển Nhi. Kế bên cạnh tất nhiên là Lục Thần Hi. Còn ba cô- Kiều Vĩnh Quốc tất nhiên cũng ngồi tiếp theo sau Lục Thần Hi

"Đây, các người xem đây, hạng mục mới nhất của chúng ta. Lần trước tôi tin tưởng nên mới giao cho Kiều giám đốc. Nào ngờ, ông lại dám thừa cơ đi tiết lộ bí mật cho tập đoàn đối thủ là TCR " Triển Nhi cầm một sấp hồ sơ trong tay sau đó đặt mạnh xuống bàn. Cô ta ra hiệu liếc mắt cho trợ lý. Sau đó trợ lý của cô ta cũng đem mỗi phần hồ sơ này phát cho những cổ đông ngồi ở đây

" Kiều giám đốc đã tiết lộ giá thấp nhất của chúng ta cho hạng mục ở Thượng Hải lần cho TCR. Đây chính là đã phạm tội tiết lộ bí mật thương nghiệp. Theo lý nên giao cho luật pháp xử lý. Tuy nhiên, nể tình tổng giám Kiều đã ở Kiều Thị nhiều năm. Không có công cũng có lao, nên tôi quyết định chỉ cách chức của ông. Còn có tôi muốn ông chủ động đem hết cổ phần của ông chuyển nhượng cho tôi " Dìp Như không nhanh không chậm, lời nói sắt bén từng lời từng chữ thốt ra. Sau khi nói xong, cô ta không khỏi liếc mắt qua nhìn nét mặt của Lục Thần Hi

Phát hiện Lục Thần Hi vẫn không khác thường, vẫn giữ nguyên trạng thái lạnh lùng của ban đầu. Cuối cùng cô ta cũng an tâm mà nói tiếp " Vì thế tôi "

" Cô thế nào, Triển Nhi và cả Lục Thần Hi cậu nữa. Dù gì cậu cũng là con rể của tôi. Vậy mà cư nhiên cùng với loại đàn bà này ở đây chèn ép tôi. Xem ra ban đầu tôi đã nhìn nhầm cậu. Tôi thật hối hận khi gả Tử Khiết cho cậu " Kiều Vĩnh Quốc hung hăng nói xong liền đứng bật người dậy bỏ đi

Trong phòng họp cũng vắng lặng, ai nấy cũng có sự đau buồn. Riêng Triển Nhi thì hoàn toàn trái ngược, cô ta vui còn không kịp. Còn về Lục Thần Hi, anh cũng chẳng biết nên vui hay buồn. Anh giảng bày cùng Triển Nhi hăm hại ông ta. Anh biết sẽ có lỗi với Kiều Tử Khiết. Tuy nhiên anh đã hứa giúp Triển Nhi lần này. Sau lần này, anh và cô ta sẽ không còn quan hệ gì nữa. Cho nên có thể nói, Kiều Thị là món quà mà Lục Thần Hi tặng cho Triển Nhi, xem như là quà chia tay

Giữa đường phố đông người khi trời tối. Kiều Vĩnh Quốc tức giận bưng bưng khi băng qua đường. Nào ngờ đâu trên đường lại gặp phải một chiếc xe tải đang từ trước mắt với tốc độ nhanh lao về phía ông

" A " Kiều Vĩnh Quốc hét lên một tiếng lớn sau đó liền bị chiếc xe tải đó tông vài người. Kiều Vĩnh Quốc sau khi bị tai nạn liền ngã ngay tại chỗ. Máu ở đầu chảy rất nhiều, trên mặt đất khi ấy có thể nói tràn lan máu của Kiều Vĩnh Quốc. Còn người tài xế ấy, sau khi bị tông trúng Kiều Vĩnh Quốc cũng đập đầu vài tay lái sau đó tử vong tại chỗ

--- Bệnh viện Minh Thanh ---

Kiều Vĩnh Quốc sau một tiếng đầu hồ từ khi xảy ra tai nạn liền được Lục Thần Hi khi chạy xe ngang qua đó nhìn thấy. Lúc anh đưa ông ta đến bệnh viện. Bác sĩ liền nói ông ta vì mất máu quá nhiều đã tử vong

Bạn đang đọc truyện *Mùa Đông Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Tuyệt Vọng

Nhận được tin tức như thế, từ tận đáy lòng Lục Thần Hi thật sự đau buồn. Anh biết, Tử Khiết từ bây giờ sẽ không bao giờ tha thứ cho anh

Anh thật không ngờ, không ngờ mọi chuyện lại thành ra như vậy. Anh chỉ muốn lấy Kiều thị, không hề muốn Kiều Vĩnh Quốc chết. Anh chỉ muốn làm giúp Triển Nhi một lần cuối cùng này. Sau này hai người sẽ không còn quan hệ nữa. Nhưng tại sao, tại sao mọi chuyện lại thành ra thế này chứ

Trong phòng viện, Kiều Vĩnh Quốc đã được phủ vải trắng trên mặt. Ông đã chết rồi, Kiều Vĩnh Quốc đã chết rồi

Lục Thần Hi ngồi kế bên giường bệnh, hai lòng bàn tay đan xen vào nhau. Ủ rũ một hồi, anh vẫn quyết định lấy điện thoại ra gọi cho Từ Khiết

Bên kia, Kiều Từ Khiết đang ngồi trên xe của Triển Vọng. Vì đây là hãng xe mới, mới ra nhất ở Châu Âu. Triển Vọng vì vậy nên lái xe chở cô và Diệp Như đi dạo một vòng quanh Bắc Kinh

Kiều Từ Khiết và Diệp Như ngồi ở phía sau, còn Triển Vọng. Thi thoảng lại thông qua kính chiếu hậu nhìn Từ Khiết. Ba người trên xe cười đùa rất vui vẻ. Đột nhiên lúc này điện thoại của Kiều Từ Khiết vang lên

Trên màn hình điện thoại chính là ba chữ "Lục Thần Hi" đâm vào mắt cô. Do dự một hồi, cô vẫn quyết định nghe máy

"Anh gọi tôi có chuyện gì sao"

"Từ Khiết... em phải bình tĩnh nghe anh nói... ba em" Lục Thần Hi nói đến đây lại do dự. Thanh âm cũng có phần trầm xuống

"Anh nói xem, ba tôi thế nào, Lục Thần Hi"

Kiều Từ Khiết giờ phút này cảm nhận được có chuyện không hay. Cô la lên khiến Triển Vọng và Diệp Như chú ý

"Ông ấy, em đến bệnh viện Minh Thanh... ông ấy vì tai nạn xe... đã ... đã ... đã qua đời"

Kiều Từ Khiết nghe xong câu nói đó của anh, đến cả điện thoại cũng rờ xuống. Mà câu nói đã qua đời kia, Triển Vọng bà Diệp Như cũng nghe thấy. Hai người bốn mắt nhìn nhau. Sau đó qaun tâm an ủi Từ Khiết. Chỉ duy Từ Khiết lúc này như bất động. Biểu cảm trên mặt cô chính là vô cùng nom nớp lo sợ. Là sợ đến mức chẳng nói được câu nào

Xe của Triển Vọng rẽ hướng chạy đến bệnh viện Minh Thanh. Vừa tới nơi, Từ Khiết ào ạt đẩy nhanh bước chân chạy vào. Chỉ có điều đi một hồi, cô thật không biết phòng của ba cô ở đâu

Lúc này, Triển Vọng và Diệp Như cũng đã đuổi theo đến nơi

"Ba em ở tầng mười, phòng số 105" Triển Vọng vừa nói vừa kéo tay Từ Khiết đi lên tầng mười. Để lại Diệp Như oán trách sau lưng

Trong thang máy, tâm trạng của Từ Khiết càng không ổn định hơn. Hai bàn tay của cô đã nắm chặt lại thành quả đấm. Khóe miệng của Diệp Như có hơi cử động như muốn nói gì. Sau đó bị Triển Vọng dùng ánh mắt ngăn lại

Triển Vọng vẫn như cũ không mở miệng, nhưng tay anh dịu dàng ấm áp nắm lấy tay cô. Là anh đã cho cô sự bình tĩnh. Nếu không, giờ phút này e là cô đã quỳ dưới đất kêu gào thảm thiết

Diệp Như thất vọng lại càng hồ thẹn, xem ra cô là bạn thân của Từ Khiết nhiều năm mà vẫn thật sự chưa hiểu được hết Từ Khiết. Quả thật, Triển Vọng đúng kà có tâm với Từ Khiết

Rời khỏi thang máy, cô chạy như điên đến phòng bệnh. Rời khỏi bàn tay của Triển Vọng. Cô như không được ai sưởi ấm. Đứng trước cửa phòng, ánh mắt xuyên qua tấm vải trắng kia

Cô đi vài bước rất chậm, rất chậm tiến gần chỗ ba cô. Nhẹ nhàng mở tấm vải kia, khuôn mặt ấy, đúng là ba cô

"Ba" Kiều Từ Khiết gào lên, hốc mắt cũng đỏ hoe. Từng giọt từng giọt lăn trên hai má trắng nõn của cô

Lục Thần Hi định dùng tay lau đi nước mắt trên gương mặt cô. Nhưng đã bị Triển Vọng đoạt đi mất. Anh ta ôn nhu gạt đi nước mắt cho cô. Sau đó lại lôi người cô ôm vào lòng

Lúc này Kiều Từ Khiết đã khóc rồi, khóc rất to. Ở trong lòng Triển Vọng, cô vô tư mà khóc

Lục Thần Hi định kéo cô lại, nhưng đã bị Diệp Như ngăn cản. Đúng vậy, anh không có tư cách ở đây làm gì cho cô hết. Bởi vì là anh đã tổn thương cô

Sự kiện ở bệnh viện ấy, Triển Vọng có dịp được làm anh hùng trước mặt Từ Khiết

Sau đó báo chí đăng tin chuyện chuyện ba cô tiết lộ bí mật thương nghiệp. Cả chuyện trong buổi họp báo, Lục Thần Hi và Triển Nhi bức bách cô thế nào

Lục Thần Hi đã từng nhiều lần rất muốn giải thích. Nhưng cũng không biết giải thích làm sao. Đúng vậy, là anh, là anh đã tổn thương cô

Thời gian này, do tâm trạng của cô rất không ổn định. Sau khi từ bệnh viện về liền ngắt mấy ngày liền

Chuyện hậu sự của Kiều Vĩnh Quốc cũng là do anh và mẹ cô giải quyết. Trong đó cũng có sự giúp đỡ của Triển Vọng bà Diệp Như

Vốn tưởng vậy, nào ngờ sau khi kết thúc tang lễ. Mọi người không thấy mẹ cô, đã đi tìm khắp nơi. Kết quả, là mẹ cô đã tự tử trong phòng

Biết được tin này, Diệp Như thật rất muốn thay bạn mình dạy dỗ Lục Thần Hi một trận. Nhưng đáng tiếc, ba Diệp không cho phép Diệp Như đắc tội với Lục Thần Hi

Triển Vọng và Lục Thần Hi nhiều lần muốn đưa Từ Khiết ra khỏi biệt thự Lục Thị. Tuy nhiên, Lục Thần Hi sợ họ sẽ mang Từ Khiết đi mất. Cho nên chính là cách ly họ với Kiều Từ Khiết

Bạn đang đọc truyện *Mùa Đông Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Trong Trắng Bị Anh Đoạt Mất

Lại qua mấy ngày, Kiều Từ Khiết vẫn chưa hề tỉnh lại. Kiều Thị, nhà họ Kiều mất sạch, cả Kiều Thị hoàn toàn rơi vào tay Triển Nhi

Chính bởi vì vậy, Triển Vọng dạo gần đây đối với Triển Nhi gây khó dễ khắp nơi. Thậm chí có lần, anh còn muốn đuổi mẹ con Triển Nhi ra khỏi nhà. Thế nhưng vẫn bị ba anh ngăn cản

Dù ông ở bệnh sắp không qua nổi, nhưng Triển Vọng vẫn hoàn toàn không hiểu. Tại sao ông lại lo lắng bảo vệ mẹ con Mộ Lệ Thu kia chứ. Còn anh trai anh, mẹ anh, lại bị họ bức đến chết. Ông có thể không hận Mộ Lệ Thu, nhưng tại sao phải bắt anh xem bà ta như là mẹ cơ chứ. Cả đời Triển Vọng anh hận nhất, ngoại trừ Mộ Lệ Thu chính là ông - Triển Đức

Từ nhỏ, cuộc sống của anh đã luôn không tốt. Những yêu thương đều bị ông bà Mộ Lệ Thu dành hết cho Triển Nghiệp và Triển Nhi. Còn anh, như là người dư thừa trong mắt họ. Anh muốn ăn chơi trác táng, ra cũng chỉ muốn người cha như Triển Đức ông nhớ tới anh. Sau này khi anh trai Triển Bạch và mẹ mất. Anh dần hiểu ra, anh không cần sự quan tâm, sự chú ý của ông nữa rồi

Chính vì vậy, những cái ăn chơi lêu lổng kia anh vứt bỏ hết thảy. Bắt đầu làm một người chính chắn, lạnh lùng, thậm chí còn tâm nhẫn không từ thủ đoạn. Bởi anh biết, nếu anh không đủ tàn nhẫn thì sẽ không thể tuyệt tình với quá khứ của anh. Không đủ nhẫn tâm trả thù họ. Anh muốn đến Triển Thị làm việc. Vì để mọi người công nhận thành tích của anh. Anh làm việc bất thối ngày đêm, thậm chí còn thường xuyên quên ăn quên ngủ. Sau này khi đạt thành tích, anh như trở thành đỉnh cao, là trung tâm được mọi người chú ý. Anh không dùng tình cảm hay thân phận. Trực tiếp đoạt lấy quyền Tổng giám đốc của Triển Thị. Đó là do thành tích, nỗ lực, thành quả của chính anh. Không phải bởi anh mang tên Triển Vọng

Mãi sau này, anh gặp được Kiều Từ Khiết, cô ấy như một thiên thần bước đến thế giới u tối của anh. Cô ấy khiến cho anh muốn theo đuổi, muốn yêu thương muốn bảo vệ. Vì thế dù là ai, anh cũng tuyệt đối không cho họ làm tổn thương đến cô

Bầu trời về chiều rất quang đãng ấm cúng, là rừng ngoài trời càng khiến lòng bản thân trở nên ấm áp

Kiều Từ Khiết tỉnh dậy khi mới hai giờ chiều, lúc này bởi Lục Thần Hi lại bận bịu hậu sự của mẹ cô nên không ở nhà

Trong căn biệt thự này từ lâu đã có một mình cô. Trong căn phòng này, bây giờ cũng chỉ có mình cô

Từ Khiết không chút bất động cũng chẳng hề nói một tiếng. Cứ như người mất hồn, ngồi bên giường lặng lẽ nhìn qua khung cửa sổ

Ánh nắng vàng rọi cả con đường, lá bên ngoài từng đợt từng đợt rụng xuống lòng lề đường. Lá rụng lá rơi, thời gian từng phút trôi qua. Cô vẫn không mở miệng cũng không thay đổi sắc mặt. Chỉ nhìn, quan sát, cô dường như nghe tiếng lá rơi, tiếng gió thổi. Cũng như nghe được tiếng Triển Bạch gọi cô

" Từ Khiết, em thật ngốc ! Sao em lại buồn như thế chứ? Chẳng phải đã hứa với anh, luôn vui vẻ hau sao "

Hình ảnh Triển Bạch như trước mặt cô, anh mặc một bộ áo sơ mi trắng. Vẫn là gương mặt ấy, vẫn là phong thái lạnh lùng, vẫn là nụ cười như ánh trời chiều

Cô khẽ mỉm cười, không hề nói gì hết, cô biết anh đã xa cô, mãi mãi cách xa, cách rất xa. Là cả một thế giới, em và anh cách nhau tận một thế giới .

Trong tưởng tượng, anh tiến đến xoa đầu cô, vẫn là nụ cười ấy. Anh hôn lên trán cô, sau đó lại quay người cất bước rời đi

Cô hơi đưa tay về phía trước muốn kéo anh lại. Nhưng anh vẫn bước đi, đi rất xa

Đã đủ rồi, sự tuyệt vọng của cô đã đủ rồi. Cô đã trốn tránh lâu rồi, cô cần phải đối mặt, đối mặt với tất cả

Lục Thần Hi, Triển Nhi, cô thế sẽ có một ngày, cô sẽ đòi lại những gì đau khổ hôm nay. Đòi lại gấp trăm ngàn lần

" Rệt " Cánh cửa trong phòng cô được mở ra, chính là anh. Lục Thần Hi

Cô bắt giác theo phản năng xoay người lại, nhìn thấy Lục Thần Hi. Đáy mắt cô xẹt qua một tia hận thù, cô không muốn nhìn, không muốn thấy anh

" Từ Khiết, em tỉnh rồi à, anh còn lo " Giọng của Lục Thần Hi rất trầm, rất mực quan tâm

" Đủ rồi, đủ rồi đó Lục Thần Hi, rốt cuộc anh nghĩ bản thân thông minh như vậy, tài giỏi như vậy. Sao một điểm anh không nhìn ra chứ. Kiều Thị năm xưa không giúp Lục Thị, chả lẽ là lỗi Kiều Thị sao. Lẽ nào công ty nào gặp nguy nan, ba tôi đều phải ra tay giúp đỡ sao. Ba mẹ anh tự tử, ba kêu kêu họ làm vậy sao. Tại sao nhiều năm như vậy, anh vẫn không nghĩ thông chứ. Anh hại nhà chúng tôi thành ra thế này, anh vui lắm phải không. Anh tưởng tôi không biết, mẹ tôi cũng qua đời hay sao. Tôi ngồi trên này, chỉ cần lắng nghe, từ dưới tôi có thể nghe một vài người bàn tán. Ba mẹ tôi mất rồi, tôi không còn lí do nào ở lại bên cạnh anh nữa. Tôi sẽ phải luật sư đưa đơn ly hôn cho anh. Nếu anh không chịu ký, chúng ta gặp nhau trên tòa "

Kiều Từ Khiết dùng hết dũng khí để nói ra những lời này. Lời nói rất mạnh mẽ và dứt khoát, đồng thời trong lòng cô cũng bị ai không kém. Nói xong cô như muốn chạy nhanh chóng ra khỏi đây. Nhưng nào ngờ lại bị Lục Thần Hi ôm người cô lại. Cô vốn có thể đánh chết anh, nhưng hiện tại cô như chẳng còn một tí sức lực nào. Thế là cô bị anh ôm vào trong lòng

" Kiều Từ Khiết, dù không còn lí do để em ở bên cạnh tôi. Tôi cũng quyết không cho em rời khỏi tôi " Nói xong anh như bá đạo, điên rồ, ánh mắt long lanh kia như sắt đã mãnh hổ dữ tợn nhìn cô

Cô thẫn mẫn anh, điên rồ

Cô rất muốn rời khỏi lòng anh, nhưng hai tay anh ôm cô rất chặt. Cô muốn chạy, muốn hung hăng gạt tay anh ra cũng không thể

Một lát sau, anh đột nhiên ôm cô cùng ngã xuống giường. Kiều Từ Khiết há mồm kinh ngạc, không biết anh muốn làm gì. Chỉ muốn chạy thoát khỏi anh

" Kiều Từ Khiết tôi nói cho em biết, dù em có rời khỏi tôi. Tôi cũng muốn em mãi mãi là người của tôi "

Lục Thần Hi nói xong thì như đã thú, anh cởi hết toàn bộ quần áo của thân mình ra sau đó quăng nó sang một bên. Kiều Từ Khiết bất ngờ nhìn thấy cơ thể của anh liền muốn che mắt lại. Nhưng anh lại hung hăng nắm lấy hai bàn tay cô

" Nhìn kĩ, nhìn kĩ tôi, tôi không cho phép em che mắt lại "

Nói xong anh tùy hứng cởi chiếc đầm ren màu đen trên người cô xuống. Trong lúc ấy, Kiều Từ Khiết liên tục giãy dụa không ngừng. Thế nhưng anh vẫn không ngừng tay

Lục Thần Hi thỏa mãn khi nhìn thấy bộ ngực đầy đặn kia của cô. Dáng người trắng nõn mảnh mai kia của cô. Anh mỉm cười nham hiểm nơi khóe môi. Sau đó lại nhanh nhẹn chớp hôn lấy đôi môi anh đào của Kiều Từ Khiết. Mỗi chạm môi, lưỡi va vào lưỡi. Lục Thần Hi như chưa đủ thỏa mãn nơi khóe môi. Anh di chuyển miệng của ngực của cô. Như điên cuồng gõm lấy

" Thả tôi... làm ơn đó ... Lục... Lục Thần Hi ... tôi van xin anh " Kiều Từ Khiết như một tiểu bạch thỏ trước mặt gã thú. Toàn thân không có chút lực, để anh tùy ý bắt nạt. Những điều cô có thể làm lúc này, chính là giãy dụa. Nhưng đến một hồi sau cũng mất cả sức lực. Chỉ còn cơ thể ní non mà van xin anh

" Không đòi nào "

Cả người anh và cô vốn không một vài, anh điên cuồng với bộ ngực của cô chưa đủ. Bất giác nắm lấy bàn tay cô đặt xuống nơi đó của anh

Kiều Từ Khiết như ở địa ngục, muốn rút tay lại. Nhưng Lục Thần Hi quả thật rất biết bắt nạt. Anh nắm chặt lấy tay cô, để tay cô nắm lấy vật đó

Anh dùng tay của mình để nắm lấy tay cô xoa xoa vật đó của anh. Gương mặt Lục Thần Hi lúc này như thỏa mãn

Cả người cô vốn dĩ đã nằm trên người anh. Nhưng lúc này anh lại lật người cô lại. Liên tục ra vào người cô, cứ như thế ra vào một cách liên tục

" Ummm... đã quá... rất thoải mái " Lục Thần Hi như thảo mãn dục vọng của mình cứ liệ tục rên. Còn Kiều Từ Khiết lại vì sự mạnh bạo của anh mà không chịu nổi kêu lên một tiếng " A "

Cơ thể của cả hai rất nóng bỏng. Lục Thần Hi bá đạo vừa ra vào nơi ấy. Vừa hôn chặt môi cô, dẫn dụ đầu lưỡi ra vào. Cô rất muốn thoát, nhưng thoát không được

Bóng hình, sao cô nhìn thấy Triển Bạch trên người anh nhỉ. Rõ ràng anh đang rất dữ tợn bá đạo. Sao cô lại thấy hình ảnh nụ cười tỏa nắng của Triển Bạch vậy. Cô hoa mắt rồi... cô muốn thoát khỏi, thoát khỏi anh. Cô muốn chán ghét bản thân nhưng không thể

Cứ như vậy, rất lâu, rất lâu, cô và anh chìm trong hoan ái

Sắc trời về tối, cô mình nằm ngay ngắn trong trên giường. Lúc này, cô đã mặc lại đồ, còn Lục Thần Hi cũng đã ra ngoài cách mười lăm phút trước

Trán cô đỏ đầy mồ hôi, nước mắt tuôn trào từ hai hàng mai lăn xuống bên má. Chiếc gối màu hồng xanh dương rất xinh đẹp nay bị ướt đầm

Chấn đập đến cổ, đôi mắt long lanh xanh biếc của cô luôn nhìn về những pha lê được trang trí trên trần nhà nhà. Tim đau lắm không phải đau bình thường, mà là sự đau đớn như bị giam cầm ở chín tầng địa ngục. Trái tim như bị bóp chặt, đã tan nát. Tận đáy lòng như bị rơi xuống vực thẳm sâu không đáy

Cô bỗng dung cảm thấy, bản thân dần trở nên hoang vu lạnh lẽo. Ở địa ngục này vô cùng lạnh lẽo băng giá

Hóa ra, trên thế gian này có một loại tình cảm mà bạn dành cho một người. Nó còn hơn cả chữ " hận "

Cô đối với anh, một chữ " hận " sao đủ để hình dung. Cô và anh chính là kẻ thù, bởi anh đã hại chết ba mẹ cô. Bức ép cô lấy anh, cho đến cường đoạt cô. Còn cả bạn gái anh lại là kẻ thù hại chết mẹ và bạn trai cô. Với những chuyện như thế, một chữ " hận " quá đơn giản sao có thể hình dung

Con người không sợ cô đơn, chỉ sợ hoang vu lẽo. Cô không hề sợ cô đơn, bởi khi cô mất Triển Bạch. Chữ cô đơn quá đối tầm thường. Nhưng hoang vu như hiện tại, lòng cô rất sợ

" Tỉ tách tí tách... rào. rào " Bầu trời vốn đã đen nay lại thêm mây đen kéo đến. Từ mưa nhỏ đến một lúc sau thành trận mưa lớn

Cô vội khom người dậy kéo cửa sổ lại. Qua lớp kính cửa sổ, cô đang nhìn mưa, trời đã đổ mưa

Có một người từng nói, rõ ràng là nước nhưng sự khác biệt của nước mắt và nước mưa là rất lớn. Nước mưa rất to và lớn, nước mắt rất nhỏ và lặng lẽ

Đúng vậy, hiện tại cô thấy xung quanh cô như có hai loại nước. Đó là nước mắt và nước mưa. Đau khổ đau lòng mới rơi lệ, còn cơn mưa kia như dội đi nước mắt. Khi trong lòng được mát lạnh thanh thản hơn

Cô bất giác lấy tay đặt lên lồng ngực mình

Sự trong trắng, cái gọi là trinh tiết đã bị anh đoạt mất ... đoạt một cách cưỡng bức...

Bạn đang đọc truyện *Mưa Đông Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Trịnh Quân Đi Pari - Anh Có Khối U Máu Trong Não

Cả một buổi tối hôm đó, Kiều Từ Khiết thanh sắc bất động nằm trong chăn không hề nhúc nhích. Đôi mắt có vẻ nhắm lại, nhưng thật chất lại chưa hề ngủ. Trái tim cô lúc này tỉnh táo hơn bất kì lúc nào hết

Kì thật Lục Thần Hi vẫn chưa hề rời khỏi. Anh đứng ngay bên ngoài cửa. Giống như đang cảm nhận, từng giọt nước mắt, từng hơi thở, từng sự đau lòng của cô. Anh sao có thể hồ đồ như thế chứ. Rõ ràng biết bản thân xem như đã hại cả nhà họ Kiều của cô. Hại chết ba mẹ cô, vậy sao lại làm thêm tổn thương cô chứ

Kiều Từ Khiết lúc này vẫn như vậy, như một ngọn đèn trước. Rất mong manh, dù một cơn gió thổi ngang cũng làm cô gục ngã. Cô rất muốn rời khỏi nơi đây, nhưng mà, bản thân như vô lực

---

Dịp Như trong một quán cà phê nhỏ, nơi đây chính là nơi mà cô và Trịnh Quân hay tới nhất ở Bắc Kinh

Cô vẫn ngồi ở vị trí cũ, gần ngay cửa ra vào lại kế bên cửa sổ. Bầu trời về đêm thật đẹp, mọi thứ vẫn như cũ. Vẫn là vị trí cũ, vẫn là một ly nước cam ép trước mặt cô. Đó là sở thích của anh, anh rất thích nước cam ép ở tiệm này

Nhưng mà, mọi thứ vẫn như cũ, duy chỉ không bao gồm anh. Anh đã không bên cạnh cô nữa, từ giờ trở đi. Rất dài rất dài cô đều phải tự mình độc lập

Từ xế chiều hôm nay, anh đột nhiên nói muốn đi Pari. Anh lại ra đi chẳng có lý do, đến cả anh nói với cô anh rời khỏi cũng là qua điện thoại

Khi đó cô rất suy sụp, cảm giác như chính mình vừa đánh mất một thứ gì đó rất quan trọng. Rõ ràng anh nói đi ba năm, ba năm sau sẽ về tìm cô. Nhưng sao cô lại cảm thấy, hình như cô không thể gặp anh nữa rồi

" Nhớ anh mỗi lúc em cô đơn, mỗi khi vắng bóng anh. Mỗi khi đó, em rất u sầu... Cái cảm giác đó là vì vì vì anh vì anh ... Nếu mà, anh ở đây giờ này, nếu mà anh ở ngay anh em ... " Bàu nhạc chuông điện thoại rất quen thuộc của Dịp Như vang lên

Cô như với lấy con thuyền giữa biển khơi vội vã cầm điện thoại lên nghe máy khi đọc lướt qua hai chữ "Trịnh Quân" trên màn hình điện thoại

"Alo, anh phải không Trịnh Quân, giờ có phải anh đang ở sân bay không. Sao lại bỏ đi, sao lại đến Paris làm gì chứ"

Dìp Như rung rung nước mắt như sắp khóc

"Dìp Như à, có rất nhiều chuyện anh không thể nói cho em biết chỉ vì không muốn em đau lòng. Nhất định phải tin anh, anh làm bất cứ điều gì cần chỉ hi vọng. Em được hạnh phúc"

Giọng của Trịnh Quân rất trầm, nói cũng rất nhỏ. Mỗi câu của anh thốt ra càng làm nước mắt của Dìp Như rơi xuống

"Trịnh Quân, nếu như em nói em muốn chạy theo anh. Mặc cho anh đồng ý hay không thì"

"Không được, anh đã nói từ đầu là không cho em đến đón anh. Bây giờ càng không cho phép em đuổi theo anh đến Paris nữa. Hứa với anh, dù anh có ở cạnh em hay không. Nhất định phải cố gắng sống thật tốt. Dìp Như, anh yêu em"

Nói xong một câu vền vẹn ấy, Trịnh Quân đau lòng mà tắt máy điện thoại

Dìp Như cứ như phát điên lên, gọi cho Trịnh Quân hết lần này đến lần khác nhưng vẫn không được

Trịnh Quân, em có nên nghe lời anh hay không?

Tại một bệnh viện trung ương tại Paris của Pháp, trong một phòng bệnh

Trên giường bệnh, xung quanh có biết bao nhiêu máy khoa học kỹ thuật tiên tiến. Nằm trên giường bệnh ấy, chính là một chàng trai rất lịch lãm trẻ trung

"JJ, cậu có chắc phải làm thế không" Một cô y tá đứng kế bên hỏi

"Cần... đoạn clip sáng nay khi tôi quay ở Thượng Hải. Cô nhất định phải vào ngày chủ nhật hằng tuần gửi cho cô ấy... Nhất định" JJ giọng nói vô cùng kiên cường yếu ớt

Không sai, JJ này chính là Trịnh Quân

"JJ, sao anh phải khổ như vậy. Nếu như anh yêu cô ấy thì phải sống, tôi khuyên anh nên làm phẫu thuật với khối u trong não của anh đi" Y tá kia tên là Mendy, cô ta vẫn khuyên nhủ JJ

"Mendy, cô không hiểu đâu, cô ấy luôn cần sự bảo vệ chăm sóc của tôi. Tôi sợ, nếu cô ấy biết tôi không thể bên cạnh cô ấy nữa. Cô ấy sẽ không biết thành ra thế nào. Cho nên, xin cô, trước lúc cô ấy tìm được hạnh phúc thật sự của riêng mình. Không được nói với cô ấy. Tôi - đã - chết"

JJ ngày càng yếu ớt nỉ non nói

Dần dần, anh nhắm mắt lại không muốn nghĩ nhiều. Anh không cần làm phẫu thuật, bởi anh muốn sống. Dù sống thêm một giây cũng là để anh hoàn niệm về cô

Nhưng nếu làm phẫu thuật, lỡ như không thành công. Chết ngay lập tức, anh sẽ chẳng còn bất cứ thời gian nào để nghĩ về cô nữa. Từ ngày phát hiện khối u máu trong não ở giai đoạn cuối. Anh đã chẳng còn hi vọng nào nữa rồi

Đôi khi, nếu đã lỡ yêu một người, dù người đó có yêu bạn hay không, bạn cũng muốn âm thầm nhớ về người đó dù là bất cứ thời gian nào. Dù là mấy giây ngắn ngủi trong chớp mắt, cũng đủ để bạn trả giá bằng cả tính mạng của mình

Bạn đang đọc truyện *Mùa Đông Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Sang Anh Quốc

Trong phòng làm việc của CEO Triển Thị, Triển Vọng ngồi trên ghế sofa vắt chéo hai chân lại. Dáng vẻ anh lúc này rất nghiêm túc, rất lạnh lùng. Chẳng như bộ dạng hào hoa hằng ngày

"Tổng tài, chúng ta phải thế nào bước tiếp theo đây. Đạo gần đây Mộ Lệ Thu đang đi thuyết phục mấy cổ đông nhỏ, lẫn các cổ đông khác trong công ty. Tôi sợ..." Thư kí Nhậm Dịch đứng gần anh, khẽ nói

" Nhậm Dịch, anh nghĩ 20% cổ phần của anh tôi, thế nào " Triển Vọng nghiêm giọng nói, hàng chân mày có hơi nhướn lên, khóe môi cũng hơi cong lên

" Tất nhiên là quyền quyết định không được tính. 20% này trước giờ lợi nhuận đều được tính vào phần của Triển tổng - Triển Chính. Nếu ông ấy mất, mà đã ủy quyền cho anh Triển Bạch. Anh Triển Bạch đã mất, cổ phần sẽ không được tính " Nhậm Dịch từ từ giải thích

" Vậy nếu anh ấy trước khi mất đã ủy quyền cho người khác thì sao ? "

" Gì cơ "

...

Sáng hôm nay, bởi Kiều Thị còn vô số chuyện giải quyết. Và lại còn chuyện nhận phỏng vấn từ báo chí. Lục Thần Hi đã phải hao tâm tổn sức không ít. Cho nên, từ sáng nay, anh đã đến công ty từ rất sớm

Trong phòng của mình, Kiều Từ Khiết đợi sau khi Lục Thần Hi rời khỏi. Cô mới có can đảm mà cho Triển Vọng

" Alo, Triển Vọng, giúp tôi, Lục Thần Hi đã rời khỏi nhà. Anh mau đến giúp tôi, giúp tôi chuẩn bị mọi thứ. Nề mặt Triển Bạch, anh giúp tôi rời khỏi Bắc Kinh. Tôi muốn, muốn đến, đến Anh quốc "

Kiều Từ Khiết nói một cách vô cùng chân thành

" Được được, anh chuẩn bị mọi thứ, anh đến ngay "

Triển Vọng lập tức từ phòng làm việc như điên chạy xuống bãi đậu xe, sau đó gấp gấp đi đến biệt thự Lục thị. Trước khi đi, anh vẫn không quên dặn dò Nhậm Dịch đặt hai cái visa sang Anh

Khi an đến nơi, lập tức xuống chạy thẳng lên phòng cô

" Từ Khiết, đều tại anh không tốt, anh nên đưa em rời khỏi anh ta sớm hơn ... tại anh ... đều tại anh " Triển Vọng ôm lấy cả người Từ Khiết. Anh vô cùng vui mừng, nét mặt nghiêm nghị vừa rồi cũng trở nên vô cùng hài hòa. Giọng nói ảm áp như ánh dương ban mai

" Triển Vọng, đưa tôi, đưa tôi sang Anh " Từ Khiết để cho anh ôm một lát. Sau đó lấy tay anh ra, cô đi đến bên tủ quần áo mở lấy tủ ra

Triển Vọng và Từ Khiết cùng nhau xếp đồng quần áo của cô và vali. Xong xuôi tất thấy những gì cần mang theo. Triển Vọng lái xe chở cô đến sân bay

Hai cái visa anh dặn Nhậm Dịch đi đặt, anh ta cũng mang đến sân bay. Ngồi đợi đến chuyến bay, trong lòng Từ Khiết vô cùng thấp thỏm không yên. Dường như, nếu chậm một giây. Nếu để Lục Thần Hi phát hiện cô mất tích, nếu anh đuổi đến đây. E rằng cô không thể sang Anh được nữa. Bàn tay của cô nắm chặt lại, cô chỉ nòn nóng sốt lên máy bay

Cung may là lúc này, bên cạnh cô vẫn còn Triển Vọng. Anh nắm lấy bàn tay cô, để đầu cô dựa vào lòng anh. Anh như một thiên sứ bảo hộ cô, giống như một người đã hết mực yêu thương bảo vệ cô

Cuối cùng, cũng lên máy bay, lòng cô như được mở ra. Ngồi cạnh ngay cửa sổ, cô nhìn ra bên ngoài thấy bầu trời vô cùng trong xanh. Cảnh vật rất đẹp, mãi nhìn nó, muốn quên đi nỗi sợ hãi ... Triển Bạch, bầu trời xanh rất đẹp. Cũng đã lâu em không ngắm nó như vậy rồi ...

Bên này, Lục Thần Hi vốn đã bảo thư ký lấy mẫu trang sức mới nhất của Lục Thị định đem đi tặng cô. Đáng tiếc, vừa mới vào phòng anh lại chẳng thấy cô đâu. Lại thấy yur quần áo trống trơn. Biết cô đã bỏ đi, anh như một người điên láu xa khắp thành phố tìm cô. Anh đã phái rất nhiều người đi tìm cô. Nhưng dường như, đã bị ai đó giấu đi rất kĩ càng. Anh một chút manh mối cũng không biết được. Anh gọi cho Dịp Như, cô ấy vô cùng ngạc nhiên, còn mắng anh một trận. Hỏi anh tại sao lại để Từ Khiết mất tích, như vậy là Dịp Như cũng chả biết Từ Khiết ở đâu

Bạn đang đọc truyện *Mùa Đông Ấm Áp* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 30: Sinh Nhật Của Lục Thần Nguyên - Dịp Như Đau Lòng

Ba tháng sau

Thời gian ba tháng này đối với Lục Thần Hi mà nói cứ như là một con dao găm rất nhọn cứ sát vào vết thương. Anh phát điên lên, anh muốn đi tìm Kiều Từ Khiết. Anh muốn biết xem cô rốt cuộc đang ở đâu. Rốt cuộc cô sống có tốt không. Cô có hận anh không? Hận! Sao cô có thể không hận anh chứ. Cô muốn trốn khỏi anh, anh cũng muốn để cô trốn đi. Thế nhưng sao bản thân vẫn rất rất muốn đi tìm cô. Muốn được gặp thấy cô, muốn được nghe giọng cô, muốn nhìn thấy gương mặt ấy của cô

Nhưng vẫn đáng tiếc, anh đã để lỡ mất cô. Anh dùng trăm phương ngàn kế để cô đến bên anh. Thậm chí dùng cả nhà cô để uy hiếp cô. Nhưng hiện tại, những thứ anh dùng nó để uy hiếp cô, đều đã không còn...

Như thế, cô có lí do gì để ở lại bên cạnh anh. Dù hôm nay anh giữ được cô, nhưng anh không chắc anh giữ được cô cả đời.

Nếu như cô đã ý định muốn bỏ trốn, thì dù anh có muốn cũng chẳng thể ép cô ở lại bên cạnh anh...

Bắc Kinh cũng có rất nhiều thay đổi. Bây giờ đã chuyển sang mùa đông, thời tiết giá lạnh. Con đường đi cũng rất lạnh, con người lại càng lạnh hơn ...

Có lẽ là do duyên trời đã định, Kiều Từ Khiết đã không còn bên cạnh anh nữa. Cô rời xa anh, đã rời xa anh thật rồi ...

Thượng Hải

Trong phòng làm việc của tổng tài tập đoàn Thời Thịnh

Dịp Như vận một bộ váy hồng trắng được làm bằng vải ren, chiều dài của váy dài tới tận đùi. Trên tay cô cầm chính là một túi xách đang bán bán chạy nhất ở Châu Âu

Một Dịp Như bộ dạng hiếu động tinh nghịch hoạt bát, lúc nào cũng có vẻ tùy hứng. Khi trước, mỗi lần Dịp Như ra đường. Nếu như không có gì đặc biệt cô nhất định đều sẽ mặc quần bó và áo thun hàng hiệu nổi tiếng. Chưa từng mặc váy hay đầm dài gì cả, nhưng có lẽ, thời gian và sự thật trên đời cũng có thể làm thay đổi một số việc.

Dịp Như hôm nay đến Thời Thịnh này, vốn dĩ là để bàn hợp đồng cho sự hợp tác giữa Thời Thịnh và Dịp Thị. Mà Dịp Như hiện nay, không chỉ là người đại diện nổi bật trong các sự kiện lớn của Dịp Thị. Mà còn là CEO của Dịp Thị, hay nói cách khác. Dịp Như hiện nay được tính là ngang hàng với Lục Thần Hi hay Triển Vọng. Cô cũng là một tổng tài của một tập đoàn lớn.

Vốn đã hẹn bảy giờ sẽ gặp, nhưng Thẩm Đông Quân lại bắt Dịp Như chờ cả tiếng đồng hồ. Nhưng bất quá, cô cũng chỉ ngồi ngay ngắn trên sofa nhỏ trong phòng làm việc của Thẩm Đông Quân

Khác hẳn, rất khác với mọi khi, cô rất ngoan ngoãn ngồi yên mà không hề phá phách. Chỉ là thỉnh thoảng hay đưa tay lên trước mặt nhìn đồng hồ mà thôi

Nếu thường ngày, nhất định không phải thế. Dịp Như sẽ đến bên giá sách mà quấy tung mấy quyển sách kia lên. Thậm chí trên bàn, cô cũng có thể hát tung một vài thứ

Nhưng hôm nay, Dịp Như đó đã không còn, trải qua bao nhiêu chuyện chỉ trong một thời gian ngắn. Làm sao bản thân có thể dễ dàng chấp nhận

Kiều Từ Khiết mất tích, Dịp Như cũng lo lắng đến chết đi được. Có lần tìm đến chỗ Triển Vọng, hi vọng rằng anh ta có thể nói ra tung tích của Kiều Từ Khiết. Nhưng mà anh ta vẫn câm nín chẳng nói một câu. Đã thế anh ta còn giả vờ chẳng biết, sau đó nói đông nói tây lảng tránh chủ đề

Sau đó cô lại không nhận được bất kỳ liên lạc nào với Trịnh Quân. Chỉ là chủ nhật hằng tuần, sẽ có một video về bữa sáng mà anh gửi cho Dịp Như. Dịp Như đã rất đi tìm nơi gửi đoạn video ấy, nhưng đáng tiếc đến tận cùng vẫn là mất dấu. Sau đó cô chẳng dám đi tìm nữa, là Trịnh Quân muốn trốn cô, là cô đã làm tổn thương Trịnh Quân...

Cho đến một tháng trước, ba cô bỗng dưng bệnh tim tái phát. Nói đi là đi một cách đột ngột, sau đó mẹ cô bị bất tỉnh nằm trên giường bệnh bảy ngày trời. Cuối cùng, bác sĩ vẫn không cứu được. Lần phẫu thuật ấy của mẹ Dịp Như, đã không thành công

Cứ như thế, Dịp Như bất ngờ bị đẩy lên ngọn sóng, trở thành CEO của Dịp Thị. Nhưng mà trong Dịp Thị cũng có rất nhiều cổ đông không tán thành việc thừa kế tập đoàn của cô. Vẫn là thường xuyên có ý gây khó dễ cho cô. Dịp Như vốn ngay thơ bướng bỉnh như thế, dùng một cái lại xảy ra rất nhiều chuyện như vậy. Ít nhất, nó cũng đã mài dũa một Dịp Như trước đây. Trở thành một người ít nói, điềm đạm, phong thái ôn nhu lại có sự lạnh lùng

"Cột kẹt" Cửa kính trong được mở ra, Thẩm Đông Quân mặc một bộ vest đen với tư thế "ngầu" mà đi vào

"Anh đến rồi à, tôi còn tưởng anh thật là muốn thất hẹn không đến đó chứ? Nếu vậy chúng ta nhanh chóng bàn chuyện hợp tác. Tôi còn có rất nhiều chuyện phải giải quyết. Cũng không thể ở lại Thượng Hải lâu được" Dịp Như nhìn anh, khẽ nói

"Cô chuẩn bị rời Thượng Hải, nhưng chẳng phải đã nói cô là người quay quảng cáo lần này sao" Thẩm Đông Quân tựa tiểu phi tiêu nhìn Dịp Như. Bội dạng cũng có sự quyến rũ. Nhưng mà, anh lại rất hay lánh mặt khi nhìn cô. Chẳng hiểu sao, mỗi khi nhìn thấy cô. Chuyện của đêm hôm đó, một cô gái xa lạ được anh đưa về nhà. Cái tư thế nằm, cái khuôn mặt, cái cách nói chuyện, bộ dáng mê mang to tình, điệu bộ nửa say nửa tỉnh kia...

Hầu hết cứ lùa về trong đầu anh, vì vậy anh thật sự không được tự nhiên khi nói chuyện với Dịp Như

"Chuyện quay quảng cáo, tôi định đề nghị với anh có thể dời thêm một tháng nữa không. Dẫu sao tôi vẫn còn chuyện quan trọng phải làm. Tôi thật sự phải quay về Bắc Kinh trong hôm nay. Thẩm Đông Quân, tôi xin anh có được không" Dịp Như mặc dù năn nỉ anh, nhưng thật ra vẫn rất nghiêm túc, thái

độ vẫn không đổi

" Cô muốn về gấp vậy sao, được thôi không sao cả. Tôi đồng ý dời lại một tháng chuyện quay quảng cáo. Dù sao cô cũng là CEO của Dịp Thị, chứ không phải nhân viên bình thường. Nếu Dịp tổng tài đã nói vậy, tôi sao không nể mặt được chứ. Chỉ có điều là giờ cô phải đi theo tôi. Ngay lập tức "
Mây liễu của anh có hơi nhướn lên, ngay sau đó như hồ báo nhào về phía cô. Anh nắm lấy cổ tay cô mà lui đi.

Một tay kia của anh kéo cô, còn một tay mở cửa phòng. Anh một mực lôi cô vào thang máy. Mặc cho sự phảng kháng kịch liệt cô của cô. Dịp Như từng định xuất quyền để dạy cho Thẩm Đông Quân một bài học. Lần đó cô vốn đã có thể thoát được, nhưng thang máy chưa dừng, cô sao có thể chui ra ngoài được

Dịp Như lại bị Thẩm Đông Quân kéo lại, anh nói nếu cô không ngoan ngoãn đi theo anh. Chuyện hợp tác này xem như hủy bỏ. Dịp Như lại sợ nó ảnh hưởng đến lợi ích cũng như khiến Dịp Thị chịu mất mát, và lại khi đó Dịp Như lại chẳng biết ăn nói sao với hội đồng quản trị. Vì thế, cô cứ như con mèo nhỏ tính cũ tái phát, ương bướng để cho anh lôi đi. Nhưng miệng vẫn luôn cử động liên tục, chính là đang chửi thầm anh

Thẩm Đông Quân nhìn thấy điệu bộ ấy của Dịp Như. Anh không nói nhiều chỉ mỉm cười một cái. Sau đó anh ra sức nắm chặt lấy cổ tay Dịp Như, chính là sợ như ban nãy cô lại muốn chạy đi

Ra ngoài thang máy đi ra tầng chệt dưới lầu. Dịp Như không muốn mất hình tượng của bản thân. Từ lúc tay bị Thẩm Đông Quân kéo đi, anh đi trước cô. Giờ đây hai người chung lối chung đường, cô tay cô và cổ tay anh dính liền vào nhau. Hai người cứ như hợp tác vô cùng ăn ý mà trở nên " thân thiết "

Bởi vậy, mấy nhân viên trong Thời Thịnh cũng chẳng ai bàn tán gì. Dù sao Dịp Như là ai chứ, CEO của Dịp Thị. Cho dù có là một cặp với Thẩm Đông Quân thì cũng là chuyện " bình thường ". Môn đăng hộ đối, mấy nhân viên bình thường có tư cách gì mà bàn tán? Huống hồ, nắm tay như vậy, cũng chỉ là xã giao bình thường của giới thượng lưu.

Thẩm Đông Quân lấy xe chở cô đến một tiểu khu nhỏ ở ngoại ô, thuộc thành phố A

Bên ven đường, anh dừng xe tại đây, sau đó lôi Dịp Như xuống xe.

" Dịp Như, giờ tôi muốn hỏi cô, cô tỏ ra thái độ lạnh nhạt như vậy với tôi là ý gì. Cô tưởng làm gì thì xem như chúng ta chưa từng quen biết hay sao? Cô cho rằng Thẩm Đông Quân tôi là loại người gì. Dịp Như, lẽ nào cô đã quên đêm hôm đó cô say rượu, cô đã nói những gì, cô quên rồi sao

" Say rượu gì chứ? Rõ ràng tôi và anh trước kia gặp... gặp chỉ... một lần thôi mà. Anh nói gì vậy chứ hả! " Dịp Như bối rối nhìn Thẩm Đông Quân, ập a ập ứng nói

Cũng là trong lúc đó, đầu óc của cô cứ như nhớ về chuyện gì đó. Cô mạnh mẽ rút tay của mình lại sau đó Thẩm Đông Quân ra. Dịp Như dùng hai bàn tay ôm đầu mình lại. Đôi mắt của cô nhắm chặt lại, bất giác lại mở mắt ra. Giọng điệu của cô rất kiên định

" Tôi nhớ rồi! Mặc dù tôi không nhớ rõ được mọi chuyện. Nhưng hình như đêm hôm đó tôi đã nói gì với anh thì phải. Nhưng cũng chẳng sao, người muốn giúp Dịp Như tôi nhiều lắm. Anh cũng chỉ là giúp đưa tôi về nhà của anh. Cùng lắm tôi ngủ ở nhà anh một đêm, nếu anh muốn tôi sẽ trả tiền xem như tiền thuê phòng trọ. Còn có, nghe tôi nói vài câu thì chết sao? Dù sao tôi cũng không phải nói anh " Mây liễu của Dịp Như hơi nhướn lên, cô mạnh giọng trả lời. Nói xong, dứt khoát muốn chạy trốn ra khỏi thành phố A này. Nhưng lại chẳng kịp nữa rồi

" Dịp Như. " " Dịp Như, tôi nói cho cô biết, có phải cô đang muốn Thẩm Đông Quân tôi làm trò đùa để cô tùy y bốn cột hay không. Cô không cho tôi lời giải thích, không sao cả. Nhưng ít nhất thái độ của cô cũng đừng như chúng ta chưa từng quen biết. Vừa nãy ở phòng làm việc, chính là ba tiếng đồng hồ trước. Thái độ đó của cô, có phải cô nghĩ làm như vậy thì có thể giải quyết hết sao. Thẩm Đông Quân tôi lần đầu tiếp xúc với phụ nữ như cô! "
Khuôn mặt của anh có phản nhả lại, thanh âm không còn âm áp mà còn cương trực, thái độ lạnh lùng làm cho người ta sợ phát khiếp

Thẩm Đông Quân tiến thêm vài bước về phía Dịp Như. Dịp Như theo bản năng dĩ nhiên cũng lùi lại. Lùi về phía sau vài bước, cả người cô đã bị dính về chiếc xe

" Thẩm Đông Quân, anh muốn gì thì nói rõ ràng có được không. Thái độ của tôi như thế có gì không đúng. Giữa tôi và anh nên có thái độ gì đây chứ? Thẩm Đông Quân, ngoài quan hệ hợp tác, chúng ta là người xa lạ " Dịp Như hết lời để nói với anh ta, dùng tat vuốt tóc trên trán một cái sau đó dồn hết sức lớn tiếng quát anh ta

" Dịp Như! Cô có biết hình ảnh cô trong tôi thế nào không. Vốn dĩ tôi cũng định xem như chưa từng quen biết cô. Nhưng chúng ta có duyên trùng phùng. Tôi nói cho cô biết, dù cô có chạy đằng trời cũng đừng hòng thoát khỏi tay tôi " Thẩm Đông Quân nói xong lại thêm một lần nữa lôi kéo cổ tay cô. Sau đó anh tổng cô lên xe

Thẩm Đông Quân đáp ga rất mạnh khiến xe chạy với tốc độ cực nhanh. Dịp Như trên xe phát khiếp, la lên

" Thẩm Đông Quân, anh muốn giết người sao. Anh muốn chết nhưng tôi muốn sống đó " Dịp Như vừa nói vừa ra sức đánh mạnh vào bả vai anh

" Ai nói với cô tôi muốn chết hả, chẳng phải cô nói muốn về Bắc Kinh sao. Tôi đưa cô về Bắc Kinh, nhưng cô hãy nhớ kỹ cho tôi. Từ giờ trở đi, Dịp Như cô sẽ không bao giờ thoát khỏi tay tôi. Tôi bằng mọi giá cũng sẽ theo đuổi được cô "

----

8 giờ tối, Bắc Kinh

Thẩm Đông Quân sau khi đưa Dịp Như về Bắc Kinh. Anh liền thả tự do cho cô, sau đó một mình đi về căn biệt thự ở Bắc Kinh

Còn Dịp Như, bởi vì phải đến thành phố A với Thẩm Đông Quân. Cãi nhau với anh ta, còn từ thành phố A về Bắc Kinh. Mất cả biết bao nhiêu thời gian

Nhưng không sao, may mà tất cả mọi thứ vẫn còn kịp. Thật ra, hôm nay chính là sinh nhật của Lục Thần Nguyên. Dịp Như sợ dĩ phải dời lại thời gian quay quảng cáo. Cũng chỉ vì muốn cùng đón sinh nhật với Lục Thần Nguyên

Lục Thần Nguyên sinh nhật năm ào cũng chỉ cùng vài người bạn đón sinh nhật. Sinh nhật anh, anh không thích náo nhiệt. Cho nên không tổ chức tiệc lớn, chỉ cùng vài người bạn thân ăn mừng nho nhỏ. Mà vinh hạnh này, Lục Thần Hy dù là anh trai ruột cũng không có. Lúc trước, chính là anh cùng toàn thể mọi người ở đạo quán Ngạn Dương ăn mừng. Nhưng năm chỉ, không thể về Liên Châu, nên chắc chỉ còn mỗi Dịp Như

Dịp Như nghĩ đến vậy lại càng tỏ ra vui sướng, quên cả việc chiều nay cãi nhau với Thẩm Đông Quân là thế nào

Đã hẹn trước ở ven đường Ánh Dương, Dịp Như sẽ mang theo một cái bánh sinh nhật. Rồi sẽ cùng nhau thổi nến, cắt bánh kem, thế xem như là xong. Bởi vì hôm nay về Bắc Kinh khá trễ, cho nên bánh sinh nhật, là cô cô tự mua chứ không phải đích thân làm

Nhưng dù vậy, cô nghĩ Lục Thần Nguyên sẽ không để ý đâu...

Dịp Như hớn hờ cầm bánh kem đi tới bên ven đường Ánh Dương. Tâm trạng rất vui, nhưng bỗng chốc như chìm xuống vực sâu ngàn dặm

Đạp vào mắt cô, chính là ở một khoảng cách không xa cũng không gần. Lục Thần Nguyên cùng với Vi Tiểu Giản. Hai người họ tay trong tay, dứt bánh kem lẫn nhau, nhìn tư thế lẫn biểu cảm. Cô biết, người đón sinh nhật đêm nay cùng anh, không phải cô

Dịp Như rơi lệ, vài giọt nước mắt chảy xuống ngang giữa má thì đã bị cô lấy tay lau đi. Chiếc bánh kem sôcôla rất đẹp trong hộp bỗng dung bị rớt xuống "bịch" một tiếng

Dịp Như buồn bã xoay gót chân rồi khỏi, cô đau lòng, rất rất đau lòng.

Dịp Như quay về căn biệt thự trống vắng của mình. Cô không hề bật đèn, cứ nhiên vật bình thản bước đi trên cầu thang quen thuộc. Đi thẳng, đi thẳng đến phòng mình

Dịp Như nằm dài trên giường, khước mắt giờ đây hơi cay cay. Trái tim cô sao lại đau lòng thế này...

Dịp Như mở điện thoại lên, đập vào mắt cô là thứ mà cô không thể tin được

Cách đây hai tiếng, Lục Thần Nguyên có gửi tin nhắn cho cô

" Anh bận rồi, em không cần đón sinh nhật cùng anh đâu! "

Bởi vì khi ấy, cô đang ngủ say trên xe của Thẩm Đông Quân. Lại có vẻ thêm tiếng nhạc trên xe, nên cô vốn không nghe được có tin nhắn gửi đến điện thoại của mình

Mọi thứ thay đổi cả rồi, nhưng cũng đúng. Năm nay bạn gái anh đã về, người đón sinh nhật cùng anh, cũng nên là Vi Tiểu Giản

Bạn đang đọc truyện *Mưa Đông Ấm Áp* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.